

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 10th May 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eight of the clock. Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

* 608 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I put the question, Sir.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I request, Sir, that the question may be taken up tomorrow.”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister requests that it may be taken up tomorrow. So, we will take it up tomorrow.”

Expenditure incurred due to the visit of the Hon. the Prime Minister in October 1953.

* 612 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the expenditure incurred on the reception and on the security measures adopted during the visit of Hon. Prime Minister Pandit Nehru to this State in October 1953; and

(b) the expenditure by this Government for the tour programme of the Prime Minister and other Congress Ministers for the election propaganda in Travancore-Cochin State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) An expenditure of Rs. 97,182-5-0 in all was incurred in connexion with the arrangements in question.

“ (b) This Government did not incur any expenditure for the tours of the Prime Minister and other Ministers for election propaganda in Travancore-Cochin.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Sir, is it a fact that the enormous size of the Police Force engaged was due to the reported threat of anti-Nehru demonstrations by the Dravida Kazhagam and the Dravida Munnetra Kazhagam? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir. The usual security measures were taken. They had nothing to do with the threat or otherwise of the Dravida Kazhagam or any other party.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ With reference to the answer to clause (a) of the question, may I know what was the amount that was incurred by the State Government? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ What I have already stated is the expenditure incurred by the State Government.”

[10th May 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The Hon. Minister was stating that there was no expenditure incurred by the State Government on the tour of the Prime Minister of India in the Travancore-Cochin State during the election period. Is it a fact that the Hon. the Chief Minister of this State was touring in that State in connexion with the recent elections conducted there and may I know whether any expenditure was incurred on that account? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have already given a definite answer that no expenses were incurred by the State Government on this account.”

MR. SPEAKER :—“ Even on the tour of the Hon. the Chief Minister of this State.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மந்திரி அவர்கள் சொன்ன பதிலிலிருந்து பிரதம மந்திரி அவர்கள் வந்துபோனதற்கு ரூ. 97 ஆயிரம் செலவாயிருக்கிறது என்று தெரிகின்றது. அப்படி என்ன அபாயகரமான நிலைமை நம் ராஜ்யத்தில் நிலவி வருகிறது என்று தெரியவில்லை. ஒரு பிரதம மந்திரி வந்ததற்காக 97 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படுவதா? அவர் நம்முடைய ராஜ்யத்தின் எல்லைக்குள் எத்தனை நாட்கள் தங்கியிருந்தார்கள் என்பதை அறிவிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If I remember aright, he was for five days within our State and he toured the districts of Madurai, Coimbatore and Malabar and other areas. There is a standard measure of security which has got to be taken with reference to the Prime Minister's visit and this is mainly in the form of Police officers going about. The main expenditure incurred was with reference to that.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The point that I wanted to know was this. When the Hon. the Chief Minister of our State was going to the Travancore-Cochin State, on his way so many Police officers were posted and on that account some expenditure was incurred by this Government. May I know what that amount was? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It was only the local Police who organized the security measures when the Hon. the Chief Minister of this State was moving to the Travancore-Cochin State. No extra expenditure was incurred on that account.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Sir, ஸ்பெஷல் பிராஞ்ச் போலீஸ் இந்த பிரதம மந்திரியின் சுற்றுப்பயணத்தின்போது உடன்சென்ற செலவும் இந்த செலவோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது அது அன்றியே இந்த செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறதா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This expenditure is the entire expenditure including that on the Special Branch Police who were moving about.”

10th May 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Were there not large movements of the Malabar Special Police and the Special Armed Police in connexion with this visit? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There might have been some movements of the Special Armed Police and also the Malabar Special Police.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ In view of our depleted finances, do our Government expect at least a portion of the amount spent by them to be reimbursed by the Central Government? If not, may I request the Government not to spend, at least in future, so much money on security measures with reference to a single individual whether he be the Prime Minister or anybody else? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Certain standards have got to be maintained. Especially, when the concerned individual happens to be the Prime Minister of India, we have got to take certain security measures, and a visit by the Prime Minister has got its own advantages. During his tour under reference, he visited almost all our irrigation projects and as a result of that, we had three other projects sanctioned as soon as he went back because he was impressed by our performance in respect of these irrigation projects.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“ Is it not a fact that whenever the Prime Minister of India comes, a very large number of people running into millions flock together to see him, and that these measures are necessary to safeguard the people who collect in such large numbers? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is a well-known fact that the Prime Minister of India attracts millions of men. That is the difficulty which operates in the minds of the other section of the House. That is why all these questions are put.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Since the proximate cause or the primary purpose of the Prime Minister's visit was promotion of the electoral chances of a particular party, would the Government take steps to request that party to reimburse the expenses incurred? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The visit of the Prime Minister to this State with reference to which this expenditure was incurred had nothing to do with the elections in the Travancore-Cochin State. It was purely a tour of inspection and during this tour, he visited almost all our irrigation projects.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ நமது பிரதம மந்திரியார் அவர்கள் ஏன் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு வந்தார்கள் என்று யாரும் கேட்கவில்லை இருந்தாலும் அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. முன்பெல்லாம் பிரதம மந்திரியாக மட்டும் வரும்போது இவ்வளவு அதிக செலவு ஏற்பட்டதில்லை. இப்பொழுது காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியின் தலைவராகவும், பிரதம மந்திரியாகவும் வருவதினால் போலீஸ் செலவு அதிகமாகிறது, வரும்போது

[10th May 1954]

காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளுகிறார். ஆகவே காங்கிரஸ் கமிட்டியார் இந்த செலவின் ஒரு பகுதியை ஏற்றுக்கொள்ள ஆலோசிப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Whenever it is purely a personal visit, the expenditure incurred is very much less, I agree. But he visited this State as the Prime Minister of India, and we cannot efface the fact that he happens to be the Leader of the Congress Party and the Congress Organization as such. So, he takes advantage of such a visit and addresses the Congressmen. That cannot be helped and for that purpose, we cannot ask the Congress Party to share the expenditure.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Is it not a fact that the Prime Minister's visit was primarily concerned with the elections in Travancore-Cochin and the inspection of the irrigation projects was a secondary purpose? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ With reference to his visit in connexion with the elections in Travancore-Cochin, no expenditure was incurred. It was with reference to his previous visit that this expenditure was incurred. At that time, there was no question of the Travancore-Cochin elections pending.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ நமது தேசத்தின் உதவி ஜனாதிபதியாகிய டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன் அடிக்கடி நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குவந்து போய்க் கொண்டு இருக்கிறார். அவருக்கு அதிகப்படியான தொகை செலவு செய்யப் ப்பாதபோது, கனம் பிரதம மந்திரியார் வந்து போவதற்கு மட்டும் அதிகப்படியான செலவு ஏன் செய்யப்படுகிறது என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member knows about the crowd which gathers whenever the Prime Minister visits any part of India or, as a matter of fact, any part of the world. If the hon. Member feels dissatisfied with the gathering of the crowd, he may carry on a propaganda and see that people do not gather when the Prime Minister comes.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Question No. 613^a may be taken up tomorrow, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Yes. Let us pass on to the next question.”

Reabsorption of Government servants retrenched due to separation of Andhra.

* 614 Q.—**SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Government servants thrown out of employment as a result of separation of Andhra; and

(b) whether the Government have ordered their reabsorption?

10th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) 724.

“(b) A large number of them have been re-employed already. The Government have been taking all possible steps to absorb the discharged personnel.”

SRI P. RANGASWAMY REDDIAR :—“Is it not possible to give the correct figures as to who were re-employed and who were not employed?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I don't have the figures here. A majority of them have been re-absorbed. That assurance I can give the hon. Member.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Is it a fact that the present Director of Public Instruction, Madras, who was allotted to Andhra and who was chucked out by the Andhra Government, has been re-absorbed by the Madras Government thereby removing the previous incumbent from the post?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“As far as the former Director of Public Instruction who has just now retired, is concerned, there was no question of ousting her from service, because her term of re-employment expired and there was no question of continuing her re-employment. As far as the present Director of Public Instruction is concerned, he was allotted to Andhra on the specific request of the Andhra Government and on the understanding that as soon as the work of organizing and setting up of the Education Department of the Andhra State was over, he would be re-allotted to this State and that we would take him back. It is only on this understanding that we took him back now.”

Digging of wells for the use of Harijans in South Arcot.

* 615 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri M. Kattimuthu) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of wells ordered by the Government to be dug in the South Arcot district in the year 1953-54 for the use of Harijans for drinking purposes;

(b) the number of wells dug so far; and

(c) whether the Government have any proposal to dig wells in the Vriddhachalam taluk for the use of Harijans for drinking purposes in the current year and if so, how many?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) 136 wells under the Rule Water-supply Scheme and 10 wells under the Harijan Welfare Scheme were ordered to be dug for the use of Harijans in the South Arcot district during 1953-54.

“(b) 68 wells under the Rural Water-Supply Scheme and 2 wells under the Harijan Welfare Scheme were completed during the year.

[10th May 1954]

“(c) 13 wells under the Rural Water-Supply Scheme for the use of Harijans in the Vriddhachalam taluk were completed during 1953-54 and 6 works were in progress.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ In view of the insufficient number of drinking water wells in Villupuram taluk, may I ask why this scheme has not been implemented even though several petitions have been presented to the Government several times? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ 68 wells under the Rural Water-Supply Scheme and 2 wells under the Harijan Welfare Scheme were completed. Others are either in progress or are proposed to be taken up and completed this year.”

SRI K. PARTHASARATHI :—“ What is the arrangement made for maintaining these wells which may be taken up by the Harijan Welfare Department or other departments? The present arrangement seems to be unsatisfactory in that when these wells go dry or the construction gives way, there is nobody to maintain them properly.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I think the local bodies are maintaining these wells.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, question No. 616* may be taken up tomorrow.”

MR. SPEAKER :—“ Yes, we may take it up tomorrow.”

Jaggery producing co-operative societies.

* 617 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) what action the Government have taken to encourage palm-jaggery industry in this State;

(b) how many training centres for this industry are in this State and how many in Malabar;

(c) how many applications have been received from Malabar to start jaggery producing co-operative societies;

(d) how many were not permitted; and

(e) the reasons therefor, if any?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) Since 1949, ex-toddy tapper members of Jaggery Manufacturing Co-operative Societies are trained in the improved methods of manufacturing palm-jaggery and palatable and nutritive palm-products like palmolates, groundnut balls, toffee, etc. Every encouragement is given to the marketing, including exports to foreign countries, of palm-jaggery through co-operatives. To strengthen the activities of the jaggery co-operatives, subsidy for the purchase of equipment and departmental staff for supervision are sanctioned in deserving

10th May 1954]

cases. Conferences of the representatives of the Jaggery Manufacturing Societies are held periodically in the districts to solve the various problems confronting the development of the industry.

“(b) No centres have been opened exclusively for training ex-tappers in the manufacture of palm-jaggery. Training is given to the members of select Jaggery Manufacturing Co-operative Societies in each district. In Malabar district, 166 ex-tappers were trained in 52 centres.

“(c) 21 applications were received during the calendar year 1953.

“(d) Nine of them were rejected.

“(e) The District Prohibition Officers concerned did not recommend them in the interest of Prohibition.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“For the encouragement of the jaggery industry, it is stated that the Government are granting subsidies to the co-operative societies concerned. May I know from the Hon. Minister the amount of subsidy given to the co-operative societies that produce jaggery in Malabar?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“It will vary from place to place. If a separate question is put, I shall answer it, Sir.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“Are the Government aware of the fact that the taking out of a licence for jaggery manufacture by these co-operative societies is only a camouflage for illicit toddy tapping?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“No, Sir, the Government take particular care to see that such of those societies which deserve are given licences. If in one or two places the licence is misused, we again warn the persons concerned and then withdraw the licence.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“கருப்பட்டி உற்பத்தியாளர்கள் சங்கங்கள் மூலமாக உற்பத்தியாளர்கள் கருப்பட்டி உற்பத்தி செய்யமுடியாத காலங்களில் அவர்களுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கு சராசரியாக எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Notice, Sir.”

SRI C. H. KANARAN :—“In spite of the repeated requests made by the hon. Members coming from Malabar on the floor of the House that the ex-tappers should be liberally allowed to manufacture palm-jaggery, the Government were pleased to grant licences only in a few cases. May I know whether the Government will, at least in future, liberally grant these licences?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Out of the 21 applications received from various societies, 9 societies have been granted licence and of the rest, 7 have been referred to the Prohibition Officer and a few other cases were considered to be not worth being granted licence.”

[10th May 1954]

SRI R. KRISHNAN :—“ கருப்பட்டியின் விலை இந்த வருஷம் குறைவாக இருப்பதினால் tapper-களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருந்துவருகிறது. ஆகையால், கருப்பட்டியின் விலை சரியாமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ We will consider it, Sir.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ On an application made to start a jaggery producing co-operative society a year back, the Deputy Registrar of Co-operative Societies informed the applicants that he had referred the matter to the District Prohibition Officer and that the latter had not sent any reply in the matter. Even to the representation which I myself made to the District Prohibition Officer, he has not yet replied. Will the Government see that the matter is expedited? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ If the hon. Member mentions to me any specific place where he wants a licence to be granted, I will examine the question, Sir.”

SRI K. G. PALANISAMI GOUNDER :—“ Lincence-களை சர்க்கார் எந்த அடிப்படையில் வழங்கிவருகிறார்கள் ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I have given an exhaustive answer which contains the answer to the hon. Member's supplementary.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Have the Government any idea of starting palm-gur research in Malabar? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ No, Sir.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“ கருப்பட்டி உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் கருப்பட்டி போடவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கடன் பட்டிருப்பதால் கூட்டுறவு சங்கங்களில் போடமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதனால், அவர்களுக்கு சர்க்காரே கடன் கொடுப்பதற்கு முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Not, at present, Sir.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Is there any case within the knowledge of the Government wherein the permit granted by them has been misused? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ There are a few cases, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I can bring many instances regarding the non-grant of permits for the starting of jaggery co-operative societies in the Chirakkal taluk, in Malabar. May I request the Hon. Minister to instruct the Prohibition Department to grant such permits liberally to those who want to start such societies in Malabar? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, only 21 societies have applied. Out of them, 9 have been already

10th May 1954]

given permission and the applications of 7 of them have been referred to the District Prohibition Officer. I do not know how we can grant these licences liberally. Further, I don't understand what the hon. Member means by the term 'grant such permits liberally'."

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR :—" Are Government aware that in most of the cases, the Communists are trying their level best to misuse the licences granted? If the Government call for a report of the working of the societies in Malabar, it could be verified."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I take the information, Sir."

SRI M. JAGANNATHAN :—" Arising out of the reply given by the Hon. Minister that the Government are taking every step to provide marketing facilities for jaggery products, I would like to know whether these facilities are confined only to this State or whether they are extended outside the State also? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" The question pertains to this State only, Sir."

SRI T. ANANTA PAI :—" Sir, there seems to be a certain amount of reluctance in granting permission to such societies in South Kanara and there seems to be a mistaken impression that in South Kanara district prohibition offences are mounting. But from the figures supplied by the Hon. Minister the other day, I find that South Kanara compares very favourably with other districts. In the light of this, may I request the Government that applications for permits from that district may be considered very favourably? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" In all deserving cases, applications from South Kanara will certainly be considered."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, last time when this question came up before the House and when an elaborate discussion also was allowed by the Hon. the Speaker, the Hon. Minister for Prohibition gave an assurance that if particular instances of partiality or discrimination were pointed out, they would be looked into. Consequent upon that assurance, a memorandum was given and the hon. Member who submitted that memorandum was given a reply by the Government that orders had been issued for the ex-tappers of Andoor and Kayaralam for forming societies more than a month ago. Is it a fact that even after this, the District Prohibition Officer refused to take action to implement the instructions given by the Government, and if so, what action are the Government going to take on that? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I will enquire into the matter, Sir."

[10th May 1954]

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ Sir, inasmuch as palm sweet juice is not available throughout the year for manufacture of jaggery, will the Government consider allowing tapping of sweet juice from coconut trees by these societies where there have been no misuse at all for the past three or four years? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Government will follow rules already in force, Sir.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ கொடுக்கப்படும் லே சென் ஸ்களை கம்யூனிஸ்டுகள் misuse செய்கிறார்கள் என்று ஸ்ரீமான் குட்டிகிருஷ்ணன் நாயர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இம்மந்த மந்திரி பதவியை திரும்பவும் அடைவதற்காக அவர் செய்யும் முயற்சிகளில் இதுவும் ஒன்று? ”

MR. SPEAKER :—“ What has that to do with the main question? ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ On a point of clarification, Sir. The hon. Member Sri K. P. Kuttikrishnan Nayar made a statement to make it appear that the Communists were misusing these permits and they were encouraging drink. In this connexion, I have to make it clear . . . ”

MR. SPEAKER :—“ I am not going to allow a discussion. Rule 40 lays down that ‘ No discussion shall be permitted at question time in respect of a question or of any answer given to a question ’.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, when an insinuation is made, is it not the right of the hon. Members to point that out to the Hon. Speaker and to say that it is an insinuation and that it is not a fact? The facts and figures supplied by Government themselves go to prove that in most of the areas where the Communists are more influential than any political party or individual, prohibition offences are far less.”

MR. SPEAKER :—“ That is all right. We cannot have a discussion on that.”

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR :—“ Sir, arising out of the remarks made by hon. Members . . . ”

MR. SPEAKER :—“ I have already said that no discussion will be permitted.”

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR :—“ Sir, it is a breach of privilege. As a member of the House, I am entitled, where the Communists misbehave, to bring the fact to the notice of the Government. I see no reason why the hon. Member should accuse me like that. If the Communist members were not given a chance to be in the Ministry or the Leader of the Opposition was not asked, it is not my fault. It is in the Chief Minister's discretion to call anybody to be in the Ministry.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is the privilege of every hon. Member to put a question and a personal motive cannot be attributed to him for such a question. What

10th May 1954]

Mr. Ramaswami attempted to do was to impute a personal motive and that too a motive which cannot be attributed to an hon. Member. Therefore, I submit that the question and the answers may not go into the proceedings."

MR. SPEAKER :—" I shall consider that."

SRI C. H. KANARAN :—" Sir, let Sri Kuttikrishnan Nayar explain where it happened and"

MR. SPEAKER :—" I am not going to allow any discussion. This is question-time."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Point of order, Sir, சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ ராமசாமி கேட்ட கேள்வியை இந்த சபை proceedings-லிருந்து நீக்கிவிடவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஸ்ரீராமசாமி கேட்ட கேள்வியில் தவறு எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதை நீக்க வேண்டிய அவசியமும் என்னவென்று தெரியவில்லை. மறுபடியும் மந்திரி பதவியை அவைத் தற்குச் செய்யும் முயற்சிகளில் ஒன்று என்று அவர் கேட்கக் கூடாது என்று என்ன இருக்கிறது ? "

MR. SPEAKER :—" நான் படித்துப் பார்த்துவிட்டு மின்னர் என் முடிவைத் தெரிவிக்கிறேன்." " I shall give consideration to that."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" To impute a motive is really bad."

MR. SPEAKER :—" Next question."

Expenditure incurred on the reception accorded to the State dignitaries.

* 618 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the expenditure incurred by the State Government on the reception and on the security measures adopted during the visits of Rt. Hon. Louis Saint Laurent, Prime Minister of Canada, His Excellency M. Reid, High Commissioner for Canada in India, and of Dr. Jerome S. Peterson of World Health Organization, Geneva, to Madras?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" An expenditure of Rs. 34 was incurred by the State Government on the reception accorded to the Rt. Hon. Louis S. St. Laurent, p.c., q.c., Prime Minister of Canada. A similar expenditure of Rs. 62-6-0 was incurred in connection with the visit of His Excellency Mr. Escott M. Reid, Canadian High Commissioner, and Mrs. Reid. No expenditure was incurred during the visit of Dr. Jerome S. Peterson, Director, Division of Organization of Public Health Services, World Health Organization, Geneva.

" No expenditure was incurred by the State Government on the security measures adopted during the visits of these three dignitaries to Madras."

[10th May 1954]

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, was it merely a sight-seeing tour or was the tour undertaken with the object of promoting friendliness among Commonwealth countries? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is really to promote proper understanding among the various countries that Prime Ministers, Ambassadors and others visited Madras.”

Construction of a bridge at Alevoor and Naniltar in South Kanara.

* 619 Q.—SRI T. ANANTA PAI : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the District Board, South Kanara, has recommended the construction of a bridge at (1) Alevoor and (2) Naniltar in South Kanara; and

(b) the decisions arrived at by the Government on the above recommendations?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“ (a) & (b) Yes, Sir. The question of including the bridge works in the Central Road Fund Programme is under the consideration of the Government.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ Sir, in view of the fact that both these bridges are important ones, may I request the Government whether as soon as orders are received from the Government of India, they will be taken up for construction? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—
“ Certainly, we will consider that, Sir.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, when will the question be taken up for consideration and when is it expected to close? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—
“ As soon as orders are received from the Government of India, Sir.”

Village co-operative credit societies.

* 620 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of village co-operative credit societies in the State and the number in Malabar;

(b) whether the Government have reduced the maximum period allowed to the member-debtors of the societies to repay their loans, and if so, why;

(c) whether it is a fact that village co-operative credit societies will be recognized only after collecting an initial capital of Rs. 1,000 and whether the District Co-operative Bank, Malabar, has represented to the Government not to enforce this; and

(d) what action the Government have taken in the matter?

10th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Ten thousand one hundred and fifty-one and 479.

“(b) No, Sir.

“(c) Yes, Sir.

“(d) The Deputy Registrar, Malabar (South), had been instructed by the Registrar of Co-operative Societies to inform the Bank that the collection of initial share-capital of Rs. 1,000 would be insisted on only in cases where activities in addition to supply of credit were undertaken by the societies and that if the societies confined their activities to supply of credit alone, a lesser share-capital would do.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“Sir, in view of the fact that agricultural loans taken from credit societies by the peasants in Malabar are mainly used for growing coconuts and in view of the fact that yield is obtained only after 3 or 5 years after planting the trees, will the Government see that the period for refunding the loans is increased to three years at the minimum?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, medium-term loans are given for a period of one to three years.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, if the report of the co-operative societies is perused, it will be found that the societies contract credit if there is a depression and they demand the refund of loans, as in the cases when there is depression, thus cutting short the period of repayment when the people require a longer period for repayment. Is it a correct policy to be followed by these societies?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The policy followed by the Government is based on the reports of the working of these societies, Sir.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Sir, in view of the fact that the ryots get into difficulties because they are not able to properly market their commodities, would the co-operative credit societies be authorized to advance loans on standing crops or produce?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“A separate question may be asked, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, are the societies worked for the benefit of the poor agriculturists or are they worked for profit as banking corporations?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, they are worked for the benefit of the people.”

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR :—“In view of the troubles experienced, will the Government consider the desirability of converting these credit societies into marketing societies?”

[10th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, it is considered desirable that every rural co-operative credit society should undertake multi-purpose activities. So they are being converted into multi-purpose societies, one after another."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I am sorry, I could not be in time. My train which was due to arrive at 6 a.m. arrived only at 8 a.m. I think, Sir, you would have received the telegram sent by me from Tiruchi railway station last night."

MR. SPEAKER :—" I have not received it."

Village industries training centres.

* 621 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of village industries training centres in the State;

(b) the number of candidates trained at each centre in 1953; and

(c) whether all the trained candidates were employed by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) There are 5 village industries training centres in this State.

" (b)—

Name of the Institution.	Number of candidates trained.
(1)	(2)
1 The Tamilnad Gramsevak Vidyalayam, T. Kallupatti	55
2 Production-cum training Centres.—	
Pottery—	
1 Tellicherry	5
2 Kumbla	2
Wood-work—	
1 Kumbla	3
Blacksmithy—	
1 Kumbla	3

" (c) No, Sir."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Is it a fact, Sir, that in certain centres, for example, the Training Centre in South Kanara, where training is given in bangles and beads-making—I am speaking from facts that I know—Government do not know even the addresses of trainees who received stipends and completed their training in that centre and the trainees when they go to the villages are not in a position to benefit from the technical training they had received in these centres for want of finance or other help and as such, most of the amount spent on the training centre has been a waste of Government money? "

10th May 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I have no information. But I shall examine that aspect of the question which is very important.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Sir, may I know the total amount spent by Government on these centres and the net income derived by the Government from these centres? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have no statistics with me regarding the total expenditure incurred by the Government on these training centres.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Sir, from the answer given by the Hon. Minister, it is clear that only about a score of pupils have been trained in these centres. Therefore, it is necessary to know whether the money was usefully spent and how much money was spent to train 20 pupils and the amount spent per pupil? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes Sir, if the hon. Member would put a separate question, I can give the information.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ இந்த training centre-களில் என்னென்ன பொருள்கள் செய்யப்படுகின்றன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I was at Kallupatti centre only yesterday evening. I saw paper-making, soap-making, palm gur-making. Training is given in these and other industries and trainees can usefully employ themselves after they complete the training.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ From the figures furnished by the Hon. Minister it would appear that the training centres are few and the candidates fewer. In view of the fact that village industries are the only hope of the country for relieving unemployment, would the Government start more village industries training centres and also offer attractive stipends and settle the trainees in fairly good jobs after training, so that more and more people may come to these training centres? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, it is not correct to say that the trainees are fewer than the number of training centres. But I shall certainly look into the suggestions made by the hon. Member.”

Competitive examination for temporary clerks employed in the Civil Supplies.

* 622 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many of the candidates who have appeared for the competitive examination for ministerial service held for temporary clerks employed in the Civil Supplies, Textiles, etc., in June 1952, have been provided with appointments;

[10th May 1954]

(b) how many of them are still to be provided with appointments; and

(c) whether any list was prepared after the examinations were held in 1953 for ministerial service?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The number of candidates who have been provided with appointments is 697.

“(b) Sixty-seven candidates did not secure the qualifying minimum of 30 per cent of the total marks. The names of 35 candidates who were qualified in Telugu and who remained unallotted on 1st October 1953 were forwarded to the Andhra Public Service Commission. One hundred and forty-four other candidates who also secured the qualifying minimum but whose turns for allotment were not reached did not secure appointments.

“(c) Yes.”

SRI A. RATNAM :—“இந்த மனுதாரர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டதாக கூறினார்கள். அப்படி வேலை கொடுக்கப்பட்டதில் ஹரிஜனங்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் ரிசர்வேஷன் முறை கையாளப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Yes, Sir, as far as reservations for Scheduled Castes and Backward Communities are concerned, they are being observed.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Sir, of these a certain percentage has not been able to secure the requisite marks. Still, in view of the long service they have put in, if their departmental heads certify them as fit and efficient, would the Hon. Minister consider re-employing them by waiving the necessity to secure the necessary marks?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, these are fresh men who appeared for the Public Service Commission examination and got into the public service for the first time.”

Disbursement of arrears of pay to the village officers of Tirumalai-Tirupati Devasthanam in Tiruvallur.

* 623 Q.—SRI A. RATNAM (on behalf of Sri M. Dharma-lingam) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any representation has recently been received from the village officers of Tirumalai-Tirupati Devasthanam in Tiruvallur taluk regarding the disbursement of their arrears of pay; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) No.

“(b) Does not arise.”

10th May 1954]

**Allotment of bulldozers for the Neyveli Lignite Mines Project.*

* 624 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of bulldozers allotted for work in the Neyveli Lignite Mines Project;

(b) how many of them are now out of order; and

(c) the number of bulldozers allotted or lent by the Agriculture department?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Ten, Sir.

“(b) Five.

“(c) Three, Sir.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“May I know, Sir, whether the Government are aware that many of the bulldozers are out of order because of the rough handling of these by the Bengalis who are employed in the lignite mines?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, I would like to tell the hon. Member, it is no good harping on the Bengalis and North Indians and all that. We had to take these bulldozers on loan from the Indian Mining and Construction Company, from the Agricultural Department and so on. Some were taken from Disposals Department. The difficulty was in getting spare parts. Now we are arranging to get spare parts also.”

Acquisition of lands for Harijan cheris in Coimbatore.

* 625 Q.—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many Harijan cheris in Coimbatore district are on lands owned as patta lands by others; and

(b) whether there is any proposal before the Government to take steps to acquire these lands and hand them over free to the Harijans already occupying them?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) One hundred and seventy-nine.

“(b) Proposals for the acquisition of four Harijan cheris situated on patta lands are under investigation. In respect of the other cases, a final programme will be drawn up by the Collector of Coimbatore after examining the need for acquisition in each case.”

SRI P. G. MANICKAM :—“பட்டா நிலங்களிலே குடியிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் கவர்ன்மென்ட்டுக்கு அநேக விண்ணப்பங்கள் அனுப்பி இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக சில பட்டா நிலங்களிலிருந்து ஹரிஜனங்கள்

[10th May 1954]

வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திலிருந்து அவர்களை மாற்று வதற்காக டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிப் கோர்ட்டுகளில் பிராதுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் அதிகமான பட்டா நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்பதால் இதைத் தனி கேசாக எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்ற கவர்ன்மென்டார் முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, the Collector is already going into the matter. Investigations are going on.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களிலிருந்து ஹைவேஸ் புறம்போக்குகளிலிருந்தும் ஹரிஜனங்களை வெளியேற்ற நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் வெளியேற்றப்படுவதை நிறுத்தி அந்த மனைக்கட்டுகளை பட்டா செய்துகொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ If specific cases are brought to the notice of the Government, they will be considered.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ தனி நபருக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் வசிக்கும் சேரி ஹரிஜனங்களை அவர்கள் வெளியேற்றுகிறார்கள் அல்லது அதிக வாடகை கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். கோயம்புத்தூரிலுள்ள நிலைமையான மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் விசாரணை செய்து முடிவு எடுக்கும் வரையில் வாடகையையும் உயர்த்தக்கூடாது நிலத்திலிருந்தும் அப்புறப்படுத்தக்கூடாது என்று கலெக்டர் உத்தரவிடுவார்களா ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, that has nothing to do with this question because the hon. Member refers to increased rent. This question relates to acquisition.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கேட்ட கேள்வி என்னவென்றால், ‘ சர்க்கார் முடிவு எடுக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். முடிவு எடுக்கும் வரையில் ஹரிஜனங்கள் தாங்கள் குடியிருக்கும் இடங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படாமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் ? ’ என்பதுதான்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, each case will be gone into on its own merits.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“ Sir, may I ask whether the Government will be prepared to declare it as their policy to acquire and assign the lands already occupied by Harijans provided their period of occupation extends to five years and more? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, I cannot give any assurance to the hon. Member. The hon. Member is speaking about the policy of the Government but here I am only answering particular questions relating to the Coimbatore district. If the hon. Member wants the policy of the Government to be explained he may take up this point on some other occasion.”

10th May 1954]

Road Construction and Minor Irrigation Overseer's course of the Annamalai University.

* 626 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of persons who have so far passed the examination for the Road Construction and Minor Irrigation Overseer's course of the Annamalai University?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ One hundred and eleven, Sir.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Sir, many of the diploma-holders of this course could not get employment as this course is considered inferior to the L.C.E. Course. May I request the Government to treat it as being on a par with the L.C.E. Course? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the matter is under the consideration of the Government. We have already been relaxing the relevant rules and absorbing these diploma-holders and, as a matter of fact, 34 persons have already been absorbed.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, may I know why this Road Construction and Minor Irrigation Overseer's Course of the Annamalai University was recently abolished? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, this course was abolished because most of the persons turned out by the University could not be absorbed in service.”

Tambaram Sanatorium.

* 627 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of persons registered for treatment in the Tambaram Sanatorium during the years 1952 and 1953;

(b) how many of them were provided with beds and treated during the years 1952 and 1953;

(c) how many of them are still in the waiting list;

(d) whether the hospital authorities provide beds to patients according to priority of registration; and

(e) the expenses incurred in running the sanatorium for the years 1952 and 1953 showing separately for each year the cost of the establishments and other expenses?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) The number of persons registered for treatment in the Tambaram Sanatorium during the years 1952 and 1953 is 1,691 and 2,223 respectively.

“ (b) In 1952, 546 patients and in 1953, 851 patients were admitted and treated.

“ (c) Nil.

“ (d) Yes, Sir.

[10th May 1954]

“(e) The expenses incurred in running the Sanatorium, for the years 1952 and 1953 are as follows :

	Establishment. (1)	Other expenses. (2)	Total. (3)
1952 ..	2,75,460	6,96,399	9,71,859
1953 ..	2,91,547	8,82,121	11,73,668 ”

SRI A. RATNAM :—“ Sir, may I know from the Hon. the Minister for Health whether there is any proposal to increase the number of beds in the Tamabaram Sanatorium; if so, by how many, and what will be the approximate cost? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, bed strength has been increased every year. The bed strength is now over 500.”

SRI S. ARUMUGAM PILLAI :—“ சபாநாயகர் அவர்களே, நான் பல கேள்விகளுக்கு ‘நோட்டீஸ்’ கொடுத்திருந்தும், நாளதுவரை இந்தச் சபையின்முன் அவைகள் வராமல் இருக்கின்றனவென்பதை வருத்தத்தோடு தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ”

MR. SPEAKER :—“ அந்தந்த இலாகாக்களிலிருந்து பதில்கள் வந்தவுடனே அவைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ”

“ நீங்கள் மூலக் கேள்வியின்மீது ‘ஸப்ளிமென்டரி’ கேள்வி கேட்கப் போகிறீர்கள் என்று நினைத்து உங்களைக் கூப்பிட்டேன். ”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, are the patients admitted to this institution according to priority in the waiting list? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the patients are admitted according to priority but emergency cases are admitted in advance of the place assigned. Also, cases suitable for early surgery are being given priority. ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, is it a fact that several of the patients who have registered their names for beds in the hospital have been summoned only after their death? Will the Hon. the Minister for Public Health assure us that this thing will not happen in future? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the number of patients in the waiting list has been reduced very much since last year. At present we have on the waiting list only the patients registered in 1954. ”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Sir, as far as my information goes, there are 8 female wards in this sanatorium. May I know how many lady doctors are working there? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, a separate question may be asked. ”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, of the patients admitted to this sanatorium, will the Hon. the Minister for Health give us statistics regarding those who were admitted in the usual course according to priority of application and those admitted as exceptional cases? ”

10th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, a separate question may be put."

Payyanur-Padiyatchal road.

* 628 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) under what class the Payyanur-Padiyatchal road, Chirakkal taluk, North Malabar, has been included; and

(b) when this road was last repaired and who is responsible for its maintenance?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" (a) & (b) A stretch of one mile and five furlongs of the road from Payyanur to Vellur has been classified as ' State Highway ' and the remaining stretch of 13 miles and 6 furlongs from Vellur to Padiyatchal as ' Major District Road '. The Government are responsible for the maintenance of the State Highway and the District Board is responsible for the maintenance of the Major District Road. The road is being maintained annually and necessary repairs to the road for the year 1953-54 have been carried out."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, are the Government aware of the fact that the condition of this road maintained by the Malabar District Board is so bad that the bus-owners, drivers and conductors have to perform at more than one place the work of sappers and miners, to put up temporary bridges and people who have not insured their lives are afraid to travel by this road? Will the Government see that this road is maintained at least in a tolerably good condition for traffic? "

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—" Sir, the matter will be looked into."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, as far as this road is concerned, this is the worst road in Malabar. If anybody travels through it, it could be seen that everywhere the board ' caution ' is put. If one bridge is destroyed and as soon as that bridge is restored, another bridge is destroyed."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" By whom? "

SRI K. P. GOPALAN :—" It is due to negligence on the part of the Public Works Department. Even when the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam came to Malabar, the bridge at Kundara was destroyed. But two hours before he was due to arrive there the Public Works Department put up some planks to make the Hon. Minister understand that the road was quite good. Sir, may I request the Hon. the Minister in charge of Local Administration to make an enquiry into this matter of gross negligence on the part of the Public Works Department, and the Malabar District Board? Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to look into the matter and see that this road is rendered fit for traffic? "

[10th May 1954]

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMY PADAYACHI :—“ Yes, Sir, the Government will look into all the allegations made by the hon. Member but, at the same time, may I request the hon. Member to say who was responsible for the destruction of these bridges? ”

Purchase of foodgrains from other States.

* 629 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the quantity of foodgrains including cereals purchased from Nellore and Tadepalligudem in Andhra State and from other Northern States during 1953; and

(b) how much sales tax had been collected in respect of the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) A statement^a is placed on the table of the House.

“(b) The information is not available.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“சபாநாயகர் அவர்களே, வட இந்தியாவிலிருந்து இங்கு தானியங்களை அனுப்பக்கூடிய மொத்த வியாபாரிகள் அனாமதேயப் பெயரில் இங்கு இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். இங்கிருக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் அனாமதேயப் பெயரில் அதை வாங்கி, ஆயிரம் மூட்டைகள் வந்தால் 250 மூட்டைகள் வந்ததாகக் கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு, பாக்கியிருப்பதை மறைத்துவிடுகிறார்கள். இதற்கு விற்பனை வரி போடுவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This question relates to Government procurement and Government movement of rice from other States. I do not think the allegations made by the hon. Member will be applicable to these cases.”

SRI S. RAMALINGAM :—“சாதாரண வியாபாரிகள் மற்ற ராஜ்யத்திலிருந்து நம் ராஜ்யத்திற்கு சரக்கு அனுப்பும்போது, அந்த ராஜ்ய சர்க்கார் அவர்களிடமிருந்து விற்பனை வரி வாங்கிவிட்டால், அந்த ராஜ்ய சர்க்காரிடமிருந்து விற்பனை வரி வாங்கும் பழக்கம் உண்டா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the Government have nothing to do with the rice as such. They give their assistance in procuring it and moving it from other States. The question of collecting sales tax does not arise as the Governments could not be treated as private individuals and assessed to sales tax. We have no such jurisdiction.”

Appointment of ex-tramway men in the City Transport Service.

* 630 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether applications were called for from the ex-tramway men for appointment in the City Transport Service;

(b) if so, the number of applications received; and

(c) the number of applicants (i) selected and (ii) appointed?

10th May 1954]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Yes, Sir.

“ (b) 859.

“ (c) (i) 149.

(ii) 11.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட டிராம்வே தொழிலாளிகளில் 859 பேர்கள் டிரான்ஸ் போர்ட் சர்வீஸில் வேலை வேண்டுமென்று மனுக்கள் போட்டிருந்ததில், 11 பேர்களுக்குத்தான் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘ டிராம்வே சர்வீஸ் மூடப்பட்ட பிறகு, ‘ வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளுக்கு நாங்கள் வேலை தேடிக்கொடுக்கிறோம் ; அவர்களுக்கு வேலை தேடிக்கொடுப்பதில் நாங்கள் அதிக கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம் ” என்று பல தடவைகளில் இந்தச் சபையிலே வாக்குறுதியளித்தும், இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளிகளுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு உடனடியாக வேலை கிடைப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை சர்க்கார் எடுக்கப்போகிறார்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Most of them were invited for interview. Some of them were found fit. Some of them were found not fit. Even some of those who were selected did not care to join duty. Yet the Government are trying their level best to employ as many of the workmen as possible who served in the Madras Tramways.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ சபாநாயகர் அவர்களே, டிராம்வே தொழிலாளர் சங்கங்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. அந்த இரண்டு சங்கங்களில் காங்கிரஸ் ஆதரிக்கக்கூடிய சங்கத்தின் மூலமாக மனுச்செய்து கொண்டால்தான் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வது, மற்ற சங்கத்தின் மூலமாக மனுச் செய்துகொண்டால் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்ற கொள்கையின் காரணம் என்ன? மற்ற சங்கம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Government do not differentiate between an association of the Congress and others. I may assure the hon. Member that such of those applicants as were interviewed by the Transport Commissioner have been given the opportunity to explain their qualifications, experience, etc., and those of them who were found fit had been taken in the City Transport.”

SRI P. SELVARAJ :—“ Since the City Transport cannot absorb all the tramway service staff, will the Government come forward to open the Tramway service again? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ That is a different question altogether.”

MR. SPEAKER :—“ I shall pass on to the next question.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் இந்த கேள்வியின் மீது உப கேள்விகள் கேட்க விரும்புகின்றனர். இது ஒரு முக்கியமான விஷயம். ஆகையால் இன்னும் இரண்டொரு நிமிஷம் அவகாசம் கொடுக்கும்படி கேட்கிறேன். அல்லது ஒரு அரை மணி நேர விவாதத்திற்கு விரும்படி கேட்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ விவாதத்திற்கு விடுவதில் எனக்கு ஒரு வித ஆட்சேபனையும் இல்லை.

[10th May 1954]

“I have no objection to allow a half-hour debate. But I cannot permit any more supplementaries being put on this question. The half-hour debate asked for will be given.”

Discharge of L.M.E. diploma holders from the Neyveli Lignite Mines Project.

* 631 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of L.M.E. diploma holders engaged in the Neyveli Lignite Mines Project;

(b) how many of them were discharged in the months of October, November and December 1953; and

(c) the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) There are four L.M.E. Diploma holders in service in the Lignite Investigation Project at Neyveli.

“(b) None, Sir.

“(c) Does not arise.”

Tiruchengode Government Hospital.

* 632 Q.—SRI T. S. ARTHANARI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of in-patients admitted in the Tiruchengode Government Hospital in the period between January 1953 to January 1954; and

(b) the number of out-patients during the same period?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) 1,263, Sir.

“(b) 54,734, Sir.”

SRI T. S. ARTHANARI:—“வைத்தியசாலைக்கு அதிகப்படியான நோயாளிகள் வருவதினால் வருகின்ற நோயாளிகளுக்கு போதிய படுக்கை வசதிகளும், நாசுகளும் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றனர். ஆகவே இந்த அவதிகளைத் தடுக்க உடனடியாக அதிகப்படியான படுக்கை வசதிகளும், அதிகப்படியான நாசுகளையும் கொடுத்துத் தவ் சர்க்கார் முன்வருமா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“A maternity ward of eight beds has been put up there recently. The construction was completed on 4th March 1953. So the bed strength of the hospital has been raised from ten to eighteen. The construction of an out-patient block has been taken up now.”

Progress of Community Projects work in South Kanara.

* 633 Q.—SRI K. VENKATARAMANA GOWDA: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have called for any report regarding the progress of Community Projects during the first year of its operation in the South Kanara district;

10th May 1954]

(b) if so, the amount contributed by the people towards them and the total expenditure incurred by the Government on them; and

(c) the main achievements under the scheme in South Kanara?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ A statement * is laid on the table of the House.”

SRI K. VENKATARAMANA GOWDA :—“ May I know the amount of salary paid to the staff during the first year of the operation of the scheme? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice.”

Construction of a bridge in Pappanad-Perugavalandan road in Tanjore.

* 634 Q.—SRI P. VENKATESA SHOLAGAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the estimated cost of the bridge between miles 16 and 17 in Pappanad-Perugavalandan road in Tanjore district;

(b) when tender was called for; and

(c) when the work will be completed?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“ There is no mileage 16 or 17 on Pappanad-Perugavalandan road and hence no proposal for constructing a bridge at the place.

“ (b) & (c) Do not arise.”

SRI P. VENKATESA SHOLAGAR :—“ சென்ற வருஷத்திலே அந்தப் பாலம் ஓரளவு கட்டப்பட்டது. கட்டப்பட்ட கல்லும் சிமெண்டும் சரியான ரகமாக இல்லாததினால் அது வெள்ளத்திலே கரைந்துபோய் விட்டது. அதை மீண்டும் கட்ட ஏற்பாடு நடக்கும்போது அவ்வாறு நடைபெறாமல் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் கவனிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“ Yes, Sir. I would look into it.”

Grant of loans to House-Building Co-operative Societies in the City.

* 635 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have sanctioned any amount to be advanced as loans to the House-Building Co-operative Societies in the City of Madras;

(b) whether there is any scheme for advancing loans or for granting subsidy to the homeless platform dwellers and Harijans in the City; and

(c) if so, whether any amount has been allotted for it?

[10th May 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir. Since the introduction of the Urban Housing Scheme in 1947-48 up to 31st January 1954, a loan of Rs. 1,63,38,850 has been sanctioned to House Building Co-operative Societies in the Madras City.

“(b) No, Sir.

“(c) Does not arise.”

SRI A. RATNAM :—“May I know from the Hon. Minister for Co-operation whether Government have got any statistics of the platform dwellers in the City of Madras? May I know whether Government will come forward at least this year with sufficient financial help to redress the grievances of platform dwellers?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I cannot give the figures regarding platform dwellers off-hand. The Madras Corporation submitted a comprehensive scheme of slum improvement works in the City in connexion with the Central Government's scheme of financial assistance for slum improvement works. That scheme has been forwarded to the Government of India by this Government.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know how many buildings have these societies constructed?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“A separate question may be asked.”

Grant of residential scholarships to the students of the Backward Classes.

* 636 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the total number of residential scholarships granted to the Backward Class students in the various high schools and colleges in the present Madras State during 1952-53;

(b) the number of persons who applied for the grant of these scholarships; and

(c) the actual amount spent on this account during 1952-53?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) 1,445 residential scholarship were granted to the Backward Class pupils studying in the various colleges, Arts and Professional, during 1952-53. No residential scholarship was granted to the Backward Class pupils studying in the high schools during 1952-53.

“(b) Statistics regarding the number of applications received during the year 1952-53 have not been maintained.

“(c) The amount spent was Rs. 6,05,757-15-0.”

10th May 1954]

*SRI K. ARANGANATHAN :—“ Most of the Backward community students could not get residential scholarships as there was not sufficient provision for the same in the Budget. Will the Government consider the desirability of increasing the provision under this head? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Yes, Sir.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ சட்டக் கல்லூரியில் படிக்கும் பிற்பட்ட இன மாணவர்களுக்கு ரெசிடென்ஷியல் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை மந்திரி அவர்கள் அறிவார்களா? அதை நிவர்த்திக்க மந்திரியார் நடவடிக்கை எடுப்பாரா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ We shall consider the suggestion, Sir.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ The Hon. Minister referred to the fact that no residential scholarship was given to the students. May I know the reason why no residential scholarship was given to the Backward community students? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Members of the Backward Communities Board suggested that they would prefer the grant of residential scholarships to the students in colleges rather than in schools. But in view of what Mr. Aranganathan has now told us, we will consider his suggestion.”

Income and expenditure in the Forest department.

* 637 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the income and expenditure during 1952-53 in the Forest department in all the districts except South Arcot district in the present Madras State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The district-wise figures of income and expenditure in the Forest Department are not available as the Forest Divisions are not confined to Revenue districts. A statement^a showing the income and expenditure during 1952-53 for each forest division is placed on the table.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Do these receipts include fines collected departmentally for violation of forest laws? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice, Sir.”

Reservation of higher posts for Sanitary Inspectors.

* 638 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state what percentage of the higher posts is reserved for Sanitary Inspectors?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Nil, Sir.”

[10th May 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“ Almost all the sanitary inspectors' salaries have been scaled after a certain level even though their family expenditure is increasing year after year? Will the Hon. Minister consider the desirability of giving them some promotion after they have put in some years of service? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ They can apply for recruitment as health inspectors, Sir.”

Construction of roads in Erode taluk under the Five-Year Plan.

* 639 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the number of country roads to be constructed in Erode taluk under the Five-Year Plan?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“ The number of village roads to be formed in Erode taluk under the Five-Year Plan is 12 and ten roads have already been formed. One road is being formed and the remaining one road is yet to be formed.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னால் 65 ரோடுகள் போடவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்யப்பட்டது. ஆனால் ‘இதில் 10 ரோடுகள்தான் செய்வோம்’ என்று சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டார்கள். 10 ரோடுகள் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு இதுவரை இரண்டு ரோடுகள்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் இந்த பாக்கி 63 ரோடுகளையும் போட முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI :—“ A separate question may be put, Sir. The main question relates to Erode taluk.”

Admission to the Agricultural College, Coimbatore.

* 640 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of applications received for admission to the Agricultural College at Coimbatore for 1952-53; and

(b) the number selected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) 232.

“ (b) 96.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ If the information is available with the Hon. the Minister for Agriculture, may I know the number of Harijan applicants who have been selected this year? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Selection for this year is yet to be made.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ May I know how many candidates from the Backward Classes applied and how many applications were rejected? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ A separate question may be put, Sir.”

10th May 1954]

* **SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR** :—“ தகப்பன் தொழிலைத் தான் மகன் செய்யவேண்டுமென்ற புதிய கல்வித் திட்டத்தை பரப்பும் இந்த சர்க்கார், இந்த விவசாயக் கல்லூரிக்கு விவசாயிகளின் மகன்களை மட்டும் தேர்ந்தெடுப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ In the first place, I do not admit that it is the policy of the Government that the ancestors' professions should be compulsorily followed by the children. So far as selection of candidates for the Agricultural College is concerned, it is my personal view that people who have got lands or people who are already farmers should be given preference and their children admitted to the College so that they may apply better the knowledge they gain at the College and help further development of agriculture, than those who go in for the course merely for the sake of jobs.”

MR. SPEAKER :—“ Next question.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ This can be taken up to-morrow.”

MR. SPEAKER :—“ There is already a complaint from hon. Members that some of their questions have not been answered. Now I have got 500 questions ready with answers. I want to place them before the House from to-morrow at the rate of 40 questions a day. I shall allow only a few supplementary questions and would like to get through all the questions on the allotted day itself.

“ Now, I would like to take up question No. 613 which was postponed since the Minister for Agriculture was not here earlier.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ In view of the representation made by the Deputy Leader of the Opposition, I would like to have that question taken up to-morrow.”

MR. SPEAKER :—“ What is sauce for the gander is sauce for the goose also. (Laughter.) I have already told the Member that a half hour debate will be allowed and that is what he wants.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Just now you said, Sir, that a large number of questions were ready with answers and you would not allow supplementaries to be put on them.”

MR. SPEAKER :—“ No, no. I said that I won't allow a large number of supplementary questions.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Supplementary questions are intended for eliciting further information from the Government for the use of the general public. Two questions were postponed in the earlier part of the Question Hour because the Minister for Agriculture was not here at that time. On that account, they were postponed to to-morrow. Also, Sir, for various reasons questions are postponed for being answered at a later date either at the request of hon. Members or Ministers. This kind of postponement certainly takes away our opportunity to put supplementaries. The Hon. Minister was not here when his questions were called by you,

[10th May 1954]

Sir, and it was said that he was held up at Tiruchirappalli. Later on, now, he has turned up. He could not be here in time. What I wish to impress on the Government is that when the Assembly is in session the Ministers should remain at the headquarters so as to be in the Assembly in time so that this kind of complication could be avoided. The opportunity for putting supplementaries would not have been taken away had the Minister been here in time."

MR. SPEAKER :—" He has given the reason why he was late. The train came late and nobody could help it. He was on tour not on a week-day but on Sunday which is not a working day. He was expected here this morning but the train came late. Suppose the hon. Member, Mr. Swayamprakasam himself was in that position. Could he have made the train run faster? " (Laughter.)

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" If at all they want to undertake a tour when the Assembly is in session it must be nearby places and not distant ones. Our anxiety is that they must attend the Assembly in time."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" There was no difficulty about it, Sir. I am sorry that the telegram that I sent you did not reach you in time. I mentioned in that telegram that all my questions might be taken up in the later part of the Question Hour to-day itself."

MR. SPEAKER :—" I have not seen that telegram. Probably it is in the office. Yesterday was a holiday and I do not know anything about it. Even to-day, I came here only ten minutes before eight o'clock. I do not blame the Minister for coming late. He has given a valid reason for coming late.

" Now, I see starred question No. 641 has not been answered. Let it be answered first."

Central Cottage Industries Research Institute.

* 641 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether any Central Cottage Industries Research Institute has been established in this State, in pursuance of G.O. Ms. No. 213, Rural Welfare, dated 27th February 1952?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Yes, Sir. One has been established at Madras."

Employment of Tramway workers.

* 613 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of persons thrown out of employment as a result of the closure of the Madras Electric Tramways, Limited;

(b) the number of them, if any, who were absorbed in Government service;

10th May 1954]

(c) whether any arrangement has been made to grant interim relief to those who are unemployed and if so the nature of the relief granted; and

(d) whether the Government propose to take over the management and conduct the tramways?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) 1,650 workers.

“(b) One hundred and forty-nine ex-tramway workers have been selected as suitable for appointment in the Transport department. Candidates for appointment to certain categories have to undergo successfully a short course of training. Seven candidates have actually joined duty.

“(c) & (d) No, Sir. But their Provident funds have become available to them after cancellation of the licence of the company.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“சில இடங்களில் டிராம்வே பாதைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. வேறு சில இடங்களில் தண்டவாளங்கள் பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் பழுதபார்த்து மீண்டும் டிராம்வே நடத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? அப்படி நடத்துவதற்கு ஏதாவது உத்தேசம் இருக்கிறதா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The hon. Member would have already seen news in the Press that the Hon. the Chief Minister has been examining as to how the tramways could be revived.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“Has any query been sent by the Hon. the Minister for Labour to the Hon. the Minister for Transport as to why only eleven candidates out of such a large number have been absorbed in the Transport Service and if such a letter has been sent, whether reasons have been furnished by the Transport Minister?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I do not know whether it has been done by my predecessor. Anyway, I shall look into it.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“May I know what is the number of persons which our Government are capable of absorbing in their service?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I cannot give a definite answer.”

Increase of food production in Tanjore under the National Extension Scheme.

* 616 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any proposals have been received by the Government from the district officials in Tanjore to increase food production in Tanjore district under the National Extension Scheme; and

[10th May 1954]

(b) whether the Government have accepted any of the proposals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes.

“(b) The proposals are under consideration.”

MR. SPEAKER :—“Questions over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTIONS *RE.*

(1) LATHI CHARGE ON TAJ MAHAL BEEDI FACTORY WORKERS.

MR. SPEAKER :—“The hon. Member, Mr. P. Jeevanandam has given notice of an Adjournment Motion to discuss an urgent matter of public importance. The Motion reads :

‘That the House do adjourn its business to discuss an urgent matter of public importance, viz.

“the Government's action in ordering the Police to iathi charge the peaceful workers of the Taj Mahal Beedi Factory resulting in injuries to some of the workers including Gosha woman workers”.

Now I wish to know what the hon. Member has to say, how the matter is urgent and how the Government are responsible for this.”

* SRI P. JEEVANANDAM :—“சபைத்தலைவர் அவர்களே, 8-ம் தேதியன்று மாலை அமைதியாக உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்து கொண்டிருந்த 1,000-க்கு மேற்பட்ட தாஜ் மஹால் பீடி குலாம் காதர் டிப்போலிலுள்ள தொழிலாளர்களை பல்வந்தமாக போலீசார் வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். குலாம் காதர் டிப்போலின் முதலாளி அபீப், உதவி கமிஷனர், சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், சார்ஜ்ஜென்ட்களுடன் இரண்டு லாரி நிறைய வந்த போலீஸ் உதவியுடன் உள்ளிருந்து அமைதியாக வேலை நிறுத்தம் செய்துகொண்டிருந்த முஸ்லிம் கோஷா பெண்களை மிதித்துக்கொண்டே உள்ளே சென்று அவர்களை வெளியே விரட்டிவிட்டார்கள். அவர்கள் மூன்று நாட்களாக உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இலை, புகையிலை, கூலி இவைகளை நிர்ணயிப்பதற்காக விவகாரம் adjudication-ல் இருந்தபோது, திடீரென்று 5-ம் தேதி காலை முதலாளி, இலையை 4 bundle-லிலிருந்து 2½ bundle-ஆகவும் 1½ படி புகையிலையை 1-1/8 படியாகவும், குறைத்து 1,000 பீடிக்கு 3/4 அணு வீதம் குறைத்ததால் அவர்கள் அமைதியாக வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். ஆறு லட்சம் பீடிகள் அங்கே இருந்தன. முதலாளிகளுடைய சர்க்கையும் இந்தத் தொழிலாளர்கள் செய்துள்ள 6 லட்சம் பீடிகளையும் அகற்றிக்கொண்டு, பூட்டைப் பூட்டிக்கொண்டு முதலாளியிடம் சாவியைக் கொடுத்து தொழிலாளர்களை வெளியே துரத்தி விட்டார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் ஸ்ரீ காமராஜ் நாடார் அவர்களுக்கு இந்த முதலாளியைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். 1950-ம் ஆண்டிலேயே காங்கிரஸ் தொழிலாளர்கள் சத்தியாக்ஷிரகம் செய்திருக்கிறார்கள். கனம் தொழில் அமைச்சரிடம் இதைப்பற்றி நான் 8-ம் தேதி இரண்டு தடவைகள் represent செய்திருக்கிறேன். முதலில் அவர் Labour Commissioner இடம் இதைப்பற்றிப் பேசி முடிவு செய்வதாகச் சொன்னார். இரண்டாம் தடவை கேட்பொழுது Labour Commissioner 6-ம் தேதியே settle ஆகி விட்டதென்று சொன்னதாக கூறினார். Labour Commissioner சொல்லியது சரியல்ல. ஏனென்றால், 7-ம் தேதி இரவு 10½ மணிக்கு நான் அந்த டிப்போவில் அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பார்த்தேன் என்றேன்.

10th May 1954]

[Sri P. Jeevanandam]

கனம் தொழில் அமைச்சர், “நான் மீண்டும் Labour Commissioner-ஐ விசாரிக்கிறேன்” என்று சொன்னார். ஆனால், 8-ம் தேதி மாலை முதலாளி போலீஸாருடன் சென்று தொழிலாளிகளை பலவந்தமாக அகற்றி யிருக்கிறார். இந்தச் சம்பவம் தொழிலாளிகளிடையேயும், பொது மக்க ளிடையேயும் மிகுந்த பரபரப்பை உண்டாக்கியிருக்கிறது. தாஜ் மஹால் பீடி டிப்போக்களிலுள்ள தொழிலாளர்களிடையேயும் சென்னை நகரத்தி லுள்ள மற்ற பீடித் தொழிலாளர்களிடையேயும் பரபரப்பை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது. எனவே இது விஷயத்தில் ஒரு பகிரங்க விசாரணை நடத்துமாறு கேட்டுக்கொண்டு இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை அனும திக்கும்படி தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர் களை, இந்த அக்கிரமமான சம்பவத்துக்கு சர்க்கார்தான் நேரிடையான பொறுப்பாளி. போலீஸ் மான்யத்திற்கு இந்தச் சபை பணம் ஒதுக்கித் தான் போலீஸ் நிர்வாகம் நடைபெறுகிறது. இந்தக் கோஷா பெண் களை அடிப்பதற்காக உபயோகிக்கப்பட்ட குச்சிகள்கூட நாம் ஒதுக்கிய பணத்திலிருந்ததான் வாங்கப்படுகின்றன. ஆகவே, இந்தப் போலீஸ் நடவடிக்கைகள் பூராவுக்குமே கனம் முதல் மந்திரி காமராஜ் நாடார் அவர்களும் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியமும் பொறுப்பாளி கள். ஒரு விதத்திலே நமது தொழில் மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலமும் பொறுப்பாளியாவார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் குறுக்கிட்டு சமரசம் ஏற்படுத்துவதற்குத் தவறியிருக்கிறார்கள். கனம் முதல் அமைச்சரோ, அல்லது சர்க்கார் கட்சித் தலைவரோ, தொழிலாளர்கள் மீது இம்மாதிரி போலீஸார் அக்கிரமமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கக்கூடாது என்று போலீ சாருக்கு ஒரு தாக்கீதோ அல்லது உத்தரவோ அனுப்பியிருந்தால் அவர் கள் துணிச்சலாக இப்படிச் செய்திருக்கமாட்டார்கள். குறிப்பாக, இந்தச் சம்பவம் சிறுபான்மையாயிருக்கக்கூடிய முஸ்லீம்களிடையேயும் பீடித் தொழிலாளர்களிடையேயும் பரபரப்பை உண்டுபண்ணியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சம்பவம்பற்றி ஒரு பகிரங்க விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The adjournment motion relates to the alleged lathi charge by the police on some workers on a particular day. The labour dispute as such does not come within the ambit of the adjournment motion. I wish the hon. Member Sri Jeevanandam had given notice of a short notice question so that I could have collected all the facts and placed them before this House, and the House could have then been in a position to judge whether the Government had failed in their duty. I assure the hon. Deputy Leader of the Opposition that it is not as if we want the police to take action in all cases. We want them to take action only for the maintenance of law and order. I am not aware of the circumstances in which the lathi charge took place, if at all it took place. Therefore, I request the hon. Member Sri P. Jeevanandam to put a short notice question. I shall answer that giving all the facts. If he feels dissatisfied with the answer, then we may look into the matter.”

MR. SPEAKER :—“கனம் அங்கத்தினர் இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை வற்புறுத்தவேண்டாம் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள்.”

SRI P. JEEVANANDAM :—“நான் வற்புறுத்தவில்லை.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member is not pressing the adjournment motion.”

[10th May 1954]

(2) CLOSURE OF COMMONWEALTH TILE FACTORY, KODAKKAL.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri K. P. Gopalan has given notice of the following adjournment motion :—

‘ This Assembly stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, namely, the failure of the Government to intervene in the labour dispute between the management of Commonwealth Tile Factory, Kodakkal, South Malabar, and workers regarding the closure of the factory and retrenchment notice given to the workers without giving any benefits due to them resulting in satyagraha by 132 workers since 1st May 1954 in the factory, which causes anxiety to public.’

First, let me hear the hon. Member.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ So far as this factory is concerned, I want to submit to the Hon. Speaker a piece of information. Last year there was a closure of the factory.”

MR. SPEAKER :—“ The closure took place last year? ”

* SRI K. P. GOPALAN :—“ Yes, Sir. But now closure took place on 1st May 1954. The Labour Officer of Malabar recommended to the management not to close the factory. But the management did not care for that recommendation. Last year's closure also was in violation of the Industrial Disputes Act. The management did not care for the laws of the country. So far as the present closure is concerned, if a factory is closed, the management must definitely define whether the closure is a temporary closure or permanent closure and give lay-off wages to the workers. The management did not do that. Moreover, the closure is effected definitely to defeat the purpose of the Industrial Disputes (Amendment) Act passed by the Central Government.”

MR. SPEAKER :—“ Let not the hon. Member go into details. Let him explain how it is a matter of such urgent public importance that I should suspend all other work and allot two hours for discussing it.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Public importance lies in the fact that 132 workers are now doing satyagraha before and inside the factory.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member said that the closure took place last year.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I wanted to remind you, Sir, of a similar closure last year to show that the European management did not care for the labour laws of the country. I only quoted it as an example to prove that only Government intervention could prevent closure.”

MR. SPEAKER :—“ Is there no other way of remedying the grievance and is it necessary that I should allot two hours for discussing the matter, leaving aside all other business? ”

10th May 1954]

* SRI K. P. GOPALAN :—“ I will explain that, Sir. Under the existing laws of the country, the management of a factory has to give notice of closure before the factory is closed. But what the management generally does is to give notice after the closure. Only after the closure, the Government come into the picture. During closure, the workers lose their job and they will have to go in for adjudication which sometimes takes several years. What I request is that before a factory is closed, the Government should examine whether the intended closure is *mala fide* or *bona fide*, come to a conclusion, act boldly and tell the management that it should not close the factory pending their examination of the whole question.”

MR. SPEAKER :—“ Is it laid down in the Trade Disputes Act that Government should intervene? I wish to know whether the Government have neglected their duty.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Yes, Sir.

“ I want to submit to the House that the Government should examine the dispute and ask the management not to close the factory pending their examination of the dispute. The closure was effected intentionally to defeat the Industrial Disputes (Amendment) Act and to take away the workers' rights and to suppress them. I beg to submit that the management of this factory never care for the laws of the country. Even before the Appellate Tribunal, they never cared to submit the reports and accounts relating to the factory. Unless action is taken at the Governmental level, this European management will not respect the laws of the country. One hundred and thirty-two families are affected and they are starving. Only Governmental action can prevent the management from closing the factory. That is why I have brought forward this adjournment motion, Sir.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாதிரியாக தொழில் சர்ச்சை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதாக சர்க்காரின் கவனத்திற்கு வந்தவுடனேயே”

MR. SPEAKER :—“ எப்பொழுது சர்க்காரின் கவனத்திற்கு வந்தது ? ”

SRI K. P. GOPALAN :—“ As soon as the retrenchment notice was given.”

MR. SPEAKER :—“ When was it given? ”

* SRI K. P. GOPALAN :—“ Two months back, the retrenchment notice was given. As soon as it was given, the Labour Officer and the Government were informed about the closure of the factory. Now the factory is closed on 1st May 1954.”

MR. SPEAKER :—“ From what the hon. Member himself says, I learn that the matter has been there for a very long time. It did not take place yesterday or day before yesterday.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ The factory was closed only from the 1st of this month.”

MR. SPEAKER :—“ How are the Government responsible for it? ”

[10th May 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ The Government have failed to intervene at the proper time.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I would like to submit that this is not an appropriate matter for an adjournment motion. As suggested by the Hon. the Leader of the House, if the hon. Member had put a short notice question, I could have answered it and stated the position. You will, however, permit me, Sir, to state the position so far as the Government are concerned. This management gave notice on 31st March 1954 to the workers intimating them that the factory would be closed with effect from 30th April 1954. The main reasons adduced by them for the closure were the lack of orders for Kodakkal tiles, accumulation of stock and the running of the factory at a loss for the last three years. The figures show that for the year ending 30th September 1951 the loss was Rs. 49,308-8-1, for the year ending 30th September 1952 it was Rs. 91,916-14-8 and for the year ending 30th September 1953 it was Rs. 88,550-14-2. The Labour Department had not been sleeping over this matter. They did inquire into the matter. Their view is that the factory had been closed for *bona fide* trade reasons. If a factory is to be closed for *bona fide* reasons, I do not think it will come within the purview of the Industrial Disputes Act and that is the High Court's ruling, if I remember aright. But the Labour Officer intervened and discussed with the management and the workers. The management has agreed that the workers will be paid all the benefits to which they are entitled such as the Provident Fund and Benefit Fund facilities, leave wages, etc., in addition to the retrenchment compensation according to the Industrial Disputes (Amendment) Act, 1953. So, the workers have been asked to file their claim petitions. Meanwhile, the management has stated that the company's balance sheet and the statement of income and expenditure have not been finalized and that when these are finalised, the demand could be met and payment made. Therefore, the Government see no reason and no justification for the workers to resort to satyagraha on this matter. This is the position at present. Therefore, I would like to oppose the adjournment motion.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Hon. Minister said that the closure took place, because the concern was running at a loss and that the Government could not intervene. Now, the High Court judgment says that it is a matter for the Tribunal to inquire into whether the closure is for *bona fide* reasons. In this case, it is our contention that the factory has been closed in order to deprive the workers of the benefits of service conditions, Provident Fund Regulations and other amenities. Therefore, it is too early to conclude that the factory has been closed for *bona fide* reasons and that, therefore, the Industrial Tribunal has no jurisdiction over the matter.”

* SRI K. P. GOPALAN :—“ As regards this European factory, when a similar question came up before the Appellate Tribunal, it was decided that on the question of wages and bonus, the profit of the whole concern, that is, of the various Commonwealth Factories

10th May 1954] [Sri K. P. Gopalan]

in Malabar, must be taken into account. That was the view point expressed by the Appellate Tribunal. So, that question does not arise now. According to the Industrial Disputes Act, whenever there is a permanent retrenchment, the management should compulsorily pay all the dues, wages and other benefits to the workers."

MR. SPEAKER :—" Is there no other remedy for this? Is the House a forum for this purpose? I wish to know if the Industrial Disputes Act does not provide any remedy if the benefits are not given to the workers."

SRI K. P. GOPALAN :—" The workers can go to the Industrial Court or the Industrial Tribunal. But it will take years . . ."

MR. SPEAKER :—" But that does not mean that I should allow this adjournment motion. I should follow certain rules."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" The Labour Department have not exercised their discretion judiciously. They are so simple-minded that they believe the story of the management and declare that it is a *bona fide* closure. I say it is a *mala fide* closure. If we wait for another two months, we will see that the same factory is reopened with less number of workers and lesser wages. This is a manoeuvre to force retrenchment and wage-cut on the workers. I request the Labour Minister not to be so simple-minded as to be deceived by this management."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I wish to tell the hon. the Deputy Leader of the Opposition that neither I nor the Labour Department is so innocent as he imagines. The Labour Department has not been supporting the management invariably. Hon. Members on the opposite side must know that if at all there is any bias, it is in favour of the workers."

MR. SPEAKER :—" I have heard both sides—the hon. the Deputy Leader of the Opposition, the hon. Member who has given notice of the adjournment motion and the Government. It appears that the notice of retrenchment was served on the workers on 31st March 1954. The matter has been there for a long time. It is not a new thing that has occurred yesterday. Apart from that, we have nothing to do with the satyagraha of the workers. If the benefits are not given, there is a remedy. They can go to the court and seek remedy. So, I rule this motion out of order."

PROGRAMME OF THE HOUSE.

SRI S. RAMALINGAM :—" On a point of information இந்தச் சபை எத்தனை நாளைக்கு நடக்குமென்று பல அங்கத்தினர்கள் அறிய விரும்புகிறார்கள். அத்தோடு தாங்கள் நாளை முதல் ஒரு நாளைக்கு 40 கேள்விகள் அனுமதிக்கப் போவதாகச் சொன்னீர்கள். சபை எத்தனை நாள் நடக்குமென்று தெரிந்தால் அதற்குத் தக்கவாறு நீங்கள் கேள்விகளை சரியாகப் பிரித்து சபையில் வைக்கமுடியும். ஆகவே சர்க்கார் கட்சித் தலைவரை எத்தனை நாட்கள் சபை நடக்குமென்று தெரிவிக்கக்கோருகிறேன்."

9-15
a.m.

[10th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, from the progress we are making, I am afraid we will have to sit the whole of the next week also.”

ADJOURNMENT MOTION *re.* CLOSURE OF THE KODAKKAL FACTORY.

* DR. K. B. MENON :—“ Sir, in connection with this adjournment motion, the case for the management”

MR. SPEAKER :—“ That matter is already over.”

DR. K. B. MENON :—“ I want to make a request, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Not after the ruling has been given.”

DR. K. B. MENON :—“ Not about the adjournment motion. I want to make another request.”

MR. SPEAKER :—“ When the ruling has been given, how can I go back on it? If the hon. Member had stood up at the proper time, I would have allowed him to say a few words as the leader of a Party.”

DR. K. B. MENON :—“ I am not talking for the adjournment motion. I am making an entirely different request.”

MR. SPEAKER :—“ Having given a ruling, I cannot allow a discussion on the same matter.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, On a point of information”

M. SPEAKER :—“ உங்களுக்கு ஏதாவது சமாசாரம் வேண்டுமென்றால் என் அறைகு வாருங்கள். என்னிடம் முதலில் என்ன விஷயம் தெரிய வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள். நான் சம்பந்தப்பட்ட கனம் மந்திரி அவர்களிடத்தில் முன்பே தெரியப்படுத்தி, அதற்கான பதிலையும் தயாராகக் கொடுக்கச் செய்கிறேன். இனிமேல் ஏதாவது information வேண்டுமென்றால் என் அறைகு வந்து முதலிலேயே அதைப்பற்றி கேளுங்கள்.

We shall now take up the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954.”

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS LAND REVENUE (SURCHARGE) BILL, 1954—*cont.*

MR. SPEAKER :—“ Clause 2 relates to definitions. So, we shall now take up clause 3. The motion is—

‘ That clause 3 do stand part of the Bill.’ ”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

‘ For the existing clause, substitute the following :—

“ 3. *Levy of surcharge.*—Every landholder who is liable to pay a sum exceeding Rs. 250 for a fasli as land revenue to the Government in respect of all the lands held by him

10th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

in the State shall pay to the Government for that fasti a surcharge on the land revenue payable by him at the following rates, that is to say—

Amount of land revenue.	Rate of surcharge.
(a) <i>On the first Rs. 250 of the land revenue payable.</i>	<i>Nil.</i>
(b) <i>On the next Rs. 250 of the land revenue payable.</i>	<i>Four annas on each rupee.</i>
(c) <i>On the next Rs. 500 of the land revenue payable.</i>	<i>Eight annas on each rupee.</i>
(d) <i>On the balance of the land revenue payable.</i>	<i>One rupee on each rupee.</i>

Explanation.—Land revenue remitted shall not be deemed to be land revenue payable for the purpose of this section.

Illustrations.—(1) A is liable to pay as land revenue rupees two hundred in respect of land held by him on a patta solely in his name, and rupees two hundred in respect of lands held by him as the guardian of a minor. A is not liable to pay surcharge either on his own account or as guardian.

(2) A is liable to pay as land revenue rupees two hundred in respect of lands held by him on a patta solely in his name. He is liable to pay as land revenue rupees two hundred in respect of lands held by him on a patta as the trustee of an educational institution and is further liable to pay as land revenue rupees two hundred in respect of lands held by him on a patta as the trustee of a chatram. A is not liable to pay surcharge either on his own account or as trustee of the educational institution or as trustee of his Chatram.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendment, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ I think the amendment is out of order. The Constitution is very clear on this point. Article 207 (1) says,

“ A Bill or amendment making provision for any of the matters specified in sub-clauses (a) to (f) of clause (1) of article 199 shall not be introduced or moved except on the recommendation of the Governor, and a Bill making such provision shall not be introduced in a Legislative Council :

Provided that no recommendation shall be required under this clause for the moving of an amendment making provision for the reduction or abolition of any tax.”

The object of the hon. Member's amendment is to increase the tax. For increasing the tax, the permission of the Governor is necessary. So, I think the amendment is not in order. However, before giving my ruling on the matter, I wish to know what Mr. Kalyanasundaram wishes to say.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ I think there is some confusion. திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கும் ஜாப்தாவில் பார்த்தால் நான் இரண்டாவது ஷரத்திற்கு திருத்தம் எதுவும் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.”

9-30 a.m.

[10th May 1954]

MR. SPEAKER :—“ செக்ஷன் மூன்றாவதைப்பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.”

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—“ On a point of order, Sir . . .”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ There cannot be a point of order to a point of order, I think, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ I will allow the hon. Member Mr. Krishnaswami Ayyangar after hearing hon. Member Mr. Kalyanasundram :”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ முதலில் இரண்டாவது ஷரத்தைப்பற்றி விவாதிப்பதாக நினைத்தேன். மூன்றாவது ஷரத்தைப்பற்றி விவாதிப்பதானால் அரசியல் அமைப்பு 207-வது பிரிவுப்படி தாங்கள் சொல்லக்கூடிய வியாக்யானம் முற்றிலும் சரியானது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அதேபோல் 208-வது விதிப்படி இந்த விதிகள் பிரசரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதிகளில் 75 (1)-வது ஷரத்து என்ன சொல்லுகிறது என்றால்,

“ If notice is given of a motion to introduce a Bill or to move an amendment which, in the opinion of the Speaker, cannot be introduced or moved save with previous sanction, the Speaker shall, as soon as may be after the receipt of the notice refer the Bill or the amendment to the Governor and the Motion shall not be placed on the list of Business unless the Governor has indicated to the Speaker that the previous sanction required has been granted.

இந்த விதிப்படி பார்த்தால் இந்தச் சபை அங்கத்தினர்களுக்கும், கவர்னர் டுக்கும் சபை நடவடிக்கை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் எந்தவிதமான தொடர்பும் கிடையாது. நாங்கள் ஏதாவது தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றாலும் அது சபாநாயகரின் மூலமாகத்தான் முடியும். சபை நடவடிக்கை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்தத் திருத்தத்திற்கு கவர்னர் அவர்களுடைய அனுமதி வேண்டுமென்று தாங்கள் கருதினால், உடனே தாங்களே இதற்கு வேண்டிய அனுமதியைத் தரவேண்டுமென கவர்னர் அவர்களுக்கு எழுதிப் பெற்றிருக்கவேண்டும். தங்கள் காரியாலயத்தார் அந்த அனுமதியைப்பெற முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் வெள்ளிக்கிழமைதான் அதைக் கொடுத்தீர்கள். அன்றைக்கே என் அறையில் தங்களிடம் இந்தத் திருத்தம் சரியானதல்ல. இது Out of order என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அப்பொழுது நீங்கள் ஒன்றும் அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Now, the Hon. Speaker says that the amendment requires the permission of the Governor. There is article 255 which we will have to take into account. If the acceptance of this amendment is considered to be only an irregularity of procedure and if the House is pleased to accept the amendment, then when the Bill goes to the Governor for his assent, he can give his assent under article 255 and thus the irregularity can be rectified.”

MR. SPEAKER :—“ It is for the Court to say whether it is valid or not. We cannot do it here.”

10th May 1954]

* * SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I raise this point, because the matter has far-reaching consequences and it has a bearing on other amendments as well in respect of this Bill as well as other Bills. That is the reason for my raising this point, Sir. As this matter has been brought to the notice of the Hon. Speaker, I request your ruling as to whether it is in order for the House to allow such an amendment.”

MR. SPEAKER :—“ The Speaker is the person who should give a ruling. When he gives his ruling, nobody can go against it or discuss it.”

* SRI K. PARTHASARATHI :—“ As a person purely interested in the interpretation of the article of the Constitution and as a Member exercising his privilege as a Member of this House, I wish to submit that such an amendment need not have the consent of the Governor before introduction. The article only states that any provision for the amendment of the tax shall not be moved. There should be a tax beforehand, i.e., before the amendment is moved. Before any amendment which seeks to enhance a particular tax is moved, there should be a tax. In this case, we do not have a tax. There is only a proposal for tax. The amendment under question is only an amendment to a proposed tax and not a tax that is in existence.”

MR. SPEAKER :—“ Whatever it is, it is an amendment to increase the tax.”

* SRI K. PARTHASARATHI :—“ Unless and until this House considers the proposal of the Government and until the whole procedure is gone through and the House accepts the proposal, the tax cannot be said to be in existence. My submission is, that, since the amendment is only with respect to a proposal for the introduction of a tax and since that tax cannot be said to be in existence unless this House has passed the Bill brought forward by the Government, the consent of the Governor is not necessary in this case.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, clause 2 relates to definitions. Clause 3 gives certain illustrations. These illustrations have got certain functions and the section proper has got different functions. The illustrations should flow from the section itself. The section lays down the substantive law and illustrations are specific instances of the application of the law. Here, in clause 3 certain illustrations are given, but they do not flow from any section. There are some lacunæ in clause 2 to which certain amendments have got to be made. With these amendments alone, the illustrations contained in clause 3 will be proper. Therefore, I request that clause 2 may be taken up first.”

MR. SPEAKER :—“ Clause 2 relates to definitions. We must follow the usual procedure. We have been taking up clause 1, clause 2 and the Preamble only in the end.”

[10th May 1954]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Ordinarily, that may be the procedure. But, certain illustrations are given in clause 3. Naturally they should flow from the body of a section. But no such section is found here. Certain amendments given notice of by me in respect of clause 2 supply the void. So, those amendments must be considered before the illustrations are taken up. That is why I say that before we take up the illustrations contained in clause 3, we must take up clause 2.”

* SBI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் பார்த்தசாரதி அவர்கள் தெரிவித்த முறையில் கூட நான் இதைப்பற்றி சிந்தனை பண்ணியது உண்டு. அதைத் தங்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த வாதத்தைச் சொல்லி எப்படியாவது இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து பிரேரித்துவிடவேண்டுமென்பது அல்ல என் நோக்கம். நாங்கள் எந்தத் திருத்தம் கொடுத்தாலும் சட்டசபை காரியாலயத்தார்தான் அந்தத் திருத்தத்தை அனுமதிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக இந்தத் திருத்தத்திற்கு கவர்னர் அவர்களுடைய அனுமதி தேவையாய் இருந்தால் சட்டசபை விதி 75 படி கனம் சபாநாயகர் கவர்னர் அவர்களுக்கு எழுதி அவர் அனுமதியைப் பெற்றிருக்கவேண்டும். அவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லையென்று குற்றம் சாட்ட நான் இதைச் சொல்லவில்லை. அப்படிச் செய்யாததால் எங்கள் உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவேதான் இதற்கு ஏதாவது பரிகாரம் இப்பொழுது தாங்கள் தேடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுவும் எதிர்க் கட்சியின் சார்பில் பூர்ண அனுதாபம் வைத்து இப் பிரச்சனையை முடிவு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ நான் ரொம்ப அனுதாபத்தோடேயேதான் இப் பிரச்சனையைக் கவனித்தேன். எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் அங்கத்தினர்களிடம் ரொம்பவும் அனுதாபத்தோடுதான் கவனித்துவருகிறேன். நீங்கள் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்தபோதே இது சரியானதல்ல என்று நான் சொன்னேன். கவர்னர் அவர்களுடைய அனுமதி வேண்டுமென்றும், அதை எழுதிப் பெறுங்கள் என்றும் சொன்னேன்.”

“ I called the hon. Members who have given notice of such amendments to my room and told them that these amendments were out of order. That being the case, they cannot now blame either the Legislature Office or the Speaker.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ நான் யாரையும் குறை கூறவில்லை. குறை கூறவேண்டுமென்பதும் என் நோக்கமில்லை. அன்றைக்கும் கூட நான் தங்களிடத்தில் இந்த ஷரத்தைப்பற்றி பிரஸ்தாபித்தேன். நானும் கவர்னர் அனுமதியைக் கோரி எழுதலாம். நீங்களும் எழுதலாம் என்று தாங்கள் அப்பொழுது சொன்னீர்கள். அப்பொழுது என் கையில் சட்டசபை விதிகள் அடங்கிய புத்தகமில்லை. அதற்கு பின் தான் விதி 75 (1)-ஐப் பார்த்தேன். அதில் the Speaker shall என்று இருக்கிறதே தவிர may என்று கூட இல்லை.”

MR. SPEAKER :—“ அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அன்றைக்கே நான் தங்களிடம் சொன்னபோது இதைப்பற்றி கவர்னருக்கு எழுதும்படியாக தாங்கள் எதுவும் சொல்லவில்லை. அத்தோடு இந்தத் திருத்தம் out of order என்று நான் சொன்னவுடன் அதைத் தாங்கள் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளுவீர்கள் என்றே நான் எண்ணினேன்.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ நான் வாபஸ் பெறுவதற்காகத் திருத்தம் கொடுக்கவில்லை. அத்தோடு நமது வருவாய் மந்திரி அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சூதுவாது அறியாத, பச்சிளம் குழந்தை அவர்கள். அவர்களே நான் சொன்ன உண்மையை

10th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

ஒப்புக்கொண்டு இதைக் கொடுக்கில்லாத தேள் என்றும் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். இதைக் கொடுக்கில்லாத தேள் என்று சொல்வதைவிட கொடுக்கில்லாத பொம்மைத் தேள் என்று தான் சொல்லவேண்டும்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, it is a well-established and well-known principle that no amendment for increase of taxation could be brought forward by private members. That is why it has been recognized in the Constitution also and it has also been incorporated in the Constitution itself as Article 207. It is not as if the Governor can sanction anything at his discretion; he has to act on the advice of the Ministers. Therefore, when the Government has brought forward a proposal that they are not prepared to increase taxation any further, at any rate at this juncture, no useful purpose will be served by pressing that question. I think the Hon. the Speaker also wanted to know our attitude and after knowing our attitude, he spoke to other hon. Members and the matter was finally dropped without taking any further action. Under these circumstances, we cannot cure a constitutional irregularity and the Speaker and the House cannot be a party to such an action. Of course, speeches can be made on the clauses and criticisms could be offered and we can have a full-dress debate on clause 3. For that matter, views that taxation should have been on an increased scale have already been put forward during the general debate. It is not as if they are going to be expressed for the first time now. Of course, they could be urged upon the Government again. Government could be found fault with and all those allegations could be levelled against the Government during the discussion of clauses. Therefore, hon. Members have got full freedom to do all that and I welcome imputation of motives, criticisms, etc. At least that will give an opportunity to hon. Members—some of us—to realize the difficulties under which the Government have got to function.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ நான் எனது திருத்தத்தில் 9-40 அடிப்படை வரி விகித ரேட்டை உயர்த்தவேண்டுமென்று நான் கோரியிருக்கிறேன். முதலிலேயே தாங்கள் இதனை Out of order என்று சொல்லி விடாதீர்கள். அப்படிச் சொல்லிவிட்டால் அதைப்பற்றி விவாதிக்கவே எங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இதை அனுமதித்து விட்டு இதற்கு வேண்டிய அனுமதியைத் தரவேண்டுமெனத் தாங்களும் சர்க்கார் கட்சித் தலைவரும் கவர்னருக்கு எழுதினால் அவர் அதற்கு வேண்டிய அனுமதியைக் கொடுப்பார்கள். ஆகவே இதை அனுமதித்து சர்க்கார் இதை தங்களது மெஜாரிட்டி வோட்டுக்களால் வேண்டுமானால் தோற்கடிக்கச் செய்யலாமென்பது என் அபிப்பிராயம். அதுதான் சரியான தாகவும் படுகிறது. இல்லாதபட்சத்தில் எங்களுக்கு உள்ள உரிமையும், சந்தர்ப்பமும் பறிக்கப்படுவதாகவே கருதவேண்டியிருக்கிறது.”

MR. SPEAKER :—“ I will allow full discussion now and in the end I will rule the amendments out of order.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I request the Hon. the Leader of the House to give his opinion on the submission made by me with reference to Article 255. He has not touched on that point at all.”

[10th May 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ In regard to Article 255, if certain irregularities were not noticed by chance and we went through them, those irregularities could be rectified. It cannot be an irregularity which has been pointed out. Certainly, the Hon. the Speaker and the House cannot be a party to commit an irregularity and then take it to the Governor to condone that irregularity or rectify that.”

MR. SPEAKER :—“ Even a Court cannot do that.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, even courts cannot do that. I do not think hon. Members could ask us to shut our eyes and do things.”

MR. SPEAKER :—“ I have allowed the amendment of Sri Kalyanasundram to be moved and it has been seconded. In the end, I will rule it out of order. There are some more amendments. Mr. Kurup will please move his amendment.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I move—

‘ In the second line, after the word “ pay ” and before the words “ a sum exceeding rupees five hundred ”, insert the words “ in the same capacity ”.’ ”

SRI K. T. SREEDHARAN :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I move—

‘ For the words “ in a district ”, substitute the words “ in the State ”.’ ”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, I am not moving my amendment.”

MR. SPEAKER :—“ Sri K. R. Viswanathan is not in his place. It is taken that he is not moving his amendment.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I move—

‘ In line 6, delete the words “ in the State ”.’ ”

SRI R. KRISHNAN :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ I move—

‘ For the rates given under “ rate of surcharge ”, substitute the following :—

- (a) 2 annas on each rupee;
- (b) 4 annas on each rupee;
- (c) 8 annas on each rupee;
- (d) one rupee on each rupee.

and omit the illustrations.’ ”

10th May 1954]

SRI T. S. ARDHANARI :—" I second the amendment, Sir."

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" I move—

' In the portions giving the rates of surcharge—

(a) in each of the expressions " on each rupee " between the words " on each " and " rupee " insert the words " round sum of a " ; and

(b) after the word " rupee " wherever it occurs add a comma and the expression " ignoring the fraction of a rupee, if any " . "

SRI K. PARTHASARATHY :—" I second the amendment, Sir."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

' Add the following proviso before the Explanation—

" Provided that as long as the Land Revenue Surcharge is levied the land revenue payable by the landholder paying less than Rs. 15 for a fasli shall be remitted." "

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" The motion and the amendments are before the House for discussion."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" On a point of order, Sir. The Hon. the Speaker has indicated his ruling in regard to amendments proposing variations in the taxation proposals. My submission is that some of the other amendments proposed are also of a similar nature. For example, the amendment proposed by Sri Ramalingam is that for the words ' in a district ', the words ' in the State ' should be substituted. If the amendment is accepted, it will mean an imposition of the tax on certain classes of persons who are exempt under the proposed Bill. I wish to know whether such an amendment will be in order."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not think there is any objection to that amendment."

MR. SPEAKER :—" I have allowed discussion on all the amendments. In the end I shall consider the point raised by the hon. Member."

* SRI N. K. PALANISAMI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 9.48 a.m.
கனம் மந்திரி அவர்கள் இன்றையதினம் பேசும்போது விவசாயிகளுக்கு படிப்படியாக வரியைக் குறைத்து, பணக்காரர்களுக்கு அதிகமாகப் போடுவதாகக் கூறினார்கள். தமிழ்நாடு, நீலகிரி ஜில்லாக்களில் மொத்த பட்டா தார்கள் 3,884,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் ரூ. 10-க்குக் கீழே கிஸ்தி செலுத்தக்கூடியவர்கள் 3,118,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பத்து ரூபாயிலிருந்து 30 ரூபாய் வரையிலும் கிஸ்தி செலுத்தக்கூடியவர்கள் 583,000 பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 30 ரூபாய்க்குக் கீழே வரி செலுத்தக்கூடிய நபர்களை எடுத்துக்கொண்டால்

[Sri N. K. Palanisami]

[10th May 1954]

371,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இதில் 7,023 பேர்கள் ஆந்திர-சென்னை^{*} யில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். 3,656 பேர்கள் 500-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துகிறார்கள். தமிழ் நாட்டையும் மலையாளத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால் ரூ. 500-க்கு 2,000 பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் செல்வத்தின் மீது இந்தவருமான வரியை ஏன் போடக்கூடாது என்று கேட்கிறார்கள். சாதாரணமாக ரூ. 500-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துபவர்களுக்கு வரி அதிகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறதே, அதனால் 30 ரூபாய்க்கு கீழே வரி செலுத்துவோருடைய கிஸ்தியையும் ஏன் ரத்து செய்யக்கூடாது. ரூ. 500-க்கு மேல் வரி செலுத்துகிறவர்கள் மீது இரண்டு மடங்காகப் போடலாம். ரூ. 30-க்குக் கீழே வரி செலுத்துவோரிடமிருந்து தமிழ் நாடும் ஆந்திராவும் சேர்ந்து ஒன்றாக இருந்தபோது ரூ. 3½ கோடிதான் வருமானம் கிடைத்தது. இப்போது கிட்டத்தட்ட தமிழ்நாட்டிலும் மலபாரிலும் மட்டும் வசூலிப்பதால் 1½ கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே பணக்காரர்கள் மீது இந்த வரியைப் போடுவதன் மூலம் சாதாரண ஏழை மக்களின் கஷ்டத்தைப் போக்கலாம்.

“கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பல்வந்த முறையிலே நிர் பந்தப்படுத்தி வரிவசூலித்தது நமக்குத் தெரியும். அந்த நிர்ப்பந்தத்தினால் பலர் பூமிகளை விற்கக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. நான் சொல்லும் முறையைக் கைப்பற்றினால் ரூ. 30-க்கு கீழே கிஸ்தி செலுத்தக்கூடியவர்களின் குறையை தவிர்க்க முடியும். கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வதை பணக்காரர்கள் மீது வரி போடும்போது உடனடியாகச் செய்துவிட முடியாது. **Human Sympathy** வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். நாங்கள் கேட்கிறோம் லக்ஷக்கணக்கான ஏழை மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்களே அவர்கள் மீது இந்த **Human Sympathy** யைக் காட்டவில்லையே. ஒரு சிறு தொகையினரான பணக்காரர் மீது வரிபோடும்போதுதான் **Human Sympathy** வந்து குறுக்கிடுகின்றதா? ஆகவேதான் திராவிடக் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ சுயம் பிரகாசம் எதிர்க்கிறார்கள். இது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. மேலும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். *Some may call it a scorpion. If the old Bill was a scorpion, the new Bill is a scorpion without its stings.* அதற்கு என்ன அர்த்தம்? “பணக்காரர்கள் மீது வரி போடுவதால் உணவுப்பொருள் தடை செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே நாட்டிலேயே உணவு உற்பத்தித் தடைவிசேஷமாக ஏற்படும்.” ஆகவே தான் உண்மையிலேயே பணக்காரர்மீது வரிபோடவில்லை என்று கனம் மாணிக் கவேலர் கூறியிருக்கிறார்கள். அவரே ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கொடுக்கில்லாத தேன் போன்ற முறையில் இந்தவரியைப் போட்டிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இன்று முக்கியமாக நிலப் பிரபுக்களுக்கு வருமான வரி விதிப்பதன் மூலம் ஜில்லா ஒன்றுக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சர்க்காருக்கு வருமானம் வரும். பல அபிவிருத்தி திட்டங்களை அதிகப்படியாகச் செய்யமுடியும். ஆனால் அவர்கள் சரியாக கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்று சாக்குசொல்லுகிறார்கள். உண்மையில் சாதாரணமாக ஒரு சிறு வியாபாரிகூட விற்பனை வரிக்காக தன் கணக்கை ஒழுங்காக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் இவர்கள் நொண்டிச் சமாதானம் சொல்லி இதைத் தவிர்க்க முயற்சிக்கிறார்கள்.

“பெரிய பெரிய அபிவிருத்தி திட்டங்கள் எல்லாம் போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஐந்து வருஷ திட்ட வேலைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருவதாகவே சொல்லுகிறார்கள். அம்மாதிரியான நிலைமையில் சர்க்காருக்கு வருமானம் கிடைக்க இம்மாதிரி பணக்காரர்கள் மீது வருமானவரி விதிக்காமல் வேறு எந்த விதத்தில் இந்த அபிவிருத்தி திட்டங்களை நிறைவேற்றப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை. 15 கோடிக்கு மேல் வருமானம் வருகிற பணம் இருந்தால் தான் இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் செய்யலாம்.

“நிலப்பிரபுக்களை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயி சொத்து மடிந்தாலும் விளைந்தாலும், விளையாவிட்டாலும் குத்தகை கொடுக்கவேண்டும். வேறு சிலவு கிடையாது. ஆனால், மில் முதலாளிகளை எடுத்துக்கொண்டால் 20,000 ரூபாய் வருகிறதென்றால், விற்பனைவரி, வருமானவரி சர்க்காருக்கு வரும்.”

10th May 1954] [Sri N. K. Palanisami]

காருக்கு கொடுத்தாக வேண்டும். மேலும் லாபத்தில் ஒரு பங்கு தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுத்தாகவேண்டும். **Compensation** **Gratuity** கொடுத்தாக வேண்டும். இந்த நிலப்பிரபுக்களை எடுத்துக்கொண்டால் உழைக்காமலே குத்தகை மூலம் நிகர லாபமாக ஒருவித செலவும் இன்றி அவர்கள் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆகவேதான் சமுதாய நிலத்திலே அக்கறை கொண்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இப்படிப்பட்ட நிலப் பிரபுக்களுக்கு வருமானவரி விதிக்கவேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது. அப்போதுதான் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேறும். ஆகவே தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி, பிளானிங் கமிட்டி போன்ற கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தி செய்யவேண்டியதை தடை செய்து இக்கமிட்டிகளைக் கொண்டு விவசாய வருமான வரி விதிக்க என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்பதை யோசிக்கவேண்டும். தவிர வருமானவரி விவசாயிகளுக்குக் குத்தகைக் குறைப்பதற்கும் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் தூண்டு கோலாக இருக்கும். ஆகவே இந்த முறையில் சட்டங்கள் கொண்டுவர வேண்டுமேயொழிய வெறும் கண்ணாமூச்சி விளையாட்டு விளையாடுவதைப் போல சட்டம் கொண்டுவரக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ I think hon. Member, Mr. Kolkebail has given notice of an amendment which has been wrongly numbered by him. That should come under this clause and not clause 2. Let him move it.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Sir, I move—

‘ Add after the proviso in item (b) of clause 2, the following :—

“ Levy of Surcharge in the South Kanara district.—Provided further that in the District of South Kanara in cases to which the provisions of sub-sections (1) and (2) of section 4 are not applicable the following provisions shall apply :—

1. No surcharge shall be leviable in respect of uncultivated punja lands ;
2. Where any lands including cultivated punja lands are in the possession of vala vargadar, kayamgenidar, permanent tenants, mulgeni tenant, or usufructuary mortgagee he shall be liable to pay the surcharge in respect of these lands ;
3. In other cases the registered holder shall be liable to pay the surcharge.
4. No person who is liable to pay the surcharge under clauses (2) and (3) shall, by reason of any contract with his tenant be entitled to recover the whole or any portion of the surcharge from such tenant.” ’ ’ ’

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—“ I think Mr. Padmaprabha Gounder also has given notice of an amendment which should come here. It reads—

‘ 3-E. Add at the end of proviso to item 2 (b) of clause 2, the following :—

“ Provided further in respect of estates or plantations whose extent exceeds 250 acres and the rent payable thereon is

[Mr. Speaker]

[10th May 1954]

less than the land revenue plus surcharge thereon, the surcharge under this Act shall be recoverable from the holder of the estate or plantations whether land revenue is at present payable by the holder of the estate or plantations or not.” ” ” ”

SRI P. NARAYANA KURUP :—“ I think it would come under clause 2.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection.”

9-58
a.m.

* SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தங்களைப் பிரேரேபித்து ஒரு சில விஷயங்களை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, நம்முடைய ராஜ்யத்திலே நிலம் வைத்திருக்கின்ற நிலச்சுவாந்தார்கள், அதாவது வருஷத்திற்கு ரூ. 500-க்கு அதிகமாக ஒரு ஜில்லாவில் நிலவரி செலுத்தக்கூடிய நிலச்சுவாந்தார்கள் சர்சார்ஜ் என்ற இந்தப் புதிய வரியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்த மசோதா வானது நம் முன் விவாதத்தில் இருக்கிறது. பொது விவாதத்தின் போது சபையிலே பல அங்கத்தினர்கள், நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வரி விதிப்பு முறையை ஆட்சேபித்து பல தடவைகள் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் ஒரு ஏராவுக்கு குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கின்ற சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள், அந்த நிலத்திலிருந்து தங்களுடைய வாழ்க்கைக்குப் போதாத வருமானத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய அம்மாதிரியான சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் என்ன விகிதத்தில் வரி கொடுக்கின்றார்களோ, அதே விகிதத்தில்தான் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கராக்கள் நிலங்களைத் தங்களுக்குச் சொந்தமாக வைத்திருக்கிற பெரு நிலச்சுவாந்தார்களும் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முறை சரியானதல்ல. அதற்குப் பதிலாக விவசாய வருமான அடிப்படையில் வரி விதிக்கப்படவேண்டும் என்று இந்த சபை ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து எல்லாத் தரப்பு அங்கத்தினர்களும் சர்க்காருக்கு சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த வரி விதிப்பு முறை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக உபரி வரி போடுகின்றோம் என்று சொல்லி நம் முன்பு அதற்கான ஒரு மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்காக வைத்திருக்கிறார்கள்.

“ ஏற்கெனவே சென்ற ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட அந்த மசோதாவுக்கும் இன்றைக்கு நம் முன்பு விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவுக்கும் பெரிய அளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய மசோதாவானது ரூ. 500-க்கும் அதிகமாக வரி செலுத்துபவர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய விஷயம். ஆனால், நாங்கள் நினைக்கிறோம் : சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வருமானமோ ஏற்கெனவே குறைவாக இருக்கிறது. அதை இன்னும் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று பலவிதமான புதிய வரிகளைப் போடுகின்றார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, இந்த ராஜ்யத்திலே வரி கொடுப்பதற்கு வசதி உள்ளவர்களிடமிருந்து ஏன் வரி வசூல் செய்யக்கூடாது என்பது நம்முடைய கேள்வி. அவர்களால் கொடுக்க முடியாது என்று நான் சொல்லவில்லை. இதே மசோதாவைக் கொண்டு வந்த இதே மந்திரி அவர்கள் ரூ. 50 கிஸ்தி செலுத்துபவர்களும் கூட உபரி வரியைக் கொடுக்கமுடியும் என்று தஞ்சை ஜில்லாவிலே கணக்கெடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இத்தனை ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது, ஒரு வருஷத்திற்கு இவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கிறது, அப்படிப்பட்டவர்கள் ரூபாய்க்கு இரண்டு அணை, நான்று அணை உபரி வரி கொடுப்பதினால் அவர்களுக்கு நஷ்டம் வந்துவிடாது என்று மந்திரி அவர்கள் பேசினார்கள். இப்பொழுது நாங்கள் சொல்லுகிறோம் : குறைந்த பட்சம் ரூ. 250-க்கு மேல் வரி செலுத்தக்கூடியவர்களும் கண்டிப்பாக இந்த உபரி வரியைக் கொடுக்க முடியும் ; அவர்களுக்கு அதிகமாக பாதகம் வந்துவிடாது என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம்.

10th May 1954] [Sri S. Ramalingam]

“ ரூ. 250 வரி செலுத்துகிறார்கள் என்றால், குறைந்தபட்சம் அவருக்கு 25 ஏக்கர்கள் நல்ல நஞ்சை நிலம் இருந்தாகவேண்டும். அப்படிப்பட்ட வர்கள் ஒரு ஏக்கராவது இவ்வளவு குத்தகை என்று கொடுத்துவிட்டு, சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கிற 60 : 40 வாரத்தின் அடிப்படையிலே வாரத்தை வாங்கிக்கொண்டு absentee landlord-ஆக இருந்தபோதிலும் ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்தபட்சம் ரூ. 150-க்கு குறையாது வருமானம் வரும். பதினைந்து ஏக்கர் நிலங்களுக்கு சுமார் நாலாயிரம் ரூபாய் வரையில் அவருக்கு கண்டிப்பாக குத்தகை கிடைக்கும். அப்படிப்பட்டவர்கள் எங்களுடைய திருத்தத்தின்படி (அதாவது நாலனு விதிப்படி) மேலும் ரூ. 62½ கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். சர்க்கார் சொல்லுகிறபடி பார்த்தால் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய வரி இன்னும் கம்மியாகத்தான் இருக்கும். ரூ. 62-ஐ அவர்கள் கண்டிப்பாக கொடுக்க முடியும். ஆயிரம் ரூபாய் வரி செலுத்துபவர்களுக்கு இன்னும் ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் உபரி வரி விதிக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

“ ஒரு ஜில்லாவில் குறைந்தபட்சம் ரூ. 500-க்கு அதிகமாக வரி செலுத்தக்கூடிய அளவுக்கு நிலங்கள் இருந்தால், இந்த சர்சார்ஜ் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ரூ. 450 வரி செலுத்தக்கூடிய அளவு நிலங்களும், திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 400 வரையிலும் வரி செலுத்தக்கூடிய அளவு நிலங்களும் ஒருவருக்கு இருந்தாலும்கூட அவர் இந்த சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டியதில்லை. இது சரியல்ல. மாகாணம் பூராவும் எவ்வளவு நிலம் இருக்கின்றது. எவ்வளவு வரி செலுத்துகிறார்கள் என்று கணக்கெடுத்து வரி விதிக்கவேண்டும்.

“ *Illustration.*—(1) A is liable to pay as land revenue rupees three hundred in respect of lands held by him on a patta solely in his name. A and B are liable to pay as land revenue rupees three hundred in respect of lands held by them on a joint patta, B and C are liable to pay as land revenue rupees three hundred in respect of lands held by them on a joint patta. C is liable to pay as land revenue rupees three hundred under section 23 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948). All the lands are in the same district. Each of these persons A, B and C, is liable to pay surcharge under this section.

அதாவது ‘ஏ’ என்பவன் தனியாக சொந்தப்பட்டாவில் மூன்று ரூபாய் வரி செலுத்துகிறான். ஏ-யும், பி-யும் இருவரும் சேர்ந்து கூட்டுப் பட்டாவில் ரூ. 300 வரி செலுத்துகிறார்கள். லி-தனியாக ரூ. 300 வரி செலுத்துகின்றான். பி-யும் லி-யும் சேர்ந்து கூட்டுப் பட்டாவில் ரூ. 300 வரி செலுத்துகிறார்கள். இவர்கள் மூன்று பேருக்கும் இந்த சர்சார்ஜ் வரி விதிப்பு உண்டு என்று உதாரணத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நியாயமல்ல, நியாயத்திற்கு முரணானது என்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கூட்டுப் பட்டாவில் இணைக்கப்பட்ட இரண்டு பேரும், கூட்டுப் பட்டா வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற அந்தக் குற்றத்திற்காக இந்த வரி விதிப்பது கூடாது. மூன்று பேருக்கும் வரி விதிப்பது என்று சொன்னால் ரூ. 1,500-க்கு மேல் அதிகமாக வரி போகும். எந்த அளவிற்கு ஒருவன் வரி செலுத்துகிறானோ அந்த அளவுக்குத்தான் அவன் உபரி வரி செலுத்தவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டும்.

“ கூட்டுப் பட்டாவில் ரூ. 500-க்கு அதிகமாக யாராவது வரி செலுத்தக்கூடிய அந்தப் பட்டா இருந்தால், கூட்டுப்பட்டாவில் இருக்கக்கூடிய இத்தனை நபர்களும் வரி விதிப்பில் கட்டுப்படுவார்கள் என்று அர்த்தம். யாராவது ஒருவரிடமிருந்து வசூல் பண்ணி அந்த ரூபாயை அவர்களிடம் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டியது அவர்களுடைய பொறுப்பு; சர்க்காருக்கு அந்தப் பொறுப்பு அல்ல என்று சொல்லப்படுகிறது. கூட்டுப் பட்டாவில் தனித்தனியாக வரி செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பது முறையல்ல.

[Sri S. Ramalingam]

[10th May 1954]

“ரூபாய் 15-க்கு குறைவாக வரி செலுத்தக்கூடிய எல்லா விவசாயிகளுக்கும் வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்று நான் மற்றொரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதுவும் மிக முக்கியமானது என்பதை சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு ராமநாதபுரத்திற்கு நான் சென்றிருந்தேன். கெடுபிடி எதிர்ப்பு மகாநாடு ஒன்று அங்கு நடந்தது. நிலமுள்ளவர்கள் அந்த மகாநாட்டுக்கு அனேகம் பேர்கள் வந்திருந்தார்கள். பெரிய நிலச் சுவாந்தார்களும், 200, 300 ஏக்கரா நிலம் வைத்திருப்பவர்களும் அங்கு வரவில்லை. ஒன்றிரண்டு ஏக்கரா நிலம் உள்ளவர்கள் தான் அதிகமாக அந்த மகாநாட்டுக்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய வரி ரூ. 10 முதல் ரூ. 15-க்குள்ளாகத்தான் செலுத்தாமல் பாக்கி வைத்திருந்தார்கள். அதைக்கூட அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. அதை அவர்கள் கட்டவில்லையென்ற காரணத்தால் சர்க்கார் மிகக் கடுமையாக அவர்களிடம் நடந்து கொண்டார்கள் என்று இந்தச் சபையில் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். வீட்டில் தங்களுடைய சாப்பாட்டுக்கு வைத்திருந்த நெல்லையும் அள்ளிக்கொண்டு சென்றார்கள். ஆடு மாடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போனார்கள்; கோழியைப் பிடித்துக் கொண்டு போனார்கள். தோழர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் சொன்னது போல், வரி பாக்கியைச் செலுத்திவிட்டு குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு போங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அங்கு நடந்திருக்கிறது. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி நான் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. ரூ. 10 முதல் ரூ. 15 வரை வரி செலுத்தக்கூடிய சிறு நிலச் சுவாந்தார்கள் எப்படி வரியைக் கொடுக்க முடியாமல் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள் என்பதற்கு உதாரணமாக நான் இதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. (At this stage V. Balakrishnan occupied the chair). டியரிப்பட்டவர்களுக்கு வரி வஜா செய்வதன் மூலம் இந்த ராஜ்யத்தில் பெரிய எண்ணிக்கையாக இருக்கக்கூடிய சாதாரண விவசாயிகளுக்குப் பெரிய நிவாரணம் கிடைக்கும். அவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுப்பதில் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்காக ரூ. 250-க்கு மேல் வரி செலுத்தக்கூடிய பெரும்நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு சர்சார்ஜ் போடவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

Amount of land revenue.

Rate of surcharge.

(a) on the first Rs. 250 of the land revenue payable.

Nil.

(b) on the next Rs. 250 of the land revenue payable.

four annas on each rupee.

(c) on the next Rs. 500 of the land revenue payable.

eight annas on each rupee.

(d) on the balance of the land revenue payable.

one rupee on each rupee.

“மேற்கண்ட அடிப்படையிலே சர்சார்ஜ் விதிப்பு முறையானது திருத்தியமைக்கப்படவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். நாங்கள் யோசனை சொல்லக்கூடிய முறையில் வரி விதிப்பை ஒத்திக்கொண்டார்களானால், குறைந்தபட்ச நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும். அது மட்டும் அல்ல. முதலில் கனம் மந்திரி அவர்கள், சில வரி விகிதங்கள் நம் முன் வைத்தார்கள். கைத்தறித் தொழிலுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காகவும், ராஜ்ய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பற்றாக்குறையை சரிக்கட்டுவதற்காகவும் 4, 5 வர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். கைத்தறிக்காரர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டியது மிக முக்கியம். அவர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து ஒரு சில பணக்காரர்களுடைய வரியை வாங்கி நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய சமூகத்தவர்க்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வது ரொம்ப நியாயம். அதேபோல், 15 ரூபாய்க்குக் கீழ் நிலவரி செலுத்தக்கூடிய சாதாரண விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டுமென்பதை உத்தேசித்தாவது, அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க

[10th May 1954] [Sri S. Ramalingam]

* வேண்டுமென்ற அந்தக் காரணத்திற்காவது சர்க்கார் எங்களுடைய திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. MADANAGOPAL :—“ கனம் சேர்மன் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரித்து சில விஷயங்களை இந்த சபையினுடைய முன்வைப்பிற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த நிலவரி சர்சார்ஜ் பற்றையும் அதில் உள்ள சரத்துக்களையும் கவனித்தால், தேவைக்கு மேல் வருமானம் வருகிறவர்களிடம் வருமானவரி விதிப்பது சர்க்காருடைய கொள்கை அல்ல என்பது தெளிவாக்குகின்றது. அப்படி இல்லையென்றால் எல்லா தரப்பாலும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய விவசாய வருமான வரியை இவ்வளவு காலமாக காலங்கடத்தவேண்டிய அவசியமில்லை. விவசாய வருமான வரியைப்பற்றி பேசுகின்ற காலத்தில் கனம் நிதிமந்திரி அவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணமும், ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணமும் என்னவெனில், விவசாயிகளால் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதே. இது மிகவும் சரியான காரணமல்ல. உதாரணமாக, இன்றைக்கு டவுன்களிலும் கிராமங்களிலும் 10 பவுண்டு புகையிலை வாங்கி சின்ன வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகூட மத்திய சர்க்காரின் விதிப்படி சிக்கல் நிறைந்த கணக்கை வைத்துக்கொள்கின்றனர். ஒழுங்காக கணக்கு வைத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதேபோல் சிறிய அளவில் பீடி தொழில் செய்பவர்கள்கூட கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். எழுதப்பட்டிருக்கத் தெரியாத ஒரு வியாபாரிகூட தினசரி ரூ. 10, 15-க்கு வியாபாரமானாலும் விற்பனை வரி கட்டுவதற்காக வேண்டி கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி இருக்கும்போது விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள் சரியான கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடிவதில்லை என்று கூறுவது சரியான காரணமாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு கிராமங்களிலே ஒருவர் 100 ரூபாய் கடன் கொடுப்பதாயிருந்தால் 200 ரூபாய்க்கு பானட்டு எழுதி வாங்கிக்கொண்டு கணக்கு வைத்துக்கொள்ளத் தெரியும்போது, வருஷத்திற்கு மூவாயிரம் நாலாயிரம் வருமானம் வருவதை கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடிவதில்லை என்று கூறுவது மிகவும் தவறு. அவர்கள் வருமானக் கணக்கை கவனமாக நல்ல முறையில் வைத்திருப்பார்கள் என்பதில் எந்தவிதமான தடங்கலும் இருக்கமுடியாது. இந்த விவசாய வருமான வரியை மிராஸ்தார்களை தவிர வேறு எந்த பகுதியும் எதிர்க்கவில்லை. சமீபத்தில் மதுரையில் நடந்த தென்னாட் தொடர் விவசாயிகள் (மிராஸ்தார்கள்) கூட்டத்தில் கூறியுள்ளதை கவனித்தால் இந்த உண்மை நன்கு தெரியும். அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள் எங்களுக்கு விவசாய வருமான வரி போடவேண்டாம், சர்சார்ஜையே போடுங்கள், தாராளமாக கொடுக்கிறோம் என்று. சர்க்காரும் இதை இவர்கள் ஒரு நன்கொடைபோல் கொடுத்துவிட கூடுமென்ற முறையிலேதான் இந்த சர்சார்ஜ் மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கின்றனர். 1952-வது வருடத்தில் இதே மசோதா சபை முன்வரும்பொழுது இருந்த சில முக்கிய அம்சங்களையும் மிராசுதாரர்களுக்கு சாதகமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. அன்று வரி விலக்குக்கு உள்ளான தொகை ரூ. 100, இன்று 500 ரூபாய், நிலவரி செலுத்துபவர்களுக்கும் சர்சார்ஜ் இல்லையென்ற திருத்தப்பட்டுள்ளது. 500 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்தக்கூடிய நிலப்பிரபுக்களுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்க சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறது. சில பகுதியில் சென்ற வருஷம் பஞ்சம் ஏற்பட்டு அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு பரிபூரணமான நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அவர்களிடத்திலே செலவுக்குகூட பணமில்லாமலும், 5 ரூபாய் கிஸ்திகூட செலுத்த முடியாமலும் தங்களுடைய ஆடுமாடுகளை விற்கும்படியான நிலைமையில் அங்குள்ள விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டனர். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளிடமிருந்து வரிவசூலிக்க சர்க்கார் அவர்களுடைய சொத்துக்களை ஐப்தி செய்ய முயலுகிறது. ஆனால் 500-க்கு மேல் வரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் விலையத்தில் மட்டும் வரிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

“ விவசாய வருமானவரி என்று சொன்னால், இதில் சர்க்கார் கவனக்குறைவாகவே இருந்து வருகிறது. தண்ணீர் தீர்வையாக செலுத்தும் தொகைக்கு சர்சார்ஜ் கூடாது என சில மெம்பர்கள் கூறினார்கள். மேலும் உரம் விலை அதிகம், விவசாயச் செலவு அதிகம். ஆகவே வரியை அதிகப்

10-08
a.m.

[Sri V. Madanagopal]

[10th May 1954]

படுத்தக்கூடாது என்றெல்லாம் விவாதிக்கப்பட்டது. நீர்ப்பாசன பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய நஞ்சை நிலத்திற்கும், புஞ்சை நிலத்திற்கும் வித்தியாசம் இருப்பதைக் காணலாம். நஞ்சை நிலத்திற்கு தண்ணீர் வசதி செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. அதன் காரணமாக அந்த நிலத்திலே விவசாயத்திற்கு ஒரு உத்தரவாதம் இருக்கிறது. நஞ்சை நிலத்திலே ஒரு கலத்தின் உற்பத்திச் செலவு 10 ரூபாய் என்றால் புஞ்சை நிலத்திலே ஒரு கலம் உற்பத்தி செய்வதற்கு உற்பத்திச் செலவு 20 ரூபாய் ஆகிறது. தண்ணீர் இறைத்து புஞ்சை விவசாயம் செய்வது என்பது பெரும் சிரமம் கொண்டதாக உள்ளது. உதாரணமாக ஒருவருக்கு 30 ஏக்கர் நஞ்சை நிலமோ, 200 ஏக்கர் புஞ்சை நிலமோ இருக்கிறதென்றால் அவர்களில் பெரும்பாலோர் நேரடி விவசாயிகள் அல்ல. 100-க்கு 99 சதவிகிதம் பேர் நிலத்தை வாடகையாக விட்டுவிடுகின்றனர். ஆகவே தான் அப்படிப்பட்ட மிராசதாரகளுக்கு வருமானத்தின் பேரில் விவசாய வருமான வரியை போடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஒருவருக்கு 30 ஏக்கர் நஞ்சை பூமி இருக்கிறதென்றால், ஒரு ஏக்கரில் 10 மூட்டை அதாவது சுமார் 180 ரூபாய் வாடகையாக குத்தகை அல்லது வாரமாக அவருக்கு வருகிறது. அதுபோல் 30 ஏக்கருக்கு கணக்கிடால் 4,500 ரூபாய் நிலத்திலிருந்து மட்டும் அவருக்கு வாடகையாக வருமானம் வரக்கூடிய வசதியிருக்கிறது. ஆகவேதான் அப்படியுள்ளவர்களிடம் இந்த விவசாய வருமான வரியை வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம்.

“இந்த சர்சார்ஜ் ரூ. 250 லிருந்து ரூ. 500 வரை நிலவரி செலுத்துபவர்களுக்கு 4 அணுவும், ரூ. 500 முதல் ரூ. 1,000 வரை எட்டணு வென்றும் ரூ. 1,000-க்கு மேலுள்ளவற்றிற்கு 1 ரூபாய்க்கு 1 ரூபாய் என்று முன்பு விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இன்றைக்கு அது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பழையபடி அதை உயர்த்தவேண்டும். அதற்கு பதிலாக மத்தியதர ஏழை மக்களை பாதிக்கக்கூடிய சாதாரண மில் துணிகளையே சர்க்கார் வரி விதிக்க தொங்கியிருக்கிறது. அதே போல் தங்கம், வெள்ளி நகைகள், இமிடேஷன், வைரம் போன்றவற்றின் மேல் வரிபோடப்பட்டிருக்கிறது. இன்று வேலை இல்லா திண்டாட்டத்தாலும் இதர நெருக்கடியாலும் அவதியுறும் தொழிலாளர்களையும் மத்தியதர மக்களையும் பாதிக்கும் வரிவிதிப்புகளை கைவிட்டு தேவைக்கு மேல் வருமானம் அடைகின்றவர்களிடம் அதிக வரி வசூலிக்கும் கொள்கையை சர்க்கார் கையாள்வதென்றும். ஜில்லா என்பதற்கு மாகாணம் என்று மாற்றவேண்டுமென இந்த மசோதாவிற்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Chairman, Sir, mine is a simple amendment and its object is only to bring the main clause into line with the illustrations in the Bill. As has been pertinently pointed out by an hon. Member illustrations are not part of the sections. They must flow from the principle enunciated in the section. Reading the illustrations, we would find that if a person is to pay assessment in different capacities, they will not be tacked on together. But if the clause stood alone without the illustration, it would be capable of the other interpretation. We have known many cases where the sections were clear and courts have ignored the illustrations and given decisions according to the letter and spirit of the illustration. Therefore, what I want is to add ‘in the same capacity’. It would mean that if a landholder pays assessment in different capacities, it will not be tacked on together. I hope this amendment which only clarifies the position will be acceptable to the Government.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Mr. Chairman, Sir, I commend my amendment to the Government so that certain landlords who

10th May 1954] [Sri S. S. Kolkebail]

have leased out their land on a permanent basis to the tenants may not be affected by this Bill. Now, as the Government also know, the land tenure system varies from district to district. In the case of South Kanara, land tenures are quite different from other districts. There, we have got what is called 'valavargadhar', a word unknown in any other part of the State. What does this mean? Valavargadhar is virtually a tenant who does not pay any rent to the landlord but has only to pay the assessment. But unfortunately, the patta of the property will be in the name of the landlord. The valavargadhar is not a pattadar. He is only a tenant but under the present Bill the pattadar may be liable to pay surcharge on the assessment which the tenant has to pay. Now there is no law under which the pattadar can claim this from the valavargadhar. So, it will be a rather bad law if we ask the pattadar to pay the surcharge for a land from which he is not deriving any benefit either in kind or in cash. Under these circumstances I submit that they must be made to pay and not the person in whose name the patta of the property stands. That is one aspect.

" Then there are what are called 'Mulgeni' tenants. Under this, there are four classes of tenants. These are enjoying lands on a fixed rent for perpetuity. In many cases they have to pay rent less than the assessment prior to 1920. So the Government passed an Act called the Mulgeni Enhancement of Rent Act under which the landlord was given the right to move the Revenue Courts to get the rent enhanced. Now under this Bill, it is not the rent that is going to be enhanced but a surcharge is proposed to be levied. It may not come within the definition in that Act. Whatever it may be, the tenants should not be made liable to pay to the landlord this enhanced surcharge or assessment. If the tenants are made to pay this either under that Act or under this Bill, the tenants would be put to great hardship. Therefore, I say that these tenants should be exempted from paying this surcharge because they are in possession of only small holdings. If the landlords were given the right to collect this from the tenants, immediately they will rush to courts to get a decision in their favour. If my amendment is accepted by the Government, the landlord will be made liable to pay this surcharge and the tenants will be exempted from paying it. Therefore, I request the Government to accept this amendment also.

" Further, there is another system which is peculiar to South Kanara and that is the 'Kumki' privileges. For cultivating the nanja lands the tenants require some foliage and green leaves. For that purpose, the land tenure system has been evolved by the Board of Revenue and the Board has framed clear rules under which the persons in possession of such lands shall be entitled to have two acres of 'punja' lands. On the strength of these rules, a person holding 100 acres of these lands shall be entitled to have 200 acres of 'punja' lands. They are uncultivable. From these lands the landlords are not getting any benefit whatsoever. The tenants in possession of these lands also are not getting any benefit from

[Sri S. S. Kolkebail]

[10th May 1954]

these uncultivable lands which are necessary for proper cultivation of these 'nanja' lands. These uncultivable lands are taken from Government for the purpose of conserving forest growth. For having grazing ground or growing green manures only, these lands are taken. No direct benefit is derived from these lands. The only indirect benefit is that of getting green manure for cultivating the 'nanja' lands. So my submission is that these 'punja' lands which are uncultivable should not be surcharged. This aspect of the matter was covered by me in my minutes submitted by me in the Select Committee Report in the year 1952. If the Government were to go through the report dated 10th October 1952 they will find that all these amendments that I have moved to-day stand part of the Bill accepted by the Government, the Revenue Minister, the Hon. Minister for Finance and everybody concerned. This was discussed and then accepted by the Government. So my submission to the Government is that there can be no objection to the Government accepting the amendments moved by me now and which were already accepted by them in October 1952. So I commend that these amendments may be accepted by Government and justice done to the tenants."

* SRI T. ANANTA PAI:—"Mr. Chairman, Sir, yesterday speaking during the general discussion, I was urging upon the Government that as far as possible the proposed surcharge should be made payable by the landlords themselves and not passed on to the tenants as it was very likely that this incidence might be indirectly passed on to them. That objection could be got over if the Government are pleased to accept the amendments moved by the hon. Member Sri Narayana Kurup wherein he says 'notwithstanding any agreement to the contrary, no enhancement of the rent must be permitted in order to see that this is passed on to the tenant'. But conditions in South Kanara, however, require further amendments because it is not in every case that it could be paid by the landlord. In cases such as those pointed out by the hon. Member Sri Kolkebail—in the case of Valavargadar, kayamgenidar, permanent tenants, Mulgeni tenant, or usufructuary mortgagee so far as the whole State is concerned,—it would be necessary to see that this is not imposed on the landlord because very probably what he is getting under the contract from the tenant will be negligible and where the benefits are enjoyed by the tenants themselves, it is but fair that the tenants must be made to pay the surcharge. I would, therefore, commend to the Government the acceptance of the amendments moved by the hon. Member Sri Kurup and part of the amendment moved by hon. Member Sri Kolkebail, reading as follows: 'Where any lands including cultivated punja lands are in the possession of a Valavargadar, Kayamgenidar, permanent tenants, Mulgeni tenant, or usufructuary mortgagee, he shall be liable to pay the surcharge in respect of these lands' with the addition 'notwithstanding any contract to the contrary'. If these further words are added to his amendment, the other part of the amendment of the hon. Member Sri Kolkebail appear to be unnecessary. Of course, the

10th May 1954] [Sri T. Ananta Pai]

question of exempting the 'Kumki' lands is a matter to be decided by the Government as the land revenue surcharge is levied not with reference to the type of lands and the objection raised by the hon. Member Sri Kolkebil may not hold water. The Select Committee might have taken this point into consideration because in the first instance the exemption limit was not so high. Now since the surcharge is to be collected only from the big landlords, it may not make much difference even if these are not exempted. I would, therefore, urge upon the Government to see that while the surcharge is not levied on the tenants generally, in exceptional cases as was pointed out by me, it is the tenants that should be made to pay and not the landlords.

"Thank you, Sir."

SRI N. SIVARAJ :—“தலைவர் அவர்களே, கனம் நண்பர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் என்னவென்றால், surcharge வரி போடக்கூடிய காலத்திலே, சிறு பட்டாதார்களுக்கு நில வரி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்பதே. இன்றைய தினம் சர்க்காருக்கு அதிகப்பணம் தேவையாகியிருப்பதினால், இந்த உபரி வரி மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு பணம் கிடைக்க வேண்டுமானால், விவசாயிகளுக்கு நில வருமான வரியை ஒரு நல்ல முறையிலே விதிக்கலாம். இந்த உபரி வரியிலிருந்து சுமார் ரூ. 7 அல்லது 8 லட்சம் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த உபரி வரி அமுலிலிருக்கக் கூடிய காலத்தில் ரூ. 15-க்கும் குறைவாக கிஸ்தி செலுத்தக் கூடிய ஏழைப்பட்டாதார்களுக்கு நில வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டுமென்று தோழர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தம் மிகவும் நியாயமானதே. இன்னொரு திருத்தமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இந்த surcharge rate-ஐ உயர்த்த வேண்டுமென்றும் ரூ. 250-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துபவர்களுக்கும் இந்த உபரி வரியைவிதிக்க வேண்டுமென்பதே. அதாவது முதல் ரூ. 250 வரை இந்த வரி கிடையாது. அதற்கடுத்த ரூ. 250-க்கு, இப்பொழுது உத்தேசித்திருக்கும் 2 அணவுக்குப் பதிலாக 4 அணவாகவும், அதற்கு மேலே உள்ள ரூ. 500 வரையில் 8 அணவாகவும், மீதமுள்ளதற்கு ரூ. 1 ஆகவும் உயர்த்த வேண்டுமென்று இந்தத் திருத்தம் சொல்லுகிறது. இந்த விதிப்படி வரி விதித்தால், சர்க்காருக்கு இரண்டு பங்கு வருமானம் நிச்சயமாகக்கிடைக்கும், கிட்டத்தட்ட ரூ. 15 அல்லது 20 லட்சம் கிடைக்கும். ஆகவே, இவ்விரு திருத்தங்களும் நியாயமானவை. இந்த உயர்ந்த கட்டணத்தை விதிப்பதால் மிராசதார்கள் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். பெரிய நிலச்சவான்தார்கள் அநேகமாக குத்தகைதாரர்கள் தான். அவர்கள் நேரிடையாகச் சாகுபடி செய்வதில்லை. எங்கள் ஜில்லாவைப் பொருத்த வரை, குத்தகை, வாரம் ரேட்டைப் பார்க்கும் பொழுது, விவசாயத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளாமல், உட்கார்ந்துக் கொண்டே சவுகரியமாக வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு, 60 சத விதிகம் வருமானம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. இந்த ரேட்டை உயர்த்துவதினால் சர்க்காருக்கு ரூ. 10 அல்லது 12 லட்சம் கிடைக்கும், ஆகவே, சிறிய பட்டாதார்களுக்கு, போதுமான வருமானமில்லாதவர்களுக்கு, வரி விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். இந்த இரு திருத்தங்களும் மிகவும் நியாயமானதால், அவைகளை ஆதரித்து, என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI P. RANGASWAMY REDDIAR :**—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மூன்றாவது clause-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்களை நான் ஆதரிக்கிறேன். மூன்றாவது கிளாஸில் 'in respect of lands held by him in a district shall pay to the Government for that fasli a surcharge on the land revenue payable by him' 10-32 a.m.

[Sri P. Rangaswamy Reddiar] [10th May 1954]

என்றுச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ஒரு ஜில்லாவில் இருக்கின்ற நிலங்கள்' என்பதை மாற்றி 'ராஜ்யம் முழுவதிலும் இருக்கின்ற நிலங்கள்' என்ற திருத்தத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளுவதாகச் சொல்லிவிட்டதால், அதை விட்டு விடுகிறேன். மற்ற clause களிலும் இதற்குத் தகுந்தாற்போல் மாறுதல்கள் செய்யவேண்டும்.

"திருவாளர் பழனிசாமி அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதன்படி clause 3 (A)-ல் 'Nil' என்பதற்கு பதிலாக 2 அணு (B)-ல் 2 அணுவுக்குபதிலாக 4 அணு என்றும், (C)-ல் 4 அணுவுக்குப் பதிலாக 8 அணு என்றும், (D)-ல் 8 அணுவுக்குப் பதிலாக 1 ரூபாய் என்றும் வரி விகிதம் உயர்த்தப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் ஆமோதிக்கிறேன். உதாரணமாக, ரூ. 250 கில்தி செலுத்துபவர்கள் அதிகப்படி ரூ. 31-4-3 கொடுக்கவேண்டும். இதைக் கொடுப்பது கஷ்டமாயிருக்குமென்று சொன்னால் அதை ஒத்துக் கொள்ளமுடியாது.

"இன்னொரு விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அநேக இடங்களில் 'Settlement' நடந்து 30 அல்லது 35 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இதற்குள் நிலங்களையெல்லாம் பொறுமானத்திலும் அவைகளிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வருமானத்திலும் பலவித மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இப்பொழுது Survey நடத்தாமல் பழைய வரி விகிதாசரத்தையே அனுஷ்டிப்பதில் நிலப் பிரபுக்களுக்கு லாபமே ஒழிய நஷ்டமில்லை. இந்த சூழ்நிலையில் திருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விகிதாசாரம் அதிகமானது என்று யாரும் சொல்லமுடியாது.

"அடுத்த படியாக ஒரு விஷயம் சரியாகப் புரியவில்லை. அது உதாரணங்களைப் பற்றியது. முதல் உதாரணத்தில், A என்பவர் தனியாக அவர் பேரில் உள்ள நிலங்களுக்கு ரூ. 300 வரி செலுத்துபவர், A, B, இருவரும் சேர்ந்து கூட்டுப்பட்டாதார்களாக ரூ. 300 கில்தி செலுத்துபவர்கள். B, C இருவரும் அதே மாதிரியாக ரூ. 300 கில்தி செலுத்துபவர்கள். C மட்டும் தனியாக ரூ. 300 வரி செலுத்துபவர். இந்த உதாரணத்தின்படி 'Each of these three persons A, B and C is liable to pay surcharge' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இது எப்படி நடைமுறையால் அமுல் செய்யப்படுமென்று தெளிவு படுத்துவது அவசியம். A, B, C மூவரும் சேர்ந்து மொத்தம் ரூ. 1,200 மீது உப வரி செலுத்தவேண்டும். முதல் ரூ. 250-க்கு வரி கிடையாது. அடுத்த ரூ. 250-க்கு 2 அணு வீதமும் அதற்கு மேல் ரூ. 500-க்கு 4 அணு வீதமும், அதற்கு மேல் ரூ. 200-க்கு 8 அணு வீதமும் கணக்குப் பார்த்தால் மொத்தம் ரூ. 256-4-0 வருகிறது. இந்த உபரி வரியை A, B, C மூன்று பேர்களும் விகிதாசாரப்படி பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டுமா? அல்லது ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாகக் கொடுக்கவேண்டிய வரியை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அதன்படி உபரி வரி கொடுக்கவேண்டுமா? மூன்றாவது clause படி ரூ. 500-க்கு மேல் கில்தி செலுத்துபவர்கள்தான் இந்த உபரி வரியை செலுத்தவேண்டும். A தனியாக ரூ. 300 வரி செலுத்துகிறார். A, B இருவரும் சேர்ந்து செலுத்துகிற ரூ. 300-ல் A மட்டும் ரூ. 200 கொடுப்பதாயிருந்தால் மொத்தம் A என்பவர் ரூ. 500-க்கு வரி செலுத்தவேண்டும். B என்பவர் பாக்கி ரூ. 100, B, C இருவரும் கொடுக்கும் வரியில் ரூ. 200-மாக மொத்தம் ரூ. 300-க்கு வரி செலுத்தவேண்டும். C என்பவர் பாக்கி ரூ. 400-க்கு வரி செலுத்தவேண்டும் இப்படிக் கணக்குப் பார்த்தாலும் ஒவ்வொருவரும் கொடுக்கிற கில்தி ரூ. 500-க்கு மேல் போகாததால் யாருமே உபரி வரி செலுத்தவேண்டியதில்லை யென்று அர்த்தமா? அல்லது கூட்டுப் பட்டாதார் என்ற காரணத்தினால் வரி செலுத்த வேண்டுமா என்பதைத் தெளிவாக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் அனுபவசியமான வீண் பிரச்னைகளுக்குக் கோர்ட்டு விவகாரங்களுக்கும் இடமளிக்கும். நான் ஏற்கனவே எடுத்துக்காட்டியது போல மூன்றாவது clause-ல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் 4-வது, 5-வது உதாரணங்கள். திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டும் இந்த மூன்றாவது clause-க்கு எதிர் கட்சியினர் கொடுத்திருக்கும்

10th May 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டாலும் சரி, ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் சரி இதை மீண்டும் ஒரு முறை பரிசீலனை செய்து திருத்தி அமைக்காவிட்டால் மேலே கூறியபடி, வீண் விவகாரங்களுக்கு இடம் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—கனம் சேர்மென் அவர்களே இந்த மசோதாவிலேயே மிகவும் முக்கியமான பகுதி இது. எப்படி, எந்த முறையில் வரிவிதிக்கவேண்டுமென்று இதில் காணப்பட்டிருக்கிறது இதிலே முக்கியமான அபிப்பிராய பேதம் என்னவென்றால் நம் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் நிலங்களுக்கு சர்சார்ஜ் விதிப்பதை விட்டு வருமான வரி விதிக்கவேண்டுமென்கிறார்கள். அதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ள வில்லை. வருமான வரி விதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்களில் நூற்றுக்கு 75 பேருக்கு மேல் விவசாயம் என்ன வென்றே தெரியாதவர்கள் என்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல முடியும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“நிலமே யில்லாதவர்கள் !”

*** SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—**“பட்டினத்தில் இருந்து கொண்டு இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளர்களிடம் சந்தா வாங்குவதும், அவர்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்தப் போராட்டம் நடத்தவும் மாத்திரம் தெரிந்தவர்கள், தங்களது நகர அனுபவத்தை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு விவசாய வருமான வரி விதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகளின் உண்மை நிலைமை என்ன வென்றே இவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. “உழுதவன் கணக்கும் பார்த்தால் உழவுகோல் கூட மிஞ்சாது,” என்று சொல்லுவார்கள். அது முற்றிலும் உண்மையாகவே இருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு ஏக்கராவுக்கு ரூ 200-லிருந்து ரூ. 250 வரை பயிர்ச்செலவு ஆகிறது, நெல் விளையும்படியான பூமியில், இப்பொழுது இருக்கும் நிலைப்படி ரூ. 300-லிருந்து ரூ. 320 கிடைக்கும். அதாவது கிட்டத் தட்ட 70 ரூபாய் லாபம் கிடைக்கும் சரியான வெள்ளாமை விளைந்தால், இதற்காக அவர்கள் பட வேண்டிய கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. வியாபாரிகளுக்கு வருமான வரி போடுவதில் எவ்விதமான ஆட்சேபமேயுமில்லை. அவர்கள் கணக்குகள் ஒழுங்காக எழுதிவைப்பார்கள். ஆனால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களில் நூற்றுக்கு என்பது பேர்களுக்கு மேல் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள் ; வாயில்லாப் பூச்சிகள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு உழைப்பதைத் தவிர அதில் நாலு காசு கூட சம்பாதிக்க வழியில்லாதவர்கள்.”

SRI S. VADIVELU :—“Sir, On a point of order : கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது ‘உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழவு கோல் கூட மிஞ்சாது’ என்று சொல்லி விவசாயத்தில் லாபமே யில்லை யென்கிறார்கள்.’ மிராச்தார்கள் நானுக்கு நான் ஏழைகளாகவா போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்.”

*** SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—**“மிராச்தார்களுடைய கடன் பளு நானுக்கு நான் எவ்வளவு அதிகரித்துக் கொண்டு போகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் கவனித்தாரானால் நான் சொல்வதன் உண்மை விளங்கும். 1938-ம் வருஷத்தில் தான் கடன் நிவாரண மசோதா வந்தது. அதற்குப் பிறகு இன்றைய தினம் பார்த்தால் நாலாயிரம் ரூபாய், ஐயாயிரம் ரூபாய் என்று ஒவ்வொரு வரும் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் பொருளாதாரம் சிறப்பாக இருந்தால் இன்று கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் எதற்கு? அவர்களது உள் வாழ்க்கை வெளியில் வேண்டுமானால் தெரியாமலிருக்கலாம். உதாரணமாக T.B. நோயாளி படுக்கையில் இருக்கும்போது ஒரே உப்பலாக உப்பியிருப்பான். வெளியில் பார்த்தால் நோயற்றவனைப் போலிருக்கும் தவிர நோய் அவனுடைய உள்ளே குடைந்திருக்கும். அதே போலத்தான் விவசாயிகளின் வாழ்க்கையிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் பேசிப் பிரயோசன மில்லை. (At this stage Mr. Speaker resumed the chair.) வாயில்லாப் பூச்சிகளான ஏழை விவசாயிகளை கணக்குகள் வைத்துக்

[Sri P. G. Karuthiruman] [10th May 1954]

கொள்ளவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் செய்வது சரியல்ல. வருமான வரி விதிக்கவேண்டுமென்றால் வருமான வரி அதிகாரிகளுக்குக் கணக்குகள் காட்ட அவர்கள் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வரும். நம் விவசாய மக்களுக்கு வருமான வரி அதிகாரிகளிடம் கணக்குகளை சரி வர ஒப்பித்து அவர்களை திருப்தி செய்ய முடியுமா வென்று கேட்கிறேன் ? ”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ On a point of information, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Hon. member is not yielding.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ On a point of order, Sir, கணம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது விவசாயிகளுக்குக் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளத் தெரியாதென்றும், அதனால் வருமான வரி விதிப்பது சரியல்ல வென்றும் சொன்னார். புகையிலை வரி எந்த அடிப்படையில் வாங்கப்படுகிறது என்று கேட்கிறேன்.”

* SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ உற்பத்தியாகும் இடத்தில் புகையிலைக்கு வரி கிளையாதென்றும் விற்கும்படியான இடத்தில்தான் வரி விதிக்கப்படுகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இன்றைய சூழ்நிலையில் வருமான வரி விதிப்பது என்பது கொஞ்சம் கூட முடியாத காரியம். இன்றைக்கு மாதிரியல்ல. நாளைக்கு எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை இந்த மந்திரி சபையை அமைத்து ராஜ்ய நிர்வாகத்தை நடத்துவது என்றாலும் கூட விவசாயிகளுக்கு வருமான வரி விதித்து, அதை வெறும்புகரமாக நடத்த முடியாது என்று நாளைத் திட்டவாடமாச் சொல்ல முடியும்.

“விவசாயம் என்பது சாதாரண விஷயமல்ல, நாலாயிரம், ஐயாயிரம் ரூபாய் முதலீடு செய்தால் 500, 600 ரூபாய்க்கு மேல் லாபம் வராது. இதே மூலதனம் வேறு எந்தத் தொழிலில் போட்டாலும் போட்ட மூல தனத்தைவிட லாபமாக அடையலாம். நகரங்களில் ஒரு வெற்றிலை பாக்குக் கடை வைத்திருக்கிறவர் கூட விவசாயத்தில் அடையும் லாபத்தை விட அதிகம் அடைகிறார். இந்த விஷயத்தில் நேரிடையான என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் தற்காலத்தில் உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை குறைந்து, —ஆனால் உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகி விட்டதன் காரணமாக 20 ஆயிரம் ரூபாய் முதலுக்கு 23 ஆயிரம் ரூபாய் தான் உண்மையாகவந்தது—அதிகச் கந்தாயம் கட்டினால் இந்த பாபமும் இருக்காது. இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும்படியான சர்சார்ஜ் கொள்கைக்கே பூரணமாக இணங்குவது கஷ்டமாகவுள்ளது. இந்த நிலைமையில் விவசாய வருமான வரி போடும் கொள்கை சரியானதல்ல. ஆகவே எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களை அதனை தயவுசெய்து விட்டு விரும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைய நிலைமையை உத்தேசித்து இவை யெல்லாவற்றையும் அடியோடு கைவிட்டு விட்டு ஒரு கமிட்டியை நியமித்து எந்த முறையில் வரி போடலாமென்று பரிசீலனை செய்தலே நலமென நான் நம்புகிறேன். அப்படியே சர்சார்ஜ் வரி போட்டாலும் கூட விவசாய வருமான வரி போட சிபார்சு செய்யவேண்டாமெனக் கேட்டுக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-45
a.m.

* SRI R. KRISHNAN :—“ **മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ,** സർ, എന്റെ അംഗീകൃത ശ്രീ രാമലിംഗം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഈ ഭേദഗതിയെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടു വാക്കു പറയാൻ ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈ സച്ചാജ് ഏല്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സഭയിലെ പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പ്രസംഗിച്ച ശ്രീ കരുത്തിമൻ ഇന്നലെയും ഇന്നും ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. കാക്കികാലയനികതി ഏല്പിക്കുകയോണെങ്കിൽ അതു കൊണ്ട് കൃഷിക്കാർക്കു വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുമെന്നും അതുകൊണ്ട് ഈ സച്ചാജ് ഏല്പിക്കുന്നതിനാണ് നല്ലതെന്നാണ് അദ്ദേഹം വാദിച്ചതു. കൃഷിക്കാർക്ക് വേണ്ട പറ്റത്തു ജന്മിയുടെ തലയ്ക്കുവരുന്ന നികുതിയെ ഒഴിവാക്കാൻ വേണ്ടി കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന

10th May 1954]

[Sri R. Krishnan]

ഒരു വാദമാണിത്. വാദിക്കുന്നത് മുഴുവൻ കൃഷിക്കാരന്റെ പേരിലാണ്. കൃഷിക്കാരന് കണക്കുവയ്ക്കാൻ അറിയില്ല, അതുകൊണ്ട് കാക്കിക്കായ നികുതി ഏല്പിക്കുന്നതിന് കൃഷിക്കാരന് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകും എന്നാണ് പറയുന്നത്. കൃഷിക്കാരന്റെ പേരിൽ ജന്മികു വഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന നികുതിയെ എതിർക്കുകയും സൂപ്പർജിന്റെ പേരിൽ കുറഞ്ഞ തോതിലുള്ള നികുതിയെ അനുകൂലിക്കുകയാണ് ചില മെമ്പർമാർ ചെയ്യുന്നത്. ജന്മികു നികുതികെട്ടുന്നതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നുവെന്നു വരുത്തിക്കൂട്ടാനുള്ള ഒരു ശ്രമമാണ് ഇവിടെ കണ്ടത്.

“കൃഷിക്കാരൻ കണക്കുവയ്ക്കാൻ അറിയാത്തവനല്ല. ആദ്യമുള്ള കൃഷിക്കാർക്കും കണക്കുവയ്ക്കാനറിയാം. അഥവാ അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത വല്ലവരുമുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കു കണക്കെഴുതുകാരെവെച്ചു കണക്കുസൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയും. ചെറിയ ചെറിയ കൃഷിക്കാർക്കു അതുകൊണ്ടു യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുമുണ്ടാകുന്നില്ല. പതിനഞ്ചുരൂപികയിൽ കുറഞ്ഞ നികുതി കൊടുക്കുന്ന ആളുകളെ കുഴിവാക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഈ ഭേദഗതിയുടെ ഉദ്ദേശം. ഈ നികുതികൊണ്ടു ഗവണ്മെന്റ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് അഞ്ചു ലക്ഷത്തിനും ആറു ലക്ഷത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു വരുമാനമാണ്. തെരെമിച്ച് കാർഷികാദായനികുതി ഏല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ തുക അഞ്ചു കോടിയോ ആറു കോടിയോ ആയിത്തീരുമെന്നു എനിക്കുറപ്പുണ്ട്. ധാരാളം വലിയ ജന്മിമാർ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. കൃഷിയിൽനിന്നു മാത്രം കൊല്ലത്തോറും പത്തു ലക്ഷവും പതിനഞ്ചു ലക്ഷവും മേറ്റുക ആദ്യമുണ്ടാകുന്ന ജന്മികൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. ഈ സമീപിതരെന്നു അങ്ങനെയുള്ള ജന്മികളുണ്ട്. കുറച്ചുകിടന്നിന്നും മറ്റും കൊല്ലത്തിൽ പത്തു ലക്ഷവും പതിനഞ്ചു ലക്ഷവും ആദ്യമെടുക്കുന്ന ആളുകൾ ഇവിടെയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കാർഷികാദായനികുതി ഏല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ നല്ലൊരു വരുമാനം ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിന് തർക്കമില്ല. ആനിയല്ലാണ് ആങ്ങൾ പറയുന്ന ഈ കാർഷികാദായ നികുതി പകരമായി ഈ സൂപ്പർജിനെ ഒരിക്കലും കണക്കാക്കാൻ പാടില്ലെന്ന്. നികുതി കൂട്ടണമെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റ് അനുമതി വേണമെന്നു ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ ഒരു നികുതി ഏല്പിക്കുന്നതുവരെ പതിനഞ്ചു രൂപികയിൽ താഴെ നികുതി കൊടുക്കുന്നവരെ പൂർണ്ണമായും ഈ സൂപ്പർജിന് കുഴിവാക്കണമെന്നാണ് ഈ ഭേദഗതികൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. അതിനെ ഞാൻ ബലമായി പിന്തുടരുന്നു.”

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Mr. Speaker, Sir, I rise to commend the principle contained in clause 3 as an attempt at rationalisation of the land tax structure in our State. Hon. Members may be aware that the land tax in this State is based on the uniform rule which shows no consideration to the fact whether a person owns a hundred acres or only an acre of land. It is uniform and even a person owning large tracts of land is not liable to pay any enhanced tax. Now, for the first time, there is an attempt at rationalisation of the structure of the land tax. People engaged in other professions and trades are liable to pay income-tax, profession tax and various other taxes but persons owning agricultural land and engaged in agriculture are not called upon to pay any tax on their income except the land revenue which is uniform and does not take into account the extent or the largeness of the size of the individual holding. The Government have now come to realize that there should be a rationalisation of the land tax structure and to bring it in conformity with other modes of taxation they have come forward with this Bill.

“ Sir, another point which was made out during the course of the debate was that an agricultural income-tax should be levied instead of this surcharge on land revenue. The hon. Member, Sri P. G. Karuthiruman, made a very powerful plea that this surcharge is better than Agricultural Income-Tax and that, in fact, a tax on agricultural income will be harmful. Some other hon. Members pointed out that there was no difficulty in imposing

[Sri K. Parthasarthy]

[10th May 1954]

an agricultural income-tax on persons paying a land revenue of more than five hundred rupees. No doubt, in such cases, it may not be actually difficult to do so but hon. Members should realize that if one agricultural income-tax is imposed, it will work a hardship even on ordinary ryots. They will be subjected to harassment. We have heard in this House everyday complaints about the harassments caused by officers of the Commercial Taxes Department.

“ In order to avoid such happenings, it is a desirable thing that the Government have come forward with this Bill. After all, what is this land revenue? All hon. Members may be aware that land revenue was fixed on the ‘ half-net ’ principle. The majority of lands in this State are held under the ryotwari tenure. Under this tenure, land revenue was fixed on the ‘ half-net ’ principle, that is, half the net produce from the land was fixed as the land revenue. Therefore, Sir, if a surcharge is imposed on land revenue, what does it amount to? It amounts to a tax on the net produce which the landowner gets or, in other words, it amounts to a tax on the agricultural income depending on the extent of the holding of the individual who owns the land. This may be an empirical or a rough and ready method of taxing the income from agriculture but I submit it is a very good substitute for the Agricultural Income-tax as, in fact, the surcharge is, as I have explained, based on the income from land. As regards plantations, the Government have taken into account the huge profits obtained by the planters and, in regard to ryotwari tracts, it is a very good thing that this surcharge is to be levied as contemplated in Clause 3 of this Bill.

“ Sir, I am glad the Government have realized the mischief done by the inclusion of the words ‘ in a district ’ in clause 3 and have agreed to remove this anomaly. There are also several other anomalies, as pointed out by the hon. Member, Sri P. Rangaswami Reddiar. But, I submit that these anomalies cannot be removed by accepting the amendment proposed by the hon. Member Sri M. Narayana Kurup, namely, to insert the words ‘ in the same capacity ’ after the words ‘ Every landholder who is liable to pay ’ in clause 3. I do not know how this is going to improve matters. One of the objects of the Bill seems to be that if a person pays land revenue in his individual capacity as the sole pattadar and again pays land revenue as a joint pattadar in respect of some other lands he should be liable to pay the proposed surcharge. But the suggested amendment to include the words ‘ in the same capacity ’ may exclude such a contingency because the words ‘ in the same capacity ’ may be argued to mean that in the instance mentioned by me the same pattadar who pays land revenue as sole owner is not occupying the same capacity when he is paying land revenue as joint pattadar or co-owner with another person, and, therefore, the two amounts should not be taken into consideration for the purpose of levying a surcharge. No doubt, it is necessary to make suitable provisions to provide for all such cases.

10th May 1954] [Sri K. Parthasarathy]

“Sir, when we go through Clause 3, it appears that there has been an attempt at oversimplification and it would have been better if all these cases have been provided for in the various sub-clauses. Anyhow, I submit, that sufficient attention should be paid to take into account all these cases and provision should be made for all of them.”

* SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தோழர் ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகின்றேன். பொதுவாக வரி போடும்போது வருமானத்திற்குத் தக்கவாறும், வரியைக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தியுள்ளவர்கள் மீதும் வரி போடவேண்டும். இன்றிருக்கக்கூடிய வரி விதிப்பு முறையில், யாரால் வரியைக் கொடுக்க முடியும், யாரால் கொடுக்க முடியாது என்பதை நிர்ணயிக்காமல் போடப்பட்டு நடைமுறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, ஒரு விவசாயிக்கு ஐந்து கலம்தான் விளைவதற்கு நிலம் இருக்கிறதென்றால் அது அவனுடைய வயிற்றுச் சோற்றுக்குக் கூட போதாது. வயிற்றுச் சோற்றுக்குக்கூட போதாமல் விளைக்கூடிய நிலங்களுக்கு வரி போடும் நிலையில் வரி முறை இருக்கிறது. தேவைக்கு மேல் வரக்கூடிய வருமானத்தின் மீது வரி போடுவதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இருக்கமுடியாது. விவசாய வருமான வரி கொண்டுவர வேண்டுமென்ற சொல்லும் போது, நிலச் சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது; ஆகவே இப்பொழுது வருமான வரி வேண்டியதில்லை என்று, சிலர் சொல்லுகிறார்கள்; விவசாய வருமான வரி கொண்டுவரவேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்மையாகவே அவர்களுக்கு இல்லாத ஒரு காரணத்தினால்தான், இம்மாதிரி நிலச் சீர்திருத்தம் வரும் வரையில் ஒன்றும் செய்யவேண்டாம் என்று தட்டிக் கழிக்கும் முறையில் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். இம்மாதிரி தட்டிக் கழித்துவிட்டு, மேலும் மேலும் லாபம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும், மேலும் மேலும் சரண்டிக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால் அவர்கள் இம்மாதிரி நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற வார்த்தையை உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்று தான் நான் நினைக்கிறேன்.

“இன்றைக்கு வியாபாரிகள் குறிப்பிட்ட அளவுக்குமேல் வியாபாரம் செய்தால் அவர்கள் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. விவசாயிகளிடம் தங்களையே வயிற்றுச் சோற்றுக்கே போதுமான அளவு நிலம் இல்லாதபோது, அவர்களுக்கு வரி விதிப்பது சரியல்ல. ஆகவே, குறைந்த அளவு நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய மிராசதார்கள் செலுத்தவேண்டிய வாய்தாவை ரத்து செய்து அதிக அளவு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வருமானத்திற்கு தகுந்தவாறு வரி போடவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“உழுதபின் கணக்குப் பார்த்தால் உழுக்கு கூட மிஞ்சாது”, என்று சொல்வதுபோல் உண்மையிலே நிலத்தில் உழைப்பவர்களுக்குதான் பொருந்தும். நிலத்தை உழைப்பவர்கள் உண்மையிலேயே தரித்திர நாராயணர்களாக கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதேசமயத்தில், உழுபவர்கள் என்ற பெயரில் சென்னை போன்ற பட்டணங்களில் உல்லாச வாழ்க்கை நடத்துபவர்களும் ஒளிந்துகொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஏன் இவ்வளவு வருமானம் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ‘உழுபவர்கள்’ என்ற பெயரில் நிலத்தில் பாடுபடாமல் நகரங்களில் உல்லாச வாழ்க்கை நடத்துபவர்களின் கோஷியும்தான் அது. விவசாயிகளுடைய உரிமைகளைப் பறிப்பதற்கு அவர்கள் கையாளும் முறையில் இது ஒன்று. உண்மையிலேயே அவர்கள் உழவர் வாழ்க்கையை நடத்துவதில்லை. ஆகவே, இந்தச் சிறிய மிராசதார்களுக்குள்ள வரியை ரத்து செய்து, பெரிய மிராசதார்களுக்குப் படிப்படியாக எவ்வளவு வரியை வேண்டுமானாலும் உயர்த்துவதற்கான முறைகளைச் சர்க்கார் கையாளவேண்டும். விவசாய வருமான அடிப்படையில் வரி விதிக்கப் படவேண்டும். மிராசதார்கள் விவசாயக் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய காரணம் சரியல்ல. விவசாயத்திலிருந்து பெரிய அளவு வருமானம் அடையக்கூடியவர்கள் ஒரு சில கணக்குப்

10-55
a.m.

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [10th May 1954]

பின்னேகளை வேலைக்கு அமர்த்திக்கொண்டால் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியும். கணக்கு வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய முறைகளையெல்லாம் படித்து விட்டு எவ்வளவோ பேர்கள் இன்றைக்கு வேலை கிடைக்காமலிருக்கும் போது, அவர்களை அதிக வருமானம் உள்ளவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளலாம். அவ்விதம் செய்வதன்மூலம் ஒரு சிலரிடம் குவித்துள்ள செல்வத்தை தேவைக்குமேல் பட்டதை தேவையுள்ளவர்களுக்கு கொடுக்கவும் ஏதுவாகும் என்று தெரிவித்து திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

10-58
a.m.

* SRI R. S. ARUMUGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்பாக நில வரியின் மீது சர்சார்ஜ் விதிப்பது சம்பந்தமான விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. கடந்த ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பாக இதே பிரச்சனையானது இந்தச் சபையின் முன்பு கொண்டுவரப்பட்டு, அதன் மீது விவாதம் நடந்தன. குறைந்தது ரூ. 100 அல்லது ரூ. 150-க்கு மேற்பட்டு நிலத் தீர்வை செலுத்தக்கூடிய மிராசதார்களிடமிருந்து அதிகப்படியாக வரி வசூல் செய்யவேண்டுமென்ற நிலையில் அன்று இந்த மசோதாவானது சபை முன் விவாதத்திற்கு வந்திருந்தது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், இந்தச் சபையிலுள்ள எல்லா பக்கத்திலுள்ள பல அங்கத்தினர்களும், ‘எழைகளைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே இந்த மசோதா இருக்கின்றது’, என்று அன்று எதிர்த்துப் பேசினார்கள். ஆனால் அன்று எதிர்பார்த்த வருமானத்தை இப்பொழுது வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவின் மூலம் நிறைவேற்றிவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. இன்று இந்த சபையின் முன்பு ரூபாய் 500-க்கு மேல் தீர்வை செலுத்தக்கூடிய மிராசதார்களிடத்திலிருந்து மாத்திரம் உபரி வரி வசூல் செய்யப் பட்டவேண்டுமென்று கொண்டுவரப்பட்டுக்கிறது. அதிலும், ஒரேஜில்லாவில் நிலங்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய ஒரு சிலரைத்தான் இந்த உபரி வரி பாதிக்கும் என்ற தன்மையில் இந்த மசோதா இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், அப்படி இருப்பது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை.

“ரூபாய் 500-க்கு மேற்பட்டு நிலத் தீர்வை செலுத்தக் கூடியவர்களைத் தான் இந்தச் சட்டம் பாதிக்கும் என்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. காரணம் இந்த நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான நிலமில்லாத ஏழைகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

“உதாரணமாக ரூபாய் 100 நிலத் தீர்வை செலுத்தக்கூடியவர்களுக்குக் குறைந்தது ஐந்து ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் இருக்கும். அநேகமாக வருஷமொன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் அதிலிருந்து வருமானம் கிடைக்கும். அந்த அளவிலே வருமானம் வரக்கூடிய ரூ. 100 தீர்வை செலுத்தக் கூடியவர்கள் பத்து அல்லது பன்னிரண்டு ரூபாய் அதிகமாக சர்சார்ஜ் செலுத்திவிட்டால் அவர்கள் அப்படியே நிலத்தைவிட்டு விட்டுப் போய் விடக்கூடிய நிலையில் பரம ஏழைகளாக ஆய்விடுவார்கள் என்று சொன்னால் அதை நான் நம்புவதற்கில்லை. மேலும் அவர்களது விவசாயமே நசித்துவிடும் என்று சொல்வதும் சரியல்ல. வேண்டுமானால், ஒரு சிலரைத் திருப்பிப்படுத்துவதற்காக பேசிக்கொண்டிருக்கலாம். ரூ. 10 தீர்வை உலுத்தக்கூடியவர்கள் கூட அறவே நிலமில்லாதவர்களைவிட ஒரு சிறுது உயர்ந்தவர்கள்தான் என்பதையாரும் மறக்க முடியாது. அவர்களது உழைப்போடும், ஒரு சில கஷ்டங்களோடும் அவர்களால் வாழத்தான் முடியும். இந்த நிலையிலே ரூ. 500-க்குமேல் நிலத் தீர்வை செலுத்தக் கூடியவர்களிடமிருந்து உபரி வரி விதித்தால் போதும் என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிட்டு பழையபடி ரூ. 100-க்குமேல் தீர்வை செலுத்தக் கூடியவர்களிடமிருந்தே உபரி வரி விதித்தால் அதனால் எந்த ஆபத்தும் வந்துவிடாது. இதை எண்ணிப்பார்த்து, குறைந்தது ரூ. 100-க்கு மேல் நிலத் தீர்வை கட்டக்கூடியவர்களும் இந்த சர்சார்ஜை சர்க்காருக்குச் செலுத்தவேண்டுமென்று விதியைத் திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

“மேலும், நாட்டு நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு வருமானம் எவ்வளவோ தேவைப்படுகிறது. விவசாயம் செய்து பிழைப்பதற்குக்கூட நில மில்லாதவர்களும், குடியிருப்பதற்குக்கூட வீட்டுக்கு இடமில்லாதவர்களும்

10th May 1954] [Sri R. S. Arumugam]

எவ்வளவோ பேர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய நிலைமையைச் சீர்திருத்த வேண்டிய காரியங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து, ஏழைகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கெல்லாம் சமீக்காருக்குப் பணம் தேவை என்பதையும் எண்ணிப் பார்த்து ரூபாய் 500-க்கு மேல் என்பது இல்லாமல் குறைந்த பட்சம் ரூ. 100 நிலத் தீர்வை செலுத்தக் கூடியவர்களும், ஜாஸ்தி வருமானம் அடைந்து வருகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், அவர்களும் சர்சார்ஜ் செலுத்த வேண்டுமென்ற தன்மையில் இந்த மசோதாவிலுள்ள ஷரத்தைத் திருத்துவதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“எந்த இடத்தில் பார்த்தாலும் மிராசுதார்கள் அங்கே வாழ்கின்ற விவசாயிகளைப் படுத்தும் கொடுமையைத் தாங்க முடியவில்லை. மிராசுதார்கள் ஏன் அப்படித் தொல்லை கொடுக்கின்றார்கள் என்பதைப்பற்றி இந்த இடத்தில் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமலிருக்கிற காரணத்தால், முன்பு பேசியதுபோல் பிற்தொரு சந்தர்ப்பத்தில் பேசிக் கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறேன்.”

“கடந்த சில வருஷங்களில் ஒரு மூட்டை நெல்லை ரூ. 45-க்கும் விற்ப்பிருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் உயர்த்திப் போட்டிருக்கிறார்கள். ரூ. 10 போட்டிருந்தால் இப்பொழுது ரூ. 30 அல்லது ரூ. 40 போட்டாருக்குத் தீர்வை. ஆனால், அந்தக் காலத்தில் செட்டில்மென்ட் செய்து போட்ட நிலத் தீர்வை அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த விதமான நிலத்திற்கும் தீர்வை உயர்த்தப்படவில்லை. மிராசுதார்களுக்குத் தீர்வையை சிறிது உயர்த்திப் போட்டால் அதனால் அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடாது. ஆகையால், ரூ. 100-க்கு மேல் தீர்வை செலுத்தக்கூடிய அத்தனை மிராசுதார்களையும் பாதிக்கக்கூடிய முறையிலே சர்சார்ஜ் விதிக்க வேண்டுமென்று கோட்டுக்கொண்டு என்னுடைய டேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI M. P. SUBRAMANIAM :—“சர்க்கார் சாதாரணமாக வரி 11-01 விதிப்பு சம்பந்தமாகப் பேசும்போது, ஒவ்வொரு வரியைப் போடும்போதும் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் அதைப் போடக்கூடாதென்று சொல்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், யாருக்கு வரி போடக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். வரி கொடுக்கச் சக்தியில்லாதவர்களுக்கு வரி போடக்கூடாது என்று எதிர்க் கட்சியினர் சொல்லுகிறார்களேயொழிய, வரி கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவர்களுக்குப் போடவேண்டாமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. வரி கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவர்களுக்கு வரி போடுங்கள் என்று நாங்கள் சொல்லும்போது, சர்க்கார் அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு வரி விதிக்க முன் வருவதில்லை. ஏழை மக்களைப் பாதிக்கும் வகையில் போடப்படும் வரியைத் தான் நாங்கள் போடக்கூடாதென்று சொல்லுகிறோம். வரியைத்தாங்கக் கூடிய சக்தியுள்ளவர்களுக்கு நிச்சயமாக வரி அதிகமான அளவுக்குப் போடவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லும்போது, சர்க்கார் அப்படிச் செய்வதற்கு முன் வருவதில்லை.

“ரூபாய் 250-க்கு மேற்பட்டு நிலவரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்லுது மிகச் சாதாரணமான ஒரு பிரச்சினையாகும். எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் ரூ. 150-க்கு மேல் நிலவரி செலுத்தக்கூடியவர்களும் இந்த சர்சார்ஜ் செலுத்தும்படி இந்த மசோதாவைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சர்க்காருக்கு அதிகமான வருமானம் வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் இந்த வரி விதிப்பின் மூலமாக ஏழு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் கிடைக்காது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சர்க்காருக்கு இன்னும் அதிகமான வருமானம் வருவதற்கும், வரி விதிப்பிலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் சரிப்படுத்துவதற்கும் ஏற்ற முறையிலும், முற்போக்கான முறையிலும் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படவில்லையென்று தான் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

[Sri M. P. Subramaniam]

[10th May 1954]

“சென்னை ராஜ்யத்தில் ரூ. 500-க்கு அதிகமாக நிலவரி செலுத்தக் கூடியவர்களுடைய எண்ணிக்கை மிகச் சொற்பமாகத்தான் இருக்கும். சர்க்கார் பலப்பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில், வரி செலுத்தக் கூடியவர்கள் அதிகமான வரியை அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்த வேண்டுமென்று எதிரக் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லும்போது, அது ஒத்துமையுடைய இல்லையா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். ரூ. 500-க்கு மேல் வரி செலுத்துபவர்கள் சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டும் என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக குறைந்த பட்சம் ரூ. 250-க்கு மேல் வரி செலுத்துபவர்கள் சர்சார்ஜ் செலுத்தவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். இது மிகச் சாதாரண வேண்டுகோளாக இருப்பதால், இதை அவசியம் சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் விவசாயத்தில் நேரடியான அனுபவம் இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது. விவசாய வருமான வரி விதிக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, விவசாயிகள் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தச் சட்டசபையில் பல அங்கத்தினர்கள் விவசாயிகளாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேண்டுமானாலும் கணக்குப் பிள்ளைகளைக் கொண்டு கணக்குகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம்; விவசாயக் கல்லூரியில் படித்திருக்கலாம், பத்திரிகையில் விவசாயத்தைப் பற்றி படித்திருக்கலாம், ஆனால், நேரடியாக விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்களுடைய அனுபவம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. சாதாரணமாக, விவசாய வருமான வரி போடவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லும்போது, ரூ. 200 அல்லது ரூ. 300 வரி கட்டுபவர்களுக்குத்தான் போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ரூ. 200 அல்லது ரூ. 300 வரி கட்டக்கூடிய நடுத்தர விவசாயிகள் கட்டாயமாக கணக்கு வைத்துக்கொள்ளக் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் நிச்சயமாக கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ள முடியும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு விவசாய வருமான வரி விதிப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. விவசாய வருமான வரி என் போட வேண்டுமென்றால் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த நில வரி அடிப்படை திருத்தப்பட்டது. அப்போதிருந்த நிலத்தின் தரத்தை விட இப்பொழுது நிலத்தின் தரம் மாறியிருக்கிறது. புஞ்சை நிலத்திற்கு ஏகரா ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் மக்குலு வந்து கொண்டிருந்தது. அதே புஞ்சை நிலமானது ஏற்கெனவே அதிலிருந்து கிடைத்த வருமானத்தைவிட பன் மடங்கு கிடைக்கக்கூடிய நல்ல நிலமாக மாறியிருக்கிறது. ஆனால், நிலவரி விகிதமானது இன்னும் திருத்தப்படவில்லை. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி சென்ற ஆண்டில் முதல் மந்திரியும், நிதி மந்திரியும் கூறியிருக்கிறார்கள். முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்புள்ள அடிப்படையில் தான் இப்பொழுதும் நிலவரி விகிதம் இருக்கிறது. ஆகையால், விவசாய வருமான அடிப்படையில் வரி விதிக்கப்பட்டால், நிலவரி வசூலிக்கப்படும் முறையிலுள்ள அனேக குறைபாடுகள் நீங்கிவிடும்.

“சாதாரணமாக ரூ. 400 வரி செலுத்தும் ஒருவருக்கு சில இடங்களில் பத்தாயிரம் ரூபாய் வருமானம் வரலாம். அதைவிட அதிகமாக வரி கட்டக் கூடியவர்களுக்குக் குறைவாகவும் வருமானம் கிடைக்கலாம். ஒருவர் அதிகமாக நிலவரி செலுத்துவதால், அவரைவிடக் குறைவாக நிலவரி செலுத்துபவரைவிட அதிகமாகத்தான் வருமானம் கிடைக்கும் என்பது உண்மையான நிலைமைக்கு நேர்மாறாக இருக்கிறது. விவசாய வருமான வரி போட்டால், நிச்சயமாக இது மாதிரியான குறைபாடுகளைத் தவிர்த்து விடலாம். ஆதலால் சிறந்த முறையாகும். கடைக்காரர்களுக்கெல்லாம் வருமான வரி போடும் போது விவசாயிகளுக்கு மட்டும் ஏன் வருமான வரி போடக்கூடாதென்று நான் கேட்கின்றேன். ரூ. 10 முதல் ரூ. 15 வரையில் நிலத் தீர்வை கட்டக்கூடிய அளவு நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய மிகச் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு வருமான வரியினின்றும் விலக்களிக்க வேண்டும். விவசாய வருமான வரி போடும் வரையில் தற்காலிகமாகவாவது இந்த மசோதாவின்படி ரூ. 500-க்கு மேல் நிலவரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் சர்சார்ஜ் கட்டவேண்டுமென்று இருப்பதற்குப் பதிலாக ரூ. 250-க்கு

10th May 1954] [Sri M. P. Subramaniam]

மேல் நிலவரி செலுத்துபவர்களும் சர்சார்ஜ் செலுத்தும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* **SRI B. K. NALLASAMI** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-08 a.m.
இப்பொழுது நான் பேச இருந்த விஷயங்களை எனக்கு முன்னே பலர் பேசிவிட்டார்கள். சென்ற வருஷம் இம்மாதிரி மசோதா ஒன்று இந்த சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட காலத்திலே எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய கம்யூனிஸ்டுகளும் இன்னும் மற்ற கட்சியைச் சேர்ந்த பல அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். ரூ. 500-க்கு மேல் நிலவரி செலுத்தக் கூடியவர்களுக்குத்தான் வரி விதிப்பது நியாயம் என்று அப்பொழுது பேசினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பேசுகிற முறையைப் பார்த்தால் விவசாயத்திற்கு வருமானவரி விதிக்க வேண்டும் என்று எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். ரொம்ப குறைந்த வரும்படியுள்ளவர்களுக்குக்கூட இந்த வரி போட வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இவர்களுடைய போக்கும், நேர்க்குமும் என்னவென்றால் எப்படியாவது அரசாங்கத்தின் மேல் மக்களுக்கு அதிருப்தியை உண்டாக்கவேண்டும் என்பதுதான். இது ஒன்றுதான் அவர்களுடைய கொள்கையாக காண்கிறது. வருமானவரி போட்டால் தான், உத்தியோகஸ்தர்களின் தொந்தரவு, லஞ்ச ஊழல்கள் சிறப்படிப்பட்டவைகள் எல்லாம் இருந்துகொண்டேயிருக்கும். பொதுமக்களிடையே அதிகமான எதிர்ப்பு சக்தியையும், வெறுப்புணர்ச்சியையும் உண்டாக்கவேண்டும் என்பதுதான் அவர்களுடைய பார்வையிலே மெண்ட் தந்திரமாக இருந்து வருகிறது. இவைகளெல்லாம் பிரசாரத்திற்காகத்தான் செய்யப்படுகிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“எல்லோருக்கும் பூமியை பங்கு போட்டுக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய கம்யூனிஸ்டுகள் இன்று ரூ. 250-க்கு மேற்பட்ட வரி கொடுப்பவர்களுக்கு சர்சார்ஜ் போடுவதை எதிர்க்கிறார்கள். இதில் ஏதாவது அர்த்தம் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். இந்த ரூ. 250 வரியை யார் கொடுக்கிறார்கள்? நஞ்சை நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட குறைந்தது 10 ஏக்கர் நஞ்சைக்கு மேல் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் தான் சர்சார்ஜ் கொடுப்பார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் நிலங்களைப் பங்கு போட்டுக் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நபருக்கு எத்தனை ஏக்கர் கொடுப்பார்கள்? 10 ஏக்கர் நஞ்சை கொடுப்பார்களா? இவர்களுடைய பொருளாதாரத்துவ அடிப்படையில் பார்த்தால்கூட இவர்கள் சொல்லுகிற வாதம் பொறுத்தமற்றதாக இருக்கிறது. வெறுப்புணர்ச்சியும் துவேஷமும் உண்டாக்குவதற்காக வருமான வரி உபயோகப்படும் என்று எண்ணி சொல்ல முடியுமே ஒழிய இவர்களுடைய கொள்கைக்கு அது முரண்பாடானது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-10 a.m.
இந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். வருமானவரி போட வேண்டுமென்ற கொள்கையை நீண்டகாலமாக வற்புறுத்தி வந்த போதிலும் இந்த வருமானவரி பற்றி எனது நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமன் பேசும்போது விவசாயிகளைப்பற்றி எதிர்க் கட்சிகாரர்களுக்கு தெரியாது, தனக்குத்தான் தெரியும் என்ற வகையிலே இன்று சட்ட சபையில் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார். பொதுவாக உழைப்பவன் கணக்கு பார்த்தால் உழக்கு கூட மிஞ்சாது என்று சொல்லுவார்கள். இது உண்மை.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“கணக்கு தெரியாது என்ற கண்ணோட்டத்தோடு கவனிக்க வேண்டாமென்று எதிர்க்கட்சியினரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“தொழர் நல்லசாயி அவர்கள் ‘எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சர்க்கார் மேல் எப்படியாகிலும் அதிருப்தியை உண்டாக்கத் தான் வருமான வரியை ஆதரித்து இப்படியெல்லாம் பேசுகிறார்கள்’ என்ற புதிய வாதத்தைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். உண்மையை

[Sri T. S. Ardhanari]

[10th May 1954]

நமது நண்பர் புரிந்து கொள்ளவில்லை. வருமான வரியை நாங்கள் ஏன் வற்புறுத்துகிறோம் என்பதை அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நிலவரி மேல் உபரி வரி போட்டால், நிலச்சுவாந்தார்கள் குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து இந்த உபரிவரியை எப்படியாவது வாங்கிவிட முடியும். 50 ரூபாய் குத்தகைக்கு பதிலாக 60 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிலச்சுவாந்தார்கள் குத்தகைதார்களை சுரண்டுவதற்காக சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் வருமான வரி போட்டால் இந்த சந்தர்ப்பம் கிடையாது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாயிகள் அதிகமாக கடன்பட்டு, தொல்லைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலே இவர்கள் அதிகமாகத் தொல்லைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் தான் அவர்களிடமிருந்து வரி வசூல் செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்கிறோம். வரி வசூல் செய்யப்படும்போது அதிகமான வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு மாததிரம் வரி போட வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ஒரு மசோதா விவாதத்தில் இருக்கும்பொழுது இன்னொரு மசோதாவின் திருத்தத்தை நான் Out of order என்று தள்ளி விடுகிறேன்.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“அவர்கள் சொல்லும் விவசாயிகள் குள்ளியூர் சாம்பிவ அய்யர் முதலிய பெரும் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு இன்றைக்கு பெரும் பஞ்சம் வந்துவிடவில்லை. அவர்களுக்குத் தான் அதிக வரி போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமெய்யோபிய சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அல்ல என்பதைப் புரிந்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்தத் திருத்தத்தோடு இன்னொரு ஆலோசனையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும்பொழுது குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து நிலச்சுவாந்தார்கள் அதிக குத்தகை வாங்குவதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

11-14
a.m.

DR. P. VARADARAJULU NAIDU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரிவிதிப்பு முறை சரியானதா இல்லையா என்பதுதான் முக்கியமான விஷயம். சர்க்காருக்கு வரிவிதிக்க உரிமையுண்டு. அதற்குக் காரணம் இந்த நிலங்கள் முழுதும் நம் நாட்டு சம்பிரதாயப்படி சர்க்காருக்கே சொந்தம். ஐரோப்பா முதலிய நாடுகளில் நிலம் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு சொந்தமாக இருந்தது. அதனால்தான் ரஷ்யாவில் முன்பு ஒரு பெரும் புரட்சி ஏற்பட்டு பின்னர் நிலங்களை எல்லாம் சர்க்காருக்கே சொந்தமாக்கி கொண்டார்கள். நம் நாட்டிலே ஆதியில் ஆண்ட இந்து அரசர்கள் காலத்திலும், பின்னர் மொகலாயர்கள் ஆண்ட காலத்திலும் அதற்குப் பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் ஆண்ட காலத்திலும் நிலம் சர்க்காருக்கே சொந்தமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. மிராசுதாரர்களாக இருந்தாலும், பட்டாதாரர்களாக இருந்தாலும் Quit rent என்னும் வரியை நிலத்திற்கு கட்டிவிட்டுத்தான் நாம் அந்த பூமியை சொந்தமாக அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறோம். அதனால் சர்க்காருக்கு பூரண உரிமை உண்டு என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் பழைய காலத்துமுறை எப்படி இருந்ததென்றால் நிலத்திலே வீளையும் வீளை பொருளில் ஒரு பாகம் சர்க்காருக்கு வரியாக கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. நிலங்களுக்கு பணமாக வரி விதிக்க வேண்டுமென்ற முறை உலகத்திலேயே கிடையாது. அதன்படி மாததிரக் கிலேயர்கள் ஆட்சிபுரிந்த காலத்திலே வருமானத்திற்காக இந்த முறையை அமுலுக்கு கொண்டு வந்தார்கள்.

“நமது சர்க்கார் பணக்காரர்கள்மீது வருமான வரி விதிக்கிறது. பணக்காரர்கள் வருமானத்தின்மீது வரி விதிப்பது ரொம்ப நியாயம். ஆனால் அப்படியிருந்தும், இவ்வளவு ரூபாய்க்கு மேல் மாதத்தில் சம்பாதித்தால் வரிக்கட வேண்டுமென்ற விதி இருக்கின்றது. அதன்படி மாதத்திற்கு 300 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வந்தால், வரிகொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. அதன்படி ஒரு ஏக்கருக்கு 30 ரூபாய் வருமானம்

10th May 1954] [Dr. P. Varadarajulu Naidu]

வந்தாலும்கூட, 30 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தால் வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. என்னுடைய 25 ஆண்டு கால விவசாய அனுபவத்தின் மூலம் சொல்லுகிறேன். இன்று சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதா சந்தேகத்திற்கு இடமாகவே இருக்கிறது. நிலங்களை வைத்திருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் வருமானவரி விதிப்பதே நியாயம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த ரெவின்யூ முறையை மாற்றி யமைக்கும் விதத்தைப்பற்றி யெல்லாம் தாதாபாய் நெளரோஜி புஸ்தகம் எழுதிவிட்டுப் போயிருக்கிறார். அதற்குத் தக்கபடி யெல்லாம் யோசிக்காமல், நடவடிக்கை எடுக்காமல் செலவுக்கு பணம் வேண்டுமென்கின்ற முறையிலே, அதிகமான வரும்படி வேண்டுமென்ற முறையிலே வரி விதிப்பதெல்லாம் கூடாது. அவ்வாறு செய்வது விசனிக்கத்தக்கதாகும். இப்போது சர்க்காருடைய செலவுக்கு பணம் வேண்டுமென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு சர்க்கார் செலவைக் குறைக்கவேண்டும். நிலத்திலே அதிகப்படியான வாடகை வாங்கும் நிலப் பிரபுக்களுக்கும், அதிகப்படியான நிலம் வைத்திருப்போர்ப் பிதும் வருமான வரி விதிக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும்கூட, என்னுடைய கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்கே ஒட்டுப்போட வேண்டியவனுயிருக்கிறேன். என்னுடைய கட்சியிலுள்ள நண்பர்கள் சிலர் கணக்கு வைக்கத் தெரியவில்லை என்று குறை சொல்லுகிறார்கள். இது தவறு. 100, 200, 300 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் எழுதப்பட்டிருக்கத் தெரியாதவர்கள்கூட ரொம்ப அழகாக கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் நிலங்கள் வைத்திருக்கும் படித்தவர்கள், அறிவாளிகள் நிச்சயம் கணக்கு வைத்திருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் அவர்களிடது சுலபமாகவும் தாராளமாகவும் வருமான வரி விதிக்கலாம். இதிலே என்ன கஷ்டம் ஏற்படப்போகிறது? விவசாயிகளிடம் நிலங்களை குத்தகைக்கு விட்டுவிட்டு கஷ்டப்படாமல் வாடகையாகப் பணம் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவேதான் அவர்களிடம் இந்த வருமான வரி வசூலிப்பது நியாயம் என்று கூறுகின்றேன். இன்னொரு விஷயம்.

“இப்போது சர்க்காருக்கு வரும்படி இல்லையென்றால் காரணம் ஒரு சிலர் மட்டும் ஏராளமான நிலம் வைத்திருப்பதேயாகும். வடபாதி மங்கலம் தியாகராஜ முதலியார் இருக்கிறார் அவரை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவருக்கு தஞ்சாவூரிலே மட்டும் ஐந்து ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு மேல் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஏக்கர் நிலமும் குறைந்தது ஐந்து ஆயிரம் ரூபாய் பெறும். அவர் சனிகாரத்தில் இந்த சொத்துக்களுக்கு உரிமையாக வந்தவர். அதுபோல் சனிகாரம் பண்ணிக்கொள்ளக்கூடாது என்று இருக்கவேண்டும். சர்க்காரே வார்சு இல்லாத நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. காரணம் அவ்வாறு சனிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவோர் திறமையாக நடப்பதில்லை. காலிப்பையன்களாக மாறிவிடுகிறார்கள். வினாகப் பெண்கள் விஷயத்திலும், மற்றும் இதர ஆடம்பர வாழ்க்கையிலும் பணத்தை செலவழிக்கின்றனர். ஆகவே ஒரு தகப்பனுடைய சொத்துக்கு உரிமை கொண்டாட புத்திரன் இல்லாவிட்டால், யாரையும் சனிகாரம் செய்துக்கொள்ள அனுமதியாமல், அந்த சொத்தை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் கவலைப்படக்கூடாது.

“இந்த வருமானவரி விதிப்பதிலே பல கஷ்டங்கள் இருப்பதாலே அதை சமாளிப்பது பெரிய காரியமாகத் தோன்றலாம். இருந்தாலும் இதன் மூலம் 500 ரூபாய்க்குமேல் வரி செலுத்தும் சிறு மிராசு தாரர்களிடமிருந்துகூட சர்க்காருக்கு பணம் வசூலிக்க இயிருக்கிறது. 10 ஏக்கர், 15 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள்கூட இம்முறையில் சர்க்காருக்கு தீர்வை செலுத்த நேரிடும். 5 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் ஒருவன் வைத்திருந்தாலும், ஒரு ஏக்கர் நஞ்சையில் குச்சிக் கிழங்கை வெள்ளாமை செய்தால் சுலபமாக ஆயிரம் ரூபாய் வரும். இரண்டு வெள்ளாமையும் செய்யலாம். அதே மாதிரி நஞ்சை நிலத்திலே, ஆற்று ஜலம் நிச்சயமாக வருகிறது. புஞ்சையைப்போல் மானத்தைப் பார்க்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுவதில்லை. ஆகவே ஆற்று ஜலம் வரும் வசதியுள்ள நஞ்சை நிலத்தில் நிச்சயமாக வருவாய் வருகிறது. இந்த இரண்டு நிலங்களுக்கும் வீணைச்சலிலும்

[Dr. P. Varadarajulu Naidu] [10th May 1954]

வருவாயிலும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த விஷயங்களை எல்லாம் தீர ஆலோசனை செய்து ரெவினியூ அதிகரிக்க என்ன வழி என்று பார்க்கவேண்டும். நமது செட்டி நாட்டு ராஜா முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் இந்த சபையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உலகம் பூராவிலுமே நிலம் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இங்கிலாந்திலேகூட நிலம் இருக்கிறதோ இல்லையோ தெரியாது. அவர் மிகுந்த சாமர்த்தியசாலி. எல்லாவற்றிற்கும் சிறந்த முறையிலே கணக்கு வைக்க அவருக்குத் தெரியும். அவர்கள் உதவியை வைத்துக்கொண்டு, கிராமத்திலே வருமான வரி விதிக்கும் யோசனை செய்து போடும் வித்தை கண்டு பிடிக்க வேண்டும். கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிவிடக்கூடாது, அதற்காக குருவித் தலையில் பணங்காயை வைக்கிறதுபோல் போடக்கூடாது, அம்மாதிரி போடுவது தவறு என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ On a point of Order, Sir. The general discussion on this Bill was gone through and it was said that clause by clause consideration of the Bill would be taken up today. But the hon. Member now attacks the very basis of the Bill itself. I want to know whether it is in order.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member has finished his speech now.” (Laughter.)

11-20
a.m.

* SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையின் முன் நாம் ஒரு முக்கியமான லாண்ட் சர்சார்ஜ் மசோதாவை கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அதைப் பொருத்த அளவிலே ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். விசேஷமாக, இந்த சர்சார்ஜ் மசோதாவைப் பொருத்த அளவில் ஒரு ஜில்லாவில் 500 ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு வரித் செலுத்தும் ஒரு நபருக்குத்தான் இந்த சர்சார்ஜ் வரி போடப் பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதற்குக் குறைவாக 400, 500 ரூபாய் வரி தொகை செலுத்துபவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படவில்லை. தவிர ஒரு ஜில்லாவிலே 400 ரூபாய் செலுத்துபவர் அந்த ஜில்லாவைத் தவிர வேறு பல ஜில்லாக்களில் 500 ரூபாய்க்குக் குறைவாக நான்கு ஐந்து இடங்களில் செலுத்தினாலும் அவர்களை இந்த சர்சார்ஜ் வரி பாதிக்கவில்லை. உதாரணமாக, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 400 ரூபாய் வீதம் நான்கு ஜில்லாக்களிலே ரூ. 1,600 வரி செலுத்தியபோதிலும், அவருக்கு இப்பொழுதுள்ள சட்டப்படி இந்த சர்சார்ஜ் வரி இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த முறையைப் பார்க்கும்போது, என்ன காரணத்திற்காக இந்த முறையை சர்க்கார் அனுஷ்டித்து வருகிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஒருக்கால் அம்மாதிரி கணக்கிட்டுப் பார்த்ததிலே பல லட்சக்கணக்கானவர்களை அந்த சர்சார்ஜ் மசோதா சம்பந்தமாக கணக்கு எடுக்க வேண்டுமென்ற விபரங்கள் தேவைப்படுகின்றது என்று சர்க்கார் கருதி இப்போதுள்ள சர்சார்ஜ் முறையை அனுஷ்டிக்க முற்பட்டார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால் இப்போதுள்ள முறைப்படிக்கு சுமார் 7 லட்சம் ரூபாய் சர்க்காருக்கு தீர்வை மூலமாக வரி வசூலிக்கப்படுகிறது என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்க்கிலும் பொதுவாக பல ஜில்லாக்களில் ஒருவர் செலுத்தும் மொத்த வரியில் 500 ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு தீர்வை செலுத்துகின்றவர்கள் எத்தனை பேர் என்பதை கணக்கிட்டு, அவர்கள் விவசாயிகளாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த வரி இருக்குமேயானால் அதன் மூலம் சர்க்காருக்கு குறைந்தது (20 லட்சம்) இருபது லட்சம் ரூபாய் வரி வாயிலாக கிடைக்க வசதியளிக்கும். இந்த முறையை விட்டுவிட்டு ஒரு ஜில்லாவிலே 500 ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு வரி செலுத்தும் ஒரு நபருக்குத்தான் இந்த சர்சார்ஜ் தீர்வை என்று சொல்லுவது அவ்வளவு பொறுத்தமாகத் தெரியவில்லை. அதிலும் இன்னொரு விஷயம் என்னவென்று கேட்டால், இந்த 500 ரூபாய்க்குமேல் தீர்வை செலுத்துவோர் பலதரப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். நீர்ப்பாசனம் உள்ள

10th May 1954] [Sri S. Thinakaran Thevar]

வசதி அல்லது ஆற்றுப் பாசனம் உள்ள வசதி பிராந்தியங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு விசேஷமாக லாபம் கிடைக்கிறது. அங்கு ஒரு போகம், இரு போகம் விளைகிறது. ஆகவே அந்த மாதிரி வசதியுள்ளவர்கள், அந்த அளவிலே தீர்வையைச் செலுத்தவேண்டுமென்று இருக்கவேண்டும். அதற்கு மாறாக நீர்ப்பாசன வசதியில்லாத பிராந்தியங்களிலே பல வருஷக் கணக்கில் நிலங்கள் தரிசாகவே இருக்கும். ஐந்து அல்லது ஆறு வருஷத்திற்கு ஒரு தடவைதான் மகசூல் கிடைக்கும். அவர்களும் எல்லா வருஷங்களுக்கும் கிஸ்தி கட்டவேண்டுமென்ற நிற்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அவர்கள் தீர்வை கட்டுவதற்குக் கூட சக்தி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். நீர்ப்பாசன வசதியில்லாமல் ஒருவர் 10 ஏக்கர் நிலம் சம்மா வைத்திருந்தாலும், அதற்கும் தீர்வை கட்டவேண்டியிருக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவிலே திருமங்கலம் என்னும் ஊரில் என் நண்பர் ஒருவர் காலியாக வைத்திருக்கும் நிலங்களுக்கு கிஸ்தி கட்டக்கூட போதிய பணமில்லாமையால் ஒவ்வொரு வருஷமும் மூன்று அல்லது நான்கு ஏக்கர் நிலங்களை விற்பது கிஸ்தி கட்டும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனபடியால் இந்த சர்சார்ஜ் முறை எல்லாப் பிராந்தியங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இல்லாமல் நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்டு விதிக்கப்படவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை. நஞ்சை நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த வருமான வரி பொருந்தும். சில சமயங்களில் அந்நிலங்களில் மூன்று போகம்கூட விளைகிறது. அம்மாதிரியான பிரதேசங்களுக்கு இந்தத் தீர்வை விதிப்பதில் குற்றமில்லை. அதற்கு மாறாக மற்ற பிரதேசங்களுக்கு அதாவது புஞ்சை பூமியுள்ள பிரதேசங்களுக்கு வரி விதிக்கும் முறையை சற்று பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்குத் தக்க முறையில் சர்சார்ஜ் வரியை குறைந்த முறையில் விதிக்கும் விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அந்த முறையில் நல்ல விளைச்சலுள்ள assured crops நிலங்களுக்கு இந்த சர்சார்ஜ் வரியை விதிக்கலாம். ஒரு நபர் செலுத்தும் மொத்த தீர்வை (பல ஜில்லாக்களில்) 500 ரூபாய் அதிகப்படியாக இருக்குமானால் அவர்கள் அதனை பேருக்கும் தீர்வை விதிக்கவேண்டுமென்றிருக்கவேண்டும். அதன் மூலம் சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்குமென்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இன்னும் மற்ற மந்திரிகளும் ஏதாவது மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய திட்டங்களைப்பற்றி பேசுகிற சமயத்தில் நிதி நிலைமை சரியாக இல்லை என்பதை ஒரு காரணமாகக் காட்டி வருகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் காரணம் காட்டக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் அவர்கள் கையில் தொஞ்சம் பணம் கொடுக்கவே ண்டுமென்பதே எதிர்க்கட்சியினரின் நோக்கம். ஆனால் இந்த திருத்தத்தைக்கூட சர்க்கார் தப்பிவிட ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதைப் பார்த்து நாங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறோம். சர்க்காருக்கு சுயமாக தைரியம் இல்லாவிட்டாலும், எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்களுக்கு அவர்கள் மேலேயே பொறுப்பைப் போட்டு சர்க்கார் தரப்பில் இருக்கக்கூடியவர்களை சமாதானம் செய்து நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன் படுத்திக் கொள்வதற்காகவே இந்தத் திருத்தத்தை பிரேரேபிக்கிறோம். இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் வரி விகிதம் மிகவும் சொற்பமானது. அது வரியே அல்ல என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை.

“ இந்த மசோதாப்படி, ரூ. 501 கிஸ்தி செலுத்தகிறவர் இன்னும் அதிகமாக ரூ. 31-4-0 செலுத்தவேண்டும். ரூ. 1,000 கிஸ்தி செலுத்துகிறவர், மேலும் ரூ. 125 செலுத்தவேண்டும். இந்த உபரி வரியினால் பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் ஒன்றும் பாதிக்கப்பட்டு விடமாட்டார்கள். இந்த வரி அவர்களுக்கு யானையை தொசு கடிக்கிறமாதிரி ஆகும். பெரிய நஷ்டமோ ஆபத்தோ ஏற்பட்டுவிடாது. ஆகவேதான், நாங்கள் இரண்டு அணுவுக்குப் பதிலாக 4 அணுவாகவும், 4 அணுவுக்குப் பதிலாக 8 அணுவாகவும், 8 அணுவுக்குப் பதிலாக ஒரு ரூபாயாகவும் வரி விகிதத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறோம். மற்ற சில திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வதற்காகச் சொல்லுகிறார்கள். ‘ஒரு ஜில்லா’

11-25
a.m.

[Sri M. Kalyanasundram]

[10th May 1954]

என்று இருப்பதை ‘ராஜ்யம் முழுவதும்’ என்று எதிர்க் கட்சியினர் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை சர்க்காரே ஒப்புக்கொள்வதாகச் சொல்லி விட்டார்கள். அதுபற்றி ரொம்பவும் சந்தோஷம். அதேமாதிரி இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துவதற்காகத்தான் நான் பேசுகிறேன்.

“விவசாய வருமான வரி போடவேண்டுமென்று இதற்கு முன் எதிர்க் கட்சியினர் எல்லோரும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். சர்க்கார் கட்சியில் விபரம் தெரிந்த ஒரு சிலர் இது நியாயம் என்றே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்த, நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் விவசாய வருமானவரி போடக்கூடாது, அது ரொம்பவும் ஆபத்தானது என்று அர்த்தம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படியில்லையென்றால் இப்பொழுது அவருடைய கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளுவதாயிருந்தால், எனக்கு ஆட்சேபம் கிடையாது. அவர் காட்டிய காரணம் என்னவென்றால் விவசாயிகள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்பதே. அதே காரணத்தைக்காட்டி, நமது நிதி மந்திரி பட்ஜெட் பிரசங்கத்தின்போது விவசாய வருமான வரி போடுவது சாத்தியமல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாய வருமான வரிக்கொள்கை அடிப்படை என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொண்டிருந்தால் அவர் இந்த ஆட்சேபணையை சொல்லியிருக்க முடியாது. எங்களுக்கு விவசாயம் தெரியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். ஆனால் விவசாய வருமான வரிக்கொள்கையானது எங்களுக்குத் தெரியும். யாருக்கு வரி போடவேண்டும், யாருக்கு வரி போடக்கூடாது என்பதை அனுபவத்தின் மூலம் நாங்கள் அறிவோம். எதிர்க் கட்சியினரில் சிலர் நேரிடையாகவே வயலில் இறங்கி உழுது பயிர் செய்யக் கூடிய விவசாயிகள். நண்பர் கருத்திருமன் அவர்களும் ஒரு விவசாயி என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார். எங்கள் கட்சியில் ஸ்ரீமான்சன் வெங்கடேசன், வடிவேலு, சுப்பையா போன்றவர்கள் கலப்பை பிடித்து சேற்றில் இறங்கி உழக்கூடியவர்கள்.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“On a point of explanation, Sir, விவசாய வருமான வரி போடவேண்டாம் என்று சொன்னது எந்த அடிப்படையில் என்றால் சாதாரண விவசாயிகள் கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, அதை உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நிரூபிப்பது கஷ்டமாயிருக்கும் என்பதே. கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, லாபமோ, நஷ்டமோ என்று நிரூபிப்பது அவர்களுக்கு ஒரு பாரமாயிருக்கும். நான் சொன்ன 3,600 பேர்களைப் பொறுத்தமட்டில் கவலைமில்லை, தவிர, விவசாய வருமானவரி போட்டால் அதிக வருமானத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் அங்கத்தினர் நான் பேசி முடிக்கும் வரையில் பொறுத்திருந்து, நான் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களைப் புரிந்துகொண்டு பதில் சொல்லியிருக்கலாம். விவசாய வருமானவரி எந்த அடிப்படையில் போடவேண்டுமென்றால் யாருக்கு கணக்கு வைக்கத் தெரியாதோ அவர்களுக்கு வரியை கிடையாது. அதுதான் நண்பர் ஸ்ரீ ராமலிங்கத்தின் நோக்கமும் கூட. கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு எல்லா வரியிலிருந்தும் விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு, விவசாய வருமான வரியைக் கொண்டுவர வேண்டும். நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமனுக்கு திறமை நிறைய உண்டு. நான் அவரை அறிந்த வரையிலும் அவரைப்பற்றி கேள்விப்பட்ட வரையிலும் ஒரு கணக்கல்ல, நான்கு கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய திறமை அவருக்கு உண்டு. (சிரிப்பு.) அவர் Research முதலியன நடத்தி திறமையாக விவசாயம் செய்பவர். அவர் ஆட்சேபனை பண்ணுவதைக் குறித்து நான் ஆச்சரியப்படாமலில்லை.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—‘Personally speaking, I have no objection to the levy of agricultural income-tax. ஜனங்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்தே சொல்லுகிறேன்.’

10th May 1954]

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ விவசாய வருமான வரி அடிப்படையில் குறைந்த நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு விதிலிலுக்கு அளித்துவிட்டால் மற்றவர்கள் கணக்கு வைத்துக்கொள்வது சலபமான காரியம். கணக்கு வைத்துக்கொள்ளும் பிரச்சினை தீருவதற்கு பரிகாரம் கண்டுபிடிக்கும் வழி இருக்கிறது. அதிகாரிகளை எவ்விட்டு விவசாயிகளை கொடுமைப்படுத்தவேண்டுமென்பது எங்கள் நோக்கமல்ல. விவசாய வருமான வரி நிலப்பிரபுக்களை பாதிக்கும் என்பதற்காக சர்க்கார் தயங்குகிறார்கள். நிலப்பிரபுக்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் சூதுவாது இல்லாத பச்சிளங் குழந்தைகளாக ஆகிவிடுகிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகள் விஷயங்களில் சிங்கம், புலிகளாக மாறி விடுகிறார்கள். இந்தமாதிரி மனோபாவத்துடன் வரிகள் போடுவதென்றால் அது நியாயமான வரியாக இருக்கமுடியாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் பெரும் நிலப்பிரபுக்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். அதே சமயத்தில் சர்க்காருக்கு இன்னும் இரண்டு பங்கு வருமானம் அதிகம் கிடைக்கும். இந்த வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு ஏழை மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய முறையில் நல்ல காரியங்களைச் செய்யலாம். ஆகவேதான் இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்திப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. சட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சினையைக் கிளப்பாமல் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ ஒரு ஜில்லாவில் மட்டும் இருக்கக்கூடிய நிலங்களை’ என்பதற்குப் பதிலாக ‘ராஜ்யம் டுராவிடும் இருக்கும் நிலங்களை’ என்று நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை சர்க்கார் கட்சித்தலைவரும் கனம் மந்திரி அவரும் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார்கள். அதேமாதிரி இந்தத் திருத்தத்தையும் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளலாம். இந்தத் திருத்தம் வரி விகிதத்தை உயர்த்துவதற்காகத்தான். அதில் ஒழுங்கினம் இருக்கிறது. கவர்னர் இடத்தில் சொல்லி திருத்தம் செய்துகொள்ளலாம். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Mr. Speaker, Sir, I have had my own idea of a surcharge on land revenue. I now come forward with this Bill, because this Bill is so simple in nature and because the burden of paying the surcharge is distributed quite equitably. The two main questions that were discussed are : (1) whether it would not be feasible to have agricultural income-tax rather than this surcharge; and (2) whether the limit of exemption should be so high as Rs. 500 and whether it could not be lowered to Rs. 250 or even less.

“ With regard to the first point, viz., of having an agricultural income-tax, the main objection to having it, is because of the difficulty of maintaining correct accounts regarding agricultural income. Even though the tax may affect only those paying a revenue of more than Rs. 500, still in the rural parts, it is not easy for the landowners to maintain their accounts properly. There are other factors also besides the difficulty of maintaining accounts. In computing income-tax, we have to go into the question of income minus the expenses involved in cultivation and other incidental expenses. We have also to give due allowance for bad seasons wherein the crops have been affected. The question of pest affecting the crops has also to be taken into account. In computing the expenses under cultivation, there are so many difficulties. What one thinks as a wrongful item of expenditure the other may think as a legitimate item of expenditure. Even in regard to seed requirement there is much difference. Due allowance should be

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [10th May 1954]

given for the quantity of water made available for irrigation and the crops affected by drought and so on. The officer may view things in his own way. The cultivators may view it in an altogether different way. They may say that what the officer had calculated as the agricultural income is totally wrong, that he had not taken into account the cultivation expenses properly, that no allowance had been given for the crop affected by pest and so on. These are the practical difficulties in having an agricultural income-tax. For the levy of agricultural income-tax, the agriculturists are required to maintain accurate accounts regarding their agricultural income. Even in towns, we hear the merchants, who are quite familiar with maintaining accounts because they pay income-tax, complaining against the maintaining of correct accounts of their transactions. They cite several practical difficulties. When even they in the urban areas are finding it difficult to maintain accounts, we can well imagine the difficulty of maintaining correct accounts by the villagers in the rural areas regarding their income from agriculture, which is subject to so many fluctuations. That is why Government, after considering all these difficulties, came to the conclusion that as things stand at present in our State, it would not be advisable to have agricultural income-tax. So this Bill, which is very simple, has now been brought. This surcharge may not affect the poor peasants but it will tax only the rich. As I said previously, we have not left the question of agricultural income altogether. We have thought it fit to try that experiment in regard to plantations. But what do the planters say? They came in a deputation and said that they would even welcome a flat increase in their land revenue rather than the proposed income-tax on plantations. The planters are quite an organized lot. They pay income-tax. They have got the most up-to-date methods to calculate all their earnings. But still they say this income-tax on plantations will hit them hard and that they do not want it. That is why we have thought it better to introduce this graded surcharge on land revenue rather than the agricultural income-tax. Let us watch our experiment with plantations. If that tax proves successful, we shall then think of extending the same to agriculturists. But the time is not opportune now for levying an agricultural income-tax.

“ Regarding the second point, viz., that the exemption limit need not be fixed at Rs. 500 but that it could be lowered down, I shall say a few words by way of explanation. It has been said by our old poetess Avvaiyar that agriculture is the noblest of all professions. But if by some *illusion* she were to live here now, I think she would revise her statement. She may say that the profession of agriculture may go to a man who has sinned much and who deserves to be punished. Because of the vicissitudes in seasons and other changes in nature that affect him so much, if we take into account the average income of a cultivator, we could definitely come to the conclusion that it is not a worthwhile profession at all. In cultivation, the cultivator, his wife, aged women like his mother and grandmother, and even children of six or seven years

10th May 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

work. All the members of the family work. In computing cultivation expenses, we never take into account the cost of labour contributed by the members of the family. Even after putting in so much labour for which the cultivator does not actually pay, an average cultivator gets only just sufficient to keep the body and soul of the members of his family together. This is the position of landholders who pay a small land revenue. No doubt the difficulties experienced by small cultivators apply also to the landholders who pay a land revenue of over five hundred rupees. But their shoulders are broad enough to bear the burden. The margin of profit is fairly large in their case. Even if there is under-production due to bad seasons or due to affection of crop by pests, they can bear the burden of this surcharge a little more easily than those landholders who pay a land revenue, less than five hundred rupees. That is why we have fixed the exemption limit sufficiently high. There are so many factors which we have to take into account. They were all considered at the Select Committee stage of the Land Revenue (Surcharge) Bill of 1952. Some people wanted dry lands to be exempted from the levy of surcharge, as cultivation on them depended on rain and as timely and adequate rain was an uncertain factor. Then, it was said that the surcharge should vary according to the fertility of the soil and also according to the rise or fall in the price of agricultural produce. All these things will lead to complications in working out the surcharge. In determining the actual fertility of the soil and the fluctuating price of agricultural produce, there may be scope for difference of opinion and genuine hardships may arise. That is why we have adopted this rough and ready method of five-hundred-rupee land revenue limit. It is not as if we do not want to have more revenue. We are anxious to have more revenue. But we cannot derive revenue in any way we please. The taxes we levy must be just and the burden must be distributed as equitably as possible. There is no use of ruining a man because he is rich. We know that for the last five or six years, monsoon failed completely. Under such conditions, if we lower the exemption limit, it will be very hard and we will not be doing the right thing by the vast majority of people of this State who have taken to the very precarious profession of agriculture.

“The hon. Member, Sri M. Narayana Kurup, has given notice of an amendment to introduce the words ‘in the same capacity’. I think that amendment will give rise to some difficulty. We have put in some illustrations and they make the matter very clear. Therefore the question of ‘in the same capacity’ may not arise. I do not think that that amendment is necessary.

“With regard to the amendment of Sri Kolkebail, taking into consideration the special land tenure system of South Kanara, I have given notice of amendment after discussion with the hon. Member. I hope the House will accept that amendment. Sri Kolkebail himself said that that would meet his object.”

MR. SPEAKER :—“It will be better if the Hon. Minister moves it as an amendment to the amendment.”

[10th May 1954]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I will just refer to one more point and conclude my reply. Sri S. Ramalingam said that tax was collected very rigorously and gave the instance of distraint of a child. I want to take this opportunity to explain the actual position. Last time when we met, Sri Manali Kandasami said that the revenue authorities were so harsh that they even distrained children for failure to pay tax. Even then I said that that could not be a fact. But he asserted that it was a fact and I had no information on the basis of which I could either accept or refute the assertion. Now I can say that it is a deliberately false statement. The hon. Member ought not to have made that on the floor of this House. I am sorry that some newspapers gave prominence to the news by giving big headlines, without verifying the accuracy of the news. It is a deliberate misstatement of fact. I want to make it clear.”

MR. SPEAKER :—“ I rule the amendment of Sri M. Kalyanasundaram proposing to substitute a new clause for the existing clause out of order, as it proposes to increase the tax.

“ Then comes Sri M. Narayana Kurup's amendment. Is the hon. Member withdrawing it? ”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ No, Sir. I think it is a necessary amendment.”

MR. SPEAKER :—“ Are the Government accepting it? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ No, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In the second line, *after* the word “ pay ” and before the words “ a sum exceeding rupees five hundred ”, *insert* the words “ in the same capacity ”.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ Then comes Sri S. Ramalingam's amendment.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I accept the amendment.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ *For* the words “ in a district ”, *substitute* the words “ in the State ”.’ ”

The amendment put and carried.

MR. SPEAKER :—“ Then again comes Sri Ramalingam's amendment. It is an amendment consequent on the previous amendment. Hence the House must necessarily accept it.

“ The question is—

‘ In line 6, *delete* the words “ in the State ”.’ ”

The amendment was put and carried.

10th May 1954]

MR. SPEAKER :—" Then comes Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar's amendment."

* SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" Sir, my amendment is a minor amendment relating to the rate of surcharge on every slab. I will take slab (b) to explain the purport of my amendment. The words used in the Bill are 'two annas on each rupee.' This wording will mean that no fraction of a rupee should be taken into consideration in computing the surcharge. My amendment seeks to make this meaning clear. My amendment amends the wording so as to read 'Two annas on each round sum of a rupee', thereby providing for ignoring the fraction of a rupee in computing the surcharge. If there is not this clarification, there may not be uniformity in computing the surcharge. Some revenue officers might ignore the fraction of a rupee and others might include that also in calculating the surcharge. For instance, if a landholder pays a land revenue of rupees . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We understand the point, and no elaborate explanation is needed."

MR. SPEAKER :—" Is the hon. Member withdrawing his amendment? "

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" Are the Government accepting it? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" No, Sir."

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" Then, I beg leave of the House to withdraw my amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The following amendment of the hon. Member, Sri N. K. Palanisamy, is also out of order :— 11-50 a.m.

'For the rates given under "rate of surcharge", substitute the following :—

- (a) 2 annas on each rupee;
- (b) 4 annas on each rupee;
- (c) 8 annas on each rupee;
- (d) One rupee on each rupee;

and omit the illustrations.'

The amendment of the hon. Member, Sri Ramalingam, seeks to amend not this Bill but some other Bill." (Laughter.)

SRI S. RAMALINGAM :—" I do not want to amend any other Bill, Sir. The Government are granting remissions in so many areas. If this Bill is amended suitably, we need not amend any other enactment.

"இந்த அதிகாரத்தை சர்க்காருக்குக் கொடுத்துவிட்டால் 15 ரூபாய்க்கு குறைவாக உள்ள வரியை இவர்களே வஜா செய்து விடமுடியும்."

MR. SPEAKER :—" இந்தத் திருத்தம் வேறு ஒரு சட்டத்திற்குக் கொடுக்கப்படவேண்டியது."

[10th May 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think it can come within the scope of this Bill. This is purely a Bill relating to the levy of a surcharge on land revenue.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I shall read the provision and explain it. Explanation to section 3 reads as follows :—

‘ Land revenue remitted shall not be deemed to be land revenue payable for the purpose of this section.’

“ வேறு சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டியதேயில்லை. இந்தச் சட்டத்திலேயே அந்த அதிகாரத்தை சர்க்காருக்குக் கொடுத்துவிடலாமென்பது தான் என் அபிப்பிராயம்.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ நானும் அப்படியே தான் நினைக்கிறேன். இதைப் பிரேரிப்பதில் தவறு எதுவுமில்லை.”

MR. SPEAKER :—“ Then, I shall put it to the vote of the House.”

“ The following amendment of Sri Ramalingam was then put and lost :—

“ Add the following proviso before the Explanation :—

“ Provided that as long as the Land Revenue Surcharge is levied, the land revenue payable by the landholder paying less than Rs. 15 for a fasli shall be remitted.” ’ ’ ’

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I move—

‘ In illustration (1), omit the sentence “ All the lands are in the same district ”.’ ’ ’

The amendment was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I move—

‘ Omit illustrations (4) and (5).’ ’ ’

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ I wish to know whether the amendment of the hon. Member Sri Kolkebail is to clause 3 or to clause 2. In the notice of amendments it is given as amendment to clause 2.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ It will come only under clause 2.”

MR. SPEAKER :—“ Then, I shall take it up when we consider clause 2.”

Clause 3, as amended, was put and carried.”

Clause 4.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I move the following amendments :—

‘ Add the following as sub-clause (2) and re-number sub-clauses (2) and (3) as sub-clauses (3) and (4), respectively :—

“ (2) Every landholder who is liable to pay as land revenue a sum exceeding rupees five hundred for a fasli

10th May 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

in respect of all lands held by him in the State shall, even if no notice is issued to him under sub-section (1) submit to the Collector of the district in which he resides or to the Collector of any of the districts in which he holds lands, a declaration in such form and within such period as may be prescribed."

'In sub-clauses (3) (a) and (3) (b) as re-numbered, for the expression "sub-section (1)", substitute the expression "sub-sections (1) or (2)".'

SRI C. KANDASAMY :—"Sir, I move the following amendment :—

'For the existing clause, substitute the following :—

"5. Power to call for information and liability to make declarations.—(1) The Tahsildar of the taluk or range, the Revenue Divisional Officer of the division or the Collector of the district, in which a landholder holds lands may by notice in writing require him or, where the landholder is a person subject to disability or an idol or a religious and charitable institution, the guardian, curator, trustee, or manager of such landholder, to submit a declaration in writing in such form and within such time as may be specified in the notice, in regard to the total extent of the lands held by the landholder in the State and the land revenue payable in respect thereof.

(2) Every landholder who is liable to pay a land revenue exceeding Rs. 250 in respect of all lands held by him in the State shall notwithstanding any notice issued to him under sub-section (1) be liable to make a declaration within sixty days from the beginning of every fasti in such form as may be prescribed in regard to the total extent of the lands held by the landholder in the State and the revenue payable in respect thereof.

(3) (a) If the officer to whom a declaration is submitted under sub-sections (1) and (2) is satisfied that it is correct and complete, the surcharge may be assessed on the landholder on the basis of such declaration.

(b) If no declaration is submitted under sub-sections (1) and (2) before the time specified or if the declaration submitted to the officer appears to him to be incorrect or incomplete, it shall be lawful for him to pass an order regarding payment of surcharge after making such inquiry as he considers adequate :

Provided that where a declaration has been submitted and the officer proposes to act under this clause, he shall give the person concerned

[Sri C. Kandasamy]

[10th May 1954]

a reasonable opportunity of proving the correctness and completeness of the declaration.

(4) *Any landholder, or guardian, curator, trustee or manager, as the case may be, who fails to make a declaration in accordance with sub-sections (1) and (2) or who in a declaration under this section makes any statement which he knows to be false or does not believe to be true, shall be punished with fine which may extend to rupees one thousand " " "*

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I move the following amendments :—

‘ In sub-clause (1), after the expression “ as may be specified in the notice ” and before the phrase “ in regard to ”, insert the words “ or within such further period as may be allowed by the officer in his discretion.” ’

‘ After sub-clause 2 (b), insert the following as sub-clause 2 (c) :—

“ (c) An appeal shall lie to the Government from the order of assessment at the instance of the aggrieved party within thirty days of the order.” ’

DR. K. B. MENON :—“ I second the amendments, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ Sir, I move the following amendment :—

‘ After sub-clause 2 (b), insert the following as sub-clause 2 (c) :—

“ (c) Persons who fail to submit declaration in time shall be punished with fine or imprisonment for a term of not less than two years ”.’

SRI K. T. RAJU :—“ I second the amendment, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Now, the Government amendment as well as the other amendments are before the House for discussion.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, my amendments do not materially affect the provisions of the Bill. My first amendment is only to give discretion to extend the time within which returns are to be submitted. If there were no such provision, it would seem that when once a time-limit is fixed in the notice and for valid reasons, the landholder could not submit the returns, even the officer is helpless. In that case, he cannot give further time for the submission of the return. We find in judicial proceedings and in other proceedings that the officer is given discretion to extend the time for submission of any return. Then the next amendment is regarding appeal. It has been claimed that this is a very simple

10th May 1954]

[Sri M. Narayana Kurup]

Bill. I am sure that in the working of the Bill, as the land tenure systems in the different parts of the State are so varied, the Government will be called upon to look into many complicated matters. As it is, no appeal is provided from the decision of the Revenue Divisional Officer or the Collector. I believe, in the ordinary circumstances, an appeal will lie to the Revenue Board or the Collector. My amendment only states that 'an appeal shall lie to the Government from the order of assessment at the instance of the aggrieved party within thirty days of the order.' I believe that it is necessary and beneficial both in the interests of the assesseees as well as the State. Many complicated questions which cannot be decided by a Revenue Divisional Officer or the Collector will arise and the State can, after fully going into the facts of the case, come to a decision. If this is done, the people will also have the satisfaction that justice has been meted out to them."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The hon. Member's amendment is more restrictive. As it is, there is provision for an appeal and the Government can interfere when there is difficulty. I do not know why the hon. Member wants to restrict the time to 30 days only.

" As for giving discretion to the officers, I think it will be rather embarrassing to the officers themselves. No such discretion need be given, because there will be allegations that the officers exercised their discretion wrongly. As it is, no difficulty will be experienced."

SRI C. KANDASAMY :—" Sir, I withdraw my amendment." The amendment of Sri Kandasamy was, by leave, withdrawn.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I am not pressing my two amendments, Sir."

The amendments of Sri M. Narayana Kurup were, by leave, withdrawn.

SRI N. K. PALANISAMI :—" I press my amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' After sub-clause 2 (b), insert the following as sub-clause 2 (c) :—

" (c) Persons who fail to submit declaration in time shall be punished with fine or imprisonment for a term of not less than two years." " "

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—" I shall now put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

' Add the following as sub-clause (2) and re-number sub-clauses (2) and (3) as sub-clauses (3) and (4), respectively :—

" (2) Every landholder who is liable to pay as land revenue a sum exceeding rupees five hundred for a fasli in respect of all lands held by him in the State shall, even if no notice is issued

[Mr. Speaker]

[10th May 1954]

to him under sub-section (1) submit to the Collector of the district in which he resides or to the Collector of any of the districts in which he holds lands, a declaration in such form and within such period as may be prescribed."

'In sub-clause (3) (a) and (3) (b) as re-numbered, for the expression "sub-section (1)", substitute the expression "sub-sections (1) or (2)".'

The motion was put and carried.

SRI S. RAMALINGAM :—"Sir, then sub-clause (2) (b) which says, 'if no declaration is submitted under sub-section (1) before the time specified . . . etc.', has to be re-numbered."

MR. SPEAKER :—"That has been done by the amendment moved by the Hon. Minister."

Clause 5, as amended, was put and carried.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7 was put and carried.

Clause 2.

MR. SPEAKER :—"There is Mr. Kolkebail's amendment and there is also the amendment of Mr. Padmaprabha Goundar. I think the Government have accepted Mr. Kolkebail's amendment. So the Hon. Minister for Land Revenue may move his amendment as an amendment to that of Mr. Kolkebail."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"My amendment covers what they want. I move the amendment which reads as follows :—

'Add after the proviso to item (b), the following :—

"Where any lands including cultivated lands are in the possession of a watawargadar, kayamgenidar, permanent tenant or mulgeni tenant, he shall be liable to pay the surcharge in respect of those lands, notwithstanding any contract to the contrary." "

MR. SPEAKER :—"In view of this Government amendment, I think hon. Member Mr. Kolkebail will not press his amendment."

SRI S. KOLKEBAIL :—"Except the last clause, I do not press the other clauses."

MR. SPEAKER :—"Which is the last clause? In any case, the hon. Member may formally move his amendment."

SRI S. KOLKEBAIL :—"I formally move the following amendment standing in my name :—

'Add after the proviso in item (b) of clause 2, the following :—

"Levy of surcharge in the South Kanara district—*Provided further that in the district of South Kanara in cases to*

10th May 1954]

[Sri S. Kolkebail]

which the provisions of sub-sections (1) and (2) of section 4 are not applicable the following provisions shall apply :—

1. No surcharge shall be leviable in respect of uncultivated punja lands.
2. Where any lands including cultivated punja lands are in the possession of a valavargadar, kayamgenidar, permanent tenants or, mulgeni tenant, or usufructuary mortgagee, he shall be liable to pay the surcharge in respect of those lands.
3. In other cases the registered holder shall be liable to pay the surcharge.
4. No person who is liable to pay the surcharge under clauses (2) and (3) shall, by reason of any contract with his tenant be entitled to recover the whole or any portion of the surcharge from such tenant." " "

SRI K. T. SRIDHARAN :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" The Government have accepted the first portion of the hon. Member's amendment. The words ' notwithstanding any contract to the contrary ' are added. That is all."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That is necessary, Sir."

MR. SPEAKER :—" In that case, the Hon. Minister for Land Revenue could have moved his amendment as an amendment to that of Mr. Kolkebail."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I had a discussion with the hon. Members who have given notice of these amendments. As a result of this discussion only, we have arrived at this agreed amendment which I have already moved."

MR. SPEAKER :—" In that case, let not Mr. Kolkebail press his amendment."

SRI S. KOLKEBAIL :—" I am not pressing my amendment, Sir."

The amendment of Sri Kolkebail was, by leave, withdrawn.

* SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' Add at the end of proviso to item 2 (b) of clause 2, the following :—

" Provided further in respect of estates or plantations whose extent exceeds 250 acres and the rent payable thereon is less than the land revenue plus surcharge thereon, the surcharge under this Act shall be recoverable from the holder of the estate or plantations whether land revenue is at present payable by the holder of the estate or plantations or not."

[Sri M. K. Padmaprabha Gounder] [10th May 1954]

"Sir, it is my object that big plantations like the E & S, the Malayalam Plantations, etc., who own hundreds and thousands of acres of land under 99 years lease and pay two annas and four annas per acre as land rent should pay the surcharge. The jennmis . . ."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"On a point of order . . ."

MR. SPEAKER :—"Let the hon. Member finish his speech."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Mine is a pertinent point of order, Sir. We do not know what is the amendment of the hon. Member. It has not been circulated."

MR. SPEAKER :—"It has already been circulated. Let Mr. Padmaprabha Gounder continue his speech."

* SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—"The jennmis should be excluded from the surcharge for the reason that when they get two annas or so as land rent, they have to pay about one rupee eight annas as surcharge. I want the following proviso to be added :—

"Provided further in respect of estates or plantations whose extent exceeds 250 acres and the rent payable thereon is less than the land revenue plus surcharge thereon, the surcharge under this Act shall be recoverable from the holder of the estate or plantations whether land revenue is at present payable by the holder of the estate or plantations or not."

The amendment was seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP :—"I move—

'That in sub-clause (b), after the proviso, insert the following further proviso :—

"Provided further that no person who is liable to pay the surcharge under this Act, shall by reason of any contract, with his tenant be entitled to recover the whole or any portion of the surcharge from such tenant."'

This was duly seconded.

MR. SPEAKER :—"All these amendments are before the House for discussion."

SRI R. KRISHNAN :—"Sir, there is another amendment of mine."

MR. SPEAKER :—"Please move that amendment."

SRI R. KRISHNAN :—"I move—

'Add at the end of proviso to item (b) of clause 2, the following further proviso :—

"Provided further that no tenant or sub-tenant within the areas where the Malabar Tenancy Act applies shall be liable to pay the surcharge under any contract or

10th May 1954]

[Sri R. Krishnan]

otherwise nor shall any sum be recoverable from such person by the landlord on the basis of any contract or other source of liability." " "

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR:—"There are three amendments and they are all provisos to clause 2: I move—

'Add at the end of proviso to item (b) of clause 2, the following provisos:—

"Provided further that where a transfer inter vivos of land takes place and where, by virtue of the provisions of the law relating to transfer of property, the transferee is bound to pay the public charges payable in respect of the land transferred, the transferer and the transferee shall be deemed to be the joint-holders of the land transferred, till the end of the fasli year in which the land is transferred to the patta of the transferee;

"Provided also that each joint-pattadar of a joint patta shall, for the purposes of this Act, be deemed to hold all the lands comprised in that patta and to be liable to pay the entire revenue due in respect thereof;" "

"I have given notice of a third amendment and that has not been circulated. Perhaps there has been some delay in the office. I shall move that also, namely:—

'Provided still further that for purposes of this Act, the land revenue payable by a person in one capacity shall not be added on to the revenue payable by him in any other capacity or capacities.' "

These are the amendments that I want to move.

SRI G. GOVINDAN:—"I second the amendment, Sir."

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR:—"I move—

'Add at the end of the provisos to item (b) the following proviso:—

"Provided further that the landlord is not liable to pay any surcharge in respect of lands granted on Mulgani or Kayamgani or Balagani or such other tenure which are all of a permanent character in the district of South Kanara." " "

SRI K. T. SREEDHARAN:—"I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER:—"Clause 2 and the amendments are before the House for discussion."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, a little amendment in this Bill has become necessary only because the order was changed from the original Bill. The House will remember that it was remitted to a Select Committee which considered all the points and

[Sri M. Narayana Kurup] [10th May 1954]

redrafted the Bill. There the provisions of the particular sections were incorporated in regard to the lands to which the Malabar Tenancy Act was applicable. Now they have all been jumbled together and that is why these amendments have become necessary. Even the difficulty with regard to South Kanara has been now practically removed because of the Government amendment. It is only to safeguard the petty kudiyruppu-holders of Malabar, that I have moved this amendment. This is bodily taken without any change from the original Bill that was accepted by the Select Committee.

“ Sir, I wish to clear a misapprehension that the tenants will go free and the landlords will have to pay. Here in these cases, it affects the tenants who are liable to pay fair rent. It is explained that in one case, the tenant pays revenue to the landowner and in another case, there is no such liability. Therefore, he cannot be made liable, unless he were an independent pattadar. Now, what would happen, as has been referred to by Mr. Pai, is that there will be a tendency on the part of landlords to shift their burden on the petty tenants who do not come under the definition landlord and who do not pay not only Rs. 500 but even Rs. 5. It is to remedy this anomaly that I have given notice of my amendment. This proviso that is now before the House was taken from the original Bill which was redrafted after due consideration. Therefore, I request that the Government may be pleased to accept this amendment, otherwise, they will be taxing persons in Malabar who pay a revenue of only Re. 0-8-0 or Re. 1.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“ Sir, Mr. Kurup's amendment, I warmly endorse, but I feel that something more has been incorporated in the other amendment that has been moved by Mr. Krishnan here. The point simply is this: The object of the Surcharge Bill is to tax land-owners or proprietors of land who pay assessments above a certain limit. What happens is that on account of the Malabar Tenancy Act, for dry lands and punam cultivation, the fair rent itself is so many times the assessment of the land. In respect of dry lands, it is three times, and for punam cultivation—a kind of fugitive cultivation—it is twice the assessment and in certain other cases, it is so much of the land revenue. Here creeps in the notion about fair rent. What is payable as fair rent? Since it is fixed with reference to the land revenue or assessment on the land, if this surcharge is to be tacked on, that would mean an oppressive increase in the fair rent that has to be paid by the tenant. This surcharge is based upon the ability of the landlord who is getting a large income to pay, I therefore, suggest that this liability to pay the surcharge upon the landlord may not indirectly get into the calculation of fair rent and be saddled upon the tenant. That can be achieved only by one process, and that is by laying down that land assessment or land revenue may not include surcharge. That is why the amendment of Mr. Krishnan expressly sets out and explicitly mentions that surcharge under this Act shall never be payable by or recoverable from the tenants or even sub-tenants who might be the cultivators.

10th May 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

“Another amendment is that moved by Mr. Padmaprabha Gounder and that also I consider as a sensible amendment which requires to be incorporated. The basis of that amendment is this: In Wynaad, there are big European plantations and estates—a few hundred acres may be the minimum and a few thousand acres the average size. In such cases, the European planters have taken the lands on a 99-year lease. The pattadar gets from such lands only two annas and four annas per acre. So the pattadars get only a nominal rent and the large income derived from the land, a substantial income, an absolute income is taken away by these estate-holders and planters. The landlord has just a nominal right. The estate which still vests in the landlord is subject to a 99-year old lease with the result that the only interest the landlord has in these lands is that he gets a bare rent of a few annas per acre. If he is called upon to pay this surcharge, that might be unfair and inequitable, particularly because the major income, the huge income is derived by the planters. Virtually they are the proprietors, because they have got a perpetual lease. The amendment seeks to impose the liability of such surcharge upon such planters and they should not be exempted. Obviously, they should not be because they are the virtual proprietors of land. There is no point in asking the token proprietor to pay the surcharge because the rent that he gets from the planters is very meagre.”

*SRI. R. KRISHNAN:—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, എന്റെ ഈ ഭേദഗതിയെ 12-20 അനുക്രിച്ചുകൊണ്ടു ശ്രീ കൃഷ്ണൻ അതിന്റെ ഉദ്ദേശം നല്ലവേല വ്യാപാരക്കുറയ്ക്കുക P.m. ണ്ടായി. മലബാറിലെ ഭൂവ്യവസ്ഥിതി ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ളതാണെന്നു ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള മന്ത്രിമാർക്കു മറിയാം. മറ്റുള്ള മലബാർക്കു മറിയാം. മലബാറിൽ ഒരു ജന്മിയുടെ കീഴിൽ ധാരാളം കുടിയാന്മാരുണ്ടാവുന്നു. നിലവിലുള്ള നീക്കത്തിൽ മേലാൽ വലിപ്പിക്കാവുന്ന സകല നീക്കത്തിൽ കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു കാണുകടിയാന്മാരിൽനിന്നല്ലാത്ത ജന്മിമാർ ചാർജ്ജ് അധാരത്തിൽ എഴുതി വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവരിനായിരമൊ അറുപതിനായിരമൊ ഉറപ്പിക നീക്കത്തിൽ ജമയുള്ള ജന്മിമാരുണ്ട്. നീക്കത്തിൽ കാണുകടിയാന്മാരായിരിക്കും കൊടുക്കുക. കാണുകടിയാൻ കൊടുക്കുവാനുള്ളവയെന്നു ഭൂമി ചുമത്തിയ അളവിലുള്ളതാണെങ്കിലും ജന്മിയുടെ ജമ ഭാഗത്തിൽ വെച്ചുതന്ന സമ്പത്തിൽ ഈ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കാണുകടിയാന്റെ തലക്കുറയ്ക്കു വീഴുന്നതെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഏതുവിധേനയും നീക്കത്തിലാക്കുകടിയാന്മാരുടെ തലക്കുറയ്ക്കു വെച്ചിട്ടുള്ളതാണുള്ളതെന്നു ജന്മിമാർ എടുക്കുക. നാം കഴിഞ്ഞ പ്രവാശ്ചര്യ പാസ്സാക്കിയ മലബാർ കടന്നുനിന്നു അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇക്കാര്യം രാജ്യ സകല പണയും നോക്കുകടിയാൻ കൊടുക്കുകയും അവിടെ ജന്മിമാർ. ഒരു മലയാളി മന്ത്രിയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനു എടുപ്പത്തിൽ മെന്തിലാക്കുമായിരുന്ന. മലയാളി മന്ത്രിയില്ലാത്തതിനാലും മെന്തിലാക്കാൻ അത്ര പ്രയാസമുള്ള ഒരു കാര്യമല്ല ഇതു്. കൂടുതലൊന്നും പറയേണ്ട അദ്ധ്യക്ഷനെ അനുമതി. ഈ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.”

*SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER:—“Sir, it is my object that big plantations like the E. & S., the Malayalam Plantations, etc., who own hundreds and thousands of acres of land under 99-year lease and pay two annas and four annas per acre as land rent should pay the surcharge. The jenmis should be exempted from the surcharge for the reason that when they get two annas or so as land rent, they have to pay about one rupee, eight annas or so as surcharge. In such cases, the jenmis have no alternative but to give their jenmam rights to the planters but planters refuse to purchase the janmam right even if the janmis' right is offered

[Sri M. K. Padmaprabha Gounder] [10th May 1954]

free because the second party known as janmi will shoulder the burden of paying the surcharge otherwise. By adding this clause, only capitalist planters will be affected. Not only that, Government can very easily recover from the holder such surcharge without any trouble. If this change is not brought about, a planter who holds 5,000 acres escapes payment of the surcharge, the janmi has to pay a surcharge of about Rs. 7,500 and at the same time, his return as land rent will be Rs. 156 to Rs. 312 so that there is no justification for collecting the surcharge from the janmis. The alternative for the janmi will be only to assign the lands to the Government known as kammi, which will help neither such tenant nor the janmi. In certain cases, there are devasthanam lands whose ooralan on behalf of devasthanam will have to pay the surcharge to the Government. If such assignment to the Government is effected, there will be trouble not only from the Hindu Religious Endowments Board but also from the public interested in devasthanams. It is only to avoid such inevitables, I have moved my amendments."

SRI T. ANANTA PAI :—" Mr. Speaker, Sir, the amendment moved by Mr. Krishnan seems to be very restrictive in its scope because it speaks only of conditions in Malabar whereas the amendment moved by Mr. Narayana Kurup covers the whole State and parts of South Kanara. The object of these amendments is to prevent the load from being passed on to the tenants and to make the landlords themselves responsible for the payment of the surcharge. So far as the amendment accepted by the Hon. the Minister for Land Revenue is concerned, it imposes the surcharge on particular types of tenants. The main proposition before the House is that the load should not be passed on to the tenants and I am sure the Government will consider it very sympathetically."

* SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" Mr. Speaker, Sir, I want to say a word on my amendments. The first amendment seeks to postpone the evil effects of transfer at least for a fasli. When a sale has been effected under the Transfer of Property Act, the buyer from the date of sale becomes liable to bear the public charges of land revenue. A fraudulent transfer may be effected and by means of such fraudulent transfer, the seller who may otherwise be liable to pay the surcharge may escape from that liability. To avoid the evil effect of such a transfer, it is stated in the first amendment that until transfer of a patta in the name of the transferee is effected, both of them will be considered joint pattadars or joint-holders of the land, thereby meaning that both of them will be liable to pay the land revenue on that land. This is only advantageous to the Government as it will avoid the immediate evil effects of a fraudulent transfer and the Government should have no objection in accepting this amendment.

" The other two amendments give the general principles or the substantive law from which illustrations in clause 3 should flow. It has been accepted that illustrations should flow from the general principle or substantive law that will have to be enunciated in the

10th May 1954] [Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar]

body of the clause. Illustration (1) says that each of the joint pattadars will be considered to be liable to pay the entire land revenue entered in the patta and my second amendment serves as the basis for the first illustration, which may be accepted by the Government.

“ My third amendment is also to the same effect. The second amendment deals with the liability of a guardian of a minor to pay the surcharge. When he serves in two capacities—one on his own account and the other as guardian—the land revenue payable in these two capacities should not be clubbed together and that is what is stated in illustration (2). Then suppose he functions as trustee with regard to different institutions. Even in such cases, all the land revenue that he may pay in respect of the trusts should not be clubbed together for purposes of this surcharge and it is to serve as basis for these illustrations that I propose my amendments. I request the Government to accept my amendments.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, my friend, Mr. Pai, while speaking of the amendments before the House was saying that the amendment of Mr. Kurup is applicable to the whole State. (The Hon. Sri C. Subramaniam: ‘ We are accepting it ’) In this connexion, I rise to clarify one point. Of course, Mr. Kurup’s amendment covers the whole State. But my hon. Friend, Mr. Kanaran’s amendment and similar ones are more helpful as far as Malabar is concerned. Mr. Kurup’s amendment again deals with contracts and it has been explained by Mr. Krishna Ayyar that in cases of contracts if the land revenue is increased, the tenant will have to pay it. This position is met by Mr. Kurup in his amendment. But there is another question. Take for instance *punam* cultivation. In this case, the *punam* rent is in proportion to the land revenue assessment. As far as this is concerned and also in regard to dry lands where three times the land revenue constitute fair rent, if Mr. Kanaran’s amendment is not accepted, then the surcharge will be added on to the land revenue assessment by the landlord and the tenant will have to pay fair rent based on this increased land revenue. This is contrary to the principle enunciated in the Malabar Tenancy (Amendment) Act and that is why I would request the Government to accept Mr. Kanaran’s amendment.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Mr. Speaker, Sir, as pointed out by the hon. Member Sri Ananta Pai, I accept the amendment moved by the hon. Member Sri Narayana Kurup which is of a general nature. As regards the amendment moved by the hon. Member Sri Padmaprabha Gounder, I am not accepting it because it is not on a par with the amendment moved by hon. Member Sri M. Narayana Nambiar. We cannot be making allowances for all these things. We are looking forward for extra revenues by the levy of this surcharge. Therefore, I oppose it. As regards the amendments moved by the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyangar, he wants to make some meticulous arrangements

12-30

p.m.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [10th May 1954]

by his meticulous amendments between the transferor and the transferee. We can only take into account persons who are liable to pay the tax when the Act actually comes into force. Therefore, I oppose it. As regards his other amendment, the illustration under clause 3 makes the matter quite clear. We need not further complicate it by further explanations.

“ Therefore, Sir, I accept only the amendment of the hon. Member Sri M. Narayana Kurup and oppose all others. That will be an additional proviso to the proviso that I have already moved. The amendment now moved by the hon. Member Mr. Narayana Kurup is one which was accepted by the Select Committee after elaborate discussion.”

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Sir, on a point of information. The hon. Member Sri Rangaswami Reddiar pointed out a difficulty from illustrations (1) and (2) in the case of joint pattadars. What is the basis on which this surcharge is to be levied? There is no indication about it in the clause. There is no indication about it even in the definition of landholders. Suppose a joint patta is held by individuals A, B and C. How are they to be held liable to pay this surcharge? For what amount are they to be surcharged? That point has not been replied to by the Hon. Minister.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ As regards the question raised just now, evidently the hon. Member was not present here when we passed the clause with suitable amendments. Therefore that point does not arise now.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ On a point of order, Sir. According to me, I have raised a very pertinent point and I explained my point also. I am entitled to know from the Hon. Minister and from the Leader of the House and the Treasury Bench whether my point stands or not; whether it will not adversely affect the tenants contrary to the spirit of the Malabar Tenancy (Amendment) Act. That point was not at all met, Sir.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ So far as Malabar is concerned, we have incorporated necessary special provisions. We do not want to further complicate the already complicated Malabar Tenancy Act. I have accepted the general amendment of the hon. Member Sri Narayana Kurup. As I said we decided to have it even in the last Select Committee. The point raised by the hon. Member was also raised then, and discussed elaborately. Therefore, I am not able to accept any further amendments.”

10th May 1954]

[Mr. Speaker]

• MR. SPEAKER :—“ I will read the amendment of hon. Member Sri Narayana Kurup which has been accepted by Government so that it may be of use to the House in passing the clause. The question is—

‘ In sub-clause (b), after the proviso, insert the following further proviso :—

“ Provided further that no person who is liable to pay the surcharge under this Act shall by reason of any contract with his tenant be entitled to recover the whole or any portion of the surcharge from such tenant.” ’ ’ ’

The amendment was put and carried.

The amendments of the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyangar were, by leave of the House, withdrawn.

The amendment of Sri M. Narayanan Nambiar was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member R. Krishnan withdrawing his amendment? ”

SRI R. KRISHNAN :—“ I press my amendment, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ Add at the end of the proviso to item (b) of clause 2 the following further proviso :—

“ Provided further that no tenant or sub-tenant within the areas where the Malabar Tenancy Act applies shall be liable to pay the surcharge under any contract or otherwise nor shall any sum be recoverable from such person by the landlord on the basis of any contract or other source of liability.” ’ ’ ’

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member Mr. Padmaprabha Gounder pressing his amendment? ”

SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—“ I think the Hon. Minister has not understood the position.”

MR. SPEAKER :—“ Are you withdrawing your amendment or pressing it? ”

SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—“ There is no use in pressing it. I therefore, withdraw it.”

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ Now, I will put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

‘ Add after the proviso to item (b), the following :—

“ Where any lands including cultivated lands are in the possession of a walawargadar, kayamgenidar, permanent tenants or mugeni tenant, he shall be liable to pay the surcharge in respect of those lands, notwithstanding any contract to the contrary.” ’ ’ ’

[10th May 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“A slight verbal alteration is necessary, Sir. Instead of ‘permanent tenants’, it may be read as ‘permanent tenant’. It should be singular and not plural.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ Add after the proviso to item (b), the following :—

“ where any lands including cultivated lands are in the possession of a walawargdar, kayamgenidar, permanent tenant or mulgeni tenant, he shall be liable to pay the surcharge in respect of those lands, notwithstanding any contract to the contrary.” ”

The amendment was put and carried.

Clause 2 as amended was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I beg to move—

‘ That the Bill as amended be passed into law.’ ”

“ I do not want to make a speech now. We have already discussed the matter elaborately. I thank the hon. Members for co-operating with the Government in getting through this measure.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Land Revenue (Surcharge) Bill, 1954, as amended be passed into law.’ ”

The motion was carried and the Bill as amended was passed into law.

IV.—HALF-HOUR DEBATE *re* STATIONING OF SPECIAL ARMED POLICE IN TANJORE DISTRICT.

MR. SPEAKER :—“ Now, we will take up the half-hour debate regarding stationing of Special Armed Police in Tanjore district.”

HON. MEMBERS :—“ Tomorrow, tomorrow.”

MR. SPEAKER :—“ I am in the hands of the House. Shall we have it to-day or to-morrow? ”

HON. MEMBERS :—“ Tomorrow, tomorrow, Sir.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ We have the House Committee meeting at 2 p.m., Sir.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்றைக்கு இந்த அரைமணி நேர விவாதத்தை வைத்துக் கொண்டாலும் 12½ மணிக்குப் பிறகே இந்த விவாதம் வரமுடியும். நாளையதினம் ஒரு மணி நேர” விவாதம் வேறு இருக்கிறது

10th May 1954]

MR. SPEAKER :—“ There is not going to be any voting on this.

“நானேக்கு இல்லை. வியாழக்கிழமை என்று சொன்னேன். நானேக்கு செவ்வாய்க்கிழமை தான்.”

“ Then, we will proceed with the half-hour debate now. I will allow 10 minutes for hon. Member Sri Kandasamy, five minutes for hon. Member Sri Muthiah and five minutes for the hon. the Deputy Leader of the Opposition and ten minutes for the Hon. Minister.”

*SRI C. KANDASAMY:—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 12-40 P.m.
இன்றையதினம் தஞ்சை ஜில்லாவில் விசேஷ ஆயுதம் தரித்த போலீஸார் வைக்கப்பட்டிருப்பதைப்பற்றி இங்கு விவாதம் நடத்தப்படுகிறது. இன்றைய விவாதத்திற்கு அரசாங்கத்தார்பிலிருந்தும் பதில் சொல்வார்கள். அன்றியும், அந்தப் பிராந்தியங்களில் அமைதியையும், ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டுவதற்காகவே போலீஸ் படை வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் சொல்வார்கள். அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அறுவடை எல்லாம் நடந்து முடிந்த பிறகு, வாரம், குத்தகை எல்லாம் சரியான முறையில் கொடுத்து முடிந்தான பிறகு அங்கு விவசாயிகள் ஒழுங்கினைமாக நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே போலீஸ் படையைக் கொண்டுபோய் வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்வது எவ்வளவு அபத்தமானது என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“ குறிப்பாக அந்த ஜில்லாவிலுள்ள சில நிலப்பிரபுக்கள் மிகவும் மோசமான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது விவசாயிகள் தங்களுக்குள் சங்கம் வைத்துக்கொண்டிருப்பது தவறு என்றும், சங்கம் ஒழிய வேண்டுமென்றும், சங்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ள விவசாயிகள் பலரை பழி வாங்குவோம் என்றும் பிரசங்கமாகச் சொல்லிக்கொண்டு கடந்த இரண்டு வருஷங்களாகப் பல அட்டோமியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். இது சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். அவர்களுக்குச் சாதகமாக சர்க்காரும் விசேஷ ஆயுதம் தரித்த போலீஸ் பட்டாளத்தையும் அங்கே அனுப்பி வைத்து அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு மிகவும் துன்பத்தைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக ஏழை ஹரிஜன விவசாயிகளையும், பிற்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகளையும் சொல்லமுடியாத துன்பத்திற்குள்ளாக்குகிறார்கள். இராக்காலங்களில் சேரிக்குள் நுழைந்து அவர்கள் அடித்தும், உதைத்தும், குடிசையைவிட்டு வெளியேற்றியும் சொல்லமுடியாத துன்பத்தை அளித்து வருகிறார்கள் என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“ குறிப்பாக வடபாதிமங்கலம் ஜமீந்தாருக்கு பதினாராயிரம் ஏக்கராவுக்குமேல் நிலமிருக்கிறது. சென்ற ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாக அவருடைய பண்ணையில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த 387 பண்ணையாட்களில் 270 பண்ணையாட்களுக்குமேல் வேலையைவிட்டு நீக்கியிருக்கிறார்கள். மற்றும் சிலருக்கு வேலையைவிட்டு நீக்கிவிடுவதாகப் பயமுறுத்தி நோட்டீஸும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எல்லாம்! எதற்காக? அவர்கள் விவசாய சங்கத்தில் சேர்க்கூடாது என்பதற்காகத்தான். பல விவசாயிகளிடம் “நாங்கள் இனிமேல் விவசாய சங்கத்தில் சேருவதில்லை” என்று எழுதித் தரச் சொல்லியும் வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சங்கத்திற்காக வேலை செய்யக்கூடியவர்களைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து அவர்கள் முன்னிலையில் நிறுத்தவேண்டுமென்றும் உத்திரவு இட்டிருக்கிறார்கள். 1954-ம் ஆண்டில் உலகத்தில் பல பாகங்களில் எப்படி எப்படியோ பல மாறுதல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கும் காலத்தில் இந்த மாதிரி அநீதியான முறையில் இவர்கள் நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். முக்கியமாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த பல நிலப் பிரபுக்கள் இப்படி நடக்கிறார்கள் என்று சொல்ல நான் வருத்தப்படுகிறேன். வளர்ந்து கொண்டே வரும் விவசாய இயக்கத்தை யாராலும் அழித்துவிட முடி-

[Sri C. Kandasamy]

[10th May 1954]

யாது. விவசாய சங்கத்தில் சேரக்கூடாது என்று எத்தனை நாளைக்குத் தடுத்து வரமுடியும்? எத்தனை பேரை தடுக்க முடியுமென்று நான் கேட்கிறேன். அத்தோடு விவசாய சங்கத்தில் சேரக்கூடாது என்று கட்டுப்படுத்த யாருக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது என்றும் கேட்கிறேன்.

“எனது விவசாயிகளுக்கு இழைக்கப்பட்டு வரும் அநீதிகள் பல. அவற்றையெல்லாம் நான் நூற்றுக்கணக்கில் உதாரணங்களோடு சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல முடியும். குத்தாநல்லூரிலிருந்து 10 மைல் நீளம் கோப்பாண கிராமங்கள் பூராவும் ஒரே பெரிய நிலப்பிரபுவுக்குச் சொந்தமானது. அந்த இடங்களில் எல்லாம் விவசாயிகள் சட்டத்தை மீறினார்கள் என்று சொன்னால், அமைதிக்கு குந்தகம் விளைவித்தார்கள் என்று சொன்னால் அதை என்னால் புரிந்துகொள்ளவே முடியவில்லை. அதற்குமாறாக விசேஷ ஆயுதம் தரித்த போலீஸார்கள் மிராசுதார்கள்ளுக்குக் கையாட்களாக அவர்கள் அடிக்கச் சொன்ன ஆட்களை அடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சங்கத்தில் சேர்ந்திருக்கக்கூடிய பல விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இம்மாதிரியாகப் பழிவாங்கப்படுகிறார்கள். பொதுவாக இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் தஞ்சை ஜில்லாவில் விசேஷ ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸ் படை இருக்கவேண்டிய அவசியமேயில்லை. ஏற்கெனவேயே சட்டத்தையும், அமைதியையும் நிலைநாட்ட ஆங்காங்கே பல போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் இருக்கின்றன. சட்டத்தை மீறிய செயல்கள் செய்பவர்கள் தஞ்சாவூரில் மாத்திரமில்லை, எல்லாவிடங்களிலும் இருக்கிறார்கள். வறுமையின் காரணமாக பல விடங்களில் திருட்டுக்கள் நடந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு இடத்திலும் இதைத்தடுக்க விசேஷ போலீஸ்படை வைக்கவில்லை. ஆனால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மாத்திரம் அவர்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அமைதியைக் காப்பாற்றுவதற்காக இவர்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர, யதார்த்தத்தில் இருக்கும் அமைதியான சூழ்நிலையை இவர்கள் தான் குலைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது வசியமாக விவசாயிகளை மிராசுதார்கள் பண்ணையிலிருந்து நீக்குவது நியாயமா என்று நான் கேட்கிறேன். அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையல்லவா என்று நான் கேட்கிறேன். வேலை வில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது. சங்கத்தில் சேர்ந்தவர்களை வேலையைவிட்டு நீக்குவதும், பழிவாங்குவதும், அவர்களுக்கு விசேஷ ஆயுதம் தரித்த போலீஸார்கள் கையாட்களாக இருப்பதும் ரொம்பவும் வெறுக்கத்தக்கதாகும். சென்றதுக்கு 15 தினங்களாக வடபாதிமங்கலம் ஜமீனில் நடக்கும் அக்கிரமத்துக்கு கணக்கு வழக்கில்லை. கம்யூனிஸ்டுகள் நியாயமற்ற முறையில் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள், கம்யூனிஸ்டு விவசாய சங்கத்தில் சேர்ந்துள்ள இந்த விவசாயிகள் எந்த மாதிரியான முறையில், அநீதியாக நடந்துகொண்டார்கள் என்று அந்தப் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் நிரூபித்தால் நாங்கள் நேர்மையை நிலைநாட்ட, நியாயத்தை நிலைநிறுத்த தக்க நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் ஒரு இடத்திலாவது விவசாயிகள் தவறாக நடந்து கொண்டதாக யாரும் சொல்லமுடியாது. அதுமாதிரியாக நடந்துகொள்ளவும் இல்லை. நடந்து கொண்டதாக யாராலும் நிரூபிக்கமுடியாது. அதற்குமாறாக நிலப்பிரபுக்கள் தான் போலீஸ் படையின் உதவிகொண்டு பல அக்கிரமங்கள் செய்து வருகிறார்கள். சேரிக்குள் இராக்காலங்களில் நுழைவது, அங்குள்ள பெண்களை வெளியே இழுத்து வருவது, குழந்தை குட்டிகளுக்கு துன்பத்தை விளைவிப்பது, இவைகளெல்லாம் கொஞ்சம்கூட சகிக்க முடியாதவைகள். உண்டியாக அந்தப் பிரதேசத்திலிருந்து போலீஸ் படையை வாபஸ் வாங்காவிட்டால் பல கொந்தளிப்புக்கள் உண்டாவதற்கு வசதியாக முடியும். குறைந்த பட்ச கூலியை நிர்ணயித்து ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் இவ்வளவு வாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் பலவிடங்களில் மிராசுதார்கள் அம்மாதிரியாகக் கொடுக்க மறுத்து வருகிறார்கள். பூசரங்குடியில் 7-ந் தேதி அன்றும், இடையக்குடியில் 8-ந் தேதியும் போலீஸார் புகுந்து அங்குள்ள பல விவசாயிகளைத் துன்பப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கிருப்பவர்களைக் கைது செய்துகொண்டுபோய் பத்துப் பதினைந்து நாட்கள் வைத்திருந்துவிட்டு அவர்களைக் கோர்ட்டில்

10th May 1954]

[Sri C. Kandasamy]

ஆஜர் செய்யாமலேயே விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள். எல்லாநடவடிக்கையையும் செக்ஷன் 151-ன்படியே செய்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக விவசாய இயக்கத்திற்கே முன்னோடிகளாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இவர்கள் செய்யும் அநீதி கொஞ்சநஞ்சமல்ல. நான் ஒரு நிலப்பிரபுக்குச் சொந்தமான தானியத்தை அள்ளிக்கொண்டு போனால் என் மேல் குற்றம்சமத்தலாம். ஆனால் நான் செய்யும் வேலைக்கு அவர் எனக்கு 55 சத விதீதம் வாரம் தரவேண்டுமென்று கேட்பது குற்றமா? கனம் நிதி மந்திரி அவர்களேயே கேட்கிறேன். வாரம் கேட்பது குற்றமா? அது சட்டத்தை மீறிய செயலா? அத்து மீறி களத்திலுள்ள நெல்லை அள்ளினால் அது சட்டத்தை மீறிய செயலாகுமே தவிர எனக்குச் சேரவேண்டிய கூலியைக் கொடு என்று கேட்பது குற்றமாகாது. தங்களடைய நலனைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள ஒரு சங்கத்தை அமைத்துக்கொள்வதும் குற்றமாகாது. கரங்கிரஸ் மகாசபையும் இந்த மாதிரியாக சங்கங்கள் அமைத்துக்கொண்டு நேர்மையான முறையில் போராடுவதை ஆதரித்திருக்கின்றது. சென்ற காலத்தில் நானும் காங்கிரஸில் இருந்திருக்கிறேன். பல காங்கிரஸ் கூட்டங்களில் நம் நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வந்தால் ஜமீன்களை ஒழிப்போம், நிலப்பிரபுத்துவ முறையை ஒழிப்போம் என்று அந்தக் காலத்திலேயே பலயிடங்களில் பேசியிருக்கிறோம். இன்றைக்கு விவசாயிகள் தங்களுக்கு 55 சத விதீதம் வாரம் வேண்டுமென்று கேட்கும்போது சர்க்கார் நிலப்பிரபுக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் அவர்களுடைய கையாட்களாகப் போலீஸ் பட்டாளத்தை அனுப்பி விவசாயிகளைத் துன்பப்படுத்தி வருகிறார்கள் என்றால் இது நியாயமா என்று கேட்கிறேன். அன்றைக்கே 40 சத விதீதம் வாரம் என்று கனம் ராஜாஜி கொண்டுவந்தபோது திருத்தரைப்புண்டி, மன்னார்குடி போன்ற பிரதேசங்களுக்கு இதனால் எந்தவிதமான நன்மையும் கிடையாது. வேண்டுமானால் திருக்காட்டுப்பள்ளி போன்ற டெஸ்டா பிரதேசங்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும் என்று சொன்னேன். ஆனால் நான் சொன்னதை அவர் கேட்கவில்லை. திருத்தரைப்புண்டி, மன்னார்குடி போன்றயிடங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு இதனால் 3 சத விதீதம் கூட லாபம் இருக்காதே என்றதற்கு 'அம்மாதிரி இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இம்மாதிரியாக நான் கொண்டுவருகிறேன். இல்லாவிட்டால் நீங்கள் ஏதோ பெரிய வெற்றியை அடைந்துவிட்டீர்கள் போலப் பேசிக்கொள்வீர்கள்' என்று சொன்னார். அதனால்தான் இன்றைக்கு மறுபடியும் இந்தப் பிரதேசங்களில் வாரத்தைப்பற்றிய சர்ச்சை எழுந்திருக்கிறது. தீயநூர், கண்டமங்கலம், கோவில்பட்டி போன்ற இடங்களில் நிலப்பிரபுக்குச் சாதகமாக விசேஷ ஆயுதம் தரித்த போலீஸாரை அனுப்பியிருப்பது கொஞ்சம்கூட சரியாகாது. மக்களுடைய அதிருப்தியை இது இன்னும் அதிகரிக்கவே செய்யும். அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் அக்கிரமங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. ஆகவே அந்தப் பிரதேசங்களிலிருந்து உடனடியாக அவர்களை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI C. MUTHIAH PILLAI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தவிவாதத்தில் கலந்துகொள்வதற்காக தாங்கள் அனுமதியைக் கேட்டவர்களில் நானும் ஒருவன். அதாவது தஞ்சை ஜில்லாவில் என்னுடைய தாலுகாவில் மிராஸ்தார்களைப் பாதுகாக்க விசேஷ போலீஸ் படை வைத்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். அப்படி அனுப்பப்பட்ட விசேஷ போலீஸ் எதற்காக போடப்பட்டிருக்கிறதென்று சற்று விளக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

“ விசேஷப் போலீஸை வைத்து விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை தருவதாகச் சொன்னார்கள். இந்த விசேஷப் போலீஸ் படை சீர்காழி தாலுகாவிலுள்ள வள்ளுவக்குடி கிராமத்தில்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த கிராமத்தில் 10, 18 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள்தான் இருக்கிறார்களேயொழிய பெரிய மிராஸ்தார்கள் யாரும் கிடையாது என்பதை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த கிராமத்தில் சேரிகள் நிறைய இருக்கின்றன. இங்கே விவசாயிகள் சங்கத்தை அமைத்துக் கொண்டிருப்பதற்காக மிராஸ்தார்கள் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது ஏன் என்று தெரிய

[Sri C. Muthiah Pillai]

[10th May 1954]

வில்லை. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் அந்த சங்கத்தை நல்ல முறையில் ஒழுங்காக நடத்திவரலாம். ஆனால் எல்லா அட்டேயிங்களும் நடக்கின்றன என்பதை அதே நேரத்தில் உணரவேண்டும். கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக வள்ளுவக்குடி நிலையைப்பற்றி சர்க்காருக்கு பல தடவை புகார் செய்து இருக்கிறோம். தேர்தல் சமயத்தில் அந்த பக்கம் போக்கூட முடியாது. போனால் அடிப்பார்கள். அதற்காகவே ஓட்டு கேட்கக்கூட போகவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். இதையெல்லாம் எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் ஒப்புக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். இன்னும் பல விவசாயிகள் கோயில் நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு குத்தகைத் தகராறு செய்வது, 10, 15 ஏழை விவசாயிகள் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு சிறிய மிராசுகளைத் தாக்குதல், நிலங்களில் நெல்லை அறுத்துக்கொண்டு போவது போன்ற அட்டேயி யங்கள் எல்லாம் நடக்கின்றன. இதற்காக பயந்துக்கொண்டே அந்த நிலங்களை எல்லாம் கவனிக்காமல் கோர்ட்டிலே வழக்கு தாக்கல் செய்து இருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் சமரச சோர்ட்டுக்கு சென்றும் நிலைமை சீர்படவில்லை. ஆதலால் அங்கு பலர்களின் நன்மைக்காக விசேஷ போலீஸ் படை தருவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலும் கம்யூனிஸ்டுகள் விவசாயிகளையும் சிறு சிறு மிராசுதாரர்களையும் சங்கத்தில் சேரும்படி கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். ஆகவேதான் இவைகளையெல்லாம் கவனித்துக் கொள்வதற்காக விசேஷப் போலீஸ் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர மிராஸ் தார்கள், விவசாயக் குடியானவர்களை அடக்கவேண்டுமென்பதற்காக வைத்திருப்பதாக சொல்வது முற்றிலும் தவறு. இதைத் தோழர் ராமலிங்கமும், வெங்கடேச ஷோன்களும் ஒத்துக்கொள்ளாதபோதிலும் அங்கு இருப்பவர்கள் துன்பம் ஏற்படாமல் அதைத்தடுக்கவும் இந்த விசேஷ போலீஸ் படை விவசாயிகளின் பாதுகாப்பிற்காகவும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அவர்களை அடக்குவதற்கு என்று சொல்வது முற்றிலும் தவறு.

“திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் இந்த விவசாய சங்கத்திற்குக் காரியதரிசியாக இருந்துவருகிறார்கள். ஆனால் அங்குள்ள விவசாயிகள் பயங்கரமான வகையில் பல தவறான காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அந்த இடம் தொழிலாளர் மகாநாட்டை நடத்திய இடம். மணலி கந்தசாமி அவர்கள் மறைமுகமாக வசித்து வந்த இடம். இங்கேதான் இந்த S.A.P. வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் 10, 15 விவசாயிகள் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு 15, 20 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயியாயிருந்தால் அந்த இடத்தில் தலைகாட்ட விடாமல் துரத்தியடிக்கின்றனர். இதைப்பற்றி திராவிடக் கழகத்தவரான கிருஷ்ணநாயகர் அவர்கள் நேராக வந்து தற்கால முதல் மந்திரி அவர்களிடம் நன்றாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள விவசாயிகளையெல்லாம் சங்கத்தில் கட்டாயம் சேரவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள் என்பதை எல்லாம் வருத்தத்துடன் சொல்லுகிறேன். மேலும் நியாயமான முறையிலே சர்க்கார் அல்லது கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமத்தில் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களுக்கு கிஸ்தி முதலியவை கேட்டால் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுபற்றி அவ்வப்போது ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் பல முறை எழுதியிருக்கிறோம். அந்த முறையிலே விவசாயிகளுடைய பக்க துணைக்காக இந்த விசேஷ போலீஸ் படை அங்கு வைத்திருப்பது என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-55
p.m.

SRI M. KALYANASUNDRAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விசேஷ போலீஸ் படை தஞ்சையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் விஷயம்பற்றி நேற்று பேசுகிற சமயத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயிகள் பலாத் காரத்தில் இறங்குவதற்கு தயார் செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; இதை தடுப்பதற்காக விசேஷ போலீஸ் படை வைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார். இப்போது பேசிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ முத்தையா பிள்ளை தங்களுக்கு தொல்லை தரும் விதத்தில் விவசாயிகள் நடந்துகொண்டார்கள் என்று சொன்னார். போலீஸ் பாதுகாப்பு இல்லாவிட்டால் கலகம் ஏற்படும் என்று பிரசாரத்திற்காக சொல்லுகிறார்கள். இரண்டும் பிரசாரம்தான். மணலி கந்தசாமி சொல்வதைப்போல் விவசாயிகள் யாராவது அக்கிரமமாக நடந்துக்கொண்டால் அவர்கள் மீது

10th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

நாங்கள் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வோம். விவசாயிகள் அக்கிரமமாக நடப்பதை சர்க்காருக்கு நாங்கள் ஆதரிக்கமாட்டோம் என்பதை உங்கள் மூலமாக சர்க்காருக்கும் பொதுமக்களுக்கும் அறிவிக்கவிரும்புகிறேன். அங்கு உண்மையில் நடந்தது என்ன என்பதை விருப்பு வெறுப்பின்றி எதிர்க்கால நன்மையையும், கட்சி நன்மையையும் உத்தேசித்து ஆலோசனை செய்யவேண்டும் என்று கனம் முதல் மந்திரி அவர்களையும் நிதி மந்திரி அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை பலப்படுத்தவேண்டுமென்று நல்ல எண்ணம் உடையவர். ஆதலால் ஒரு பாரபட்சமற்ற விசாரணை நடத்துவதற்கு, கனம் காமராஜ் அவர்களும் நிதி மந்திரி அவர்களும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாயிகள் கலகம் செய்வதற்கோ ஆயுதம் தாங்குவதற்கோ தயாராய் இல்லை. சுத்த அறிவற்ற முட்டாள்தனமான போக்கு விவசாயிகளிடம் இல்லை. ஹரிஜன விவசாயிகள், பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் எல்லோரும் இச்சங்கத்தினால் ஒற்றுமை அடைந்திருக்கிறார்கள். இது தான் சில மிராசதாரர்களுக்கு பிடிக்கவில்லை. மணலி கந்தசாமி விவசாய சங்க காரியதரிசி. இந்த வருஷம் சங்கத்தில் ஒரு லக்ஷம் அங்கத்தினர்கள் ஐந்தி ஊர்ஜிக்கவும் ஹரிஜனங்கள் ஒற்றுமையாக இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இவர்களிடையே நிலவும் ஒற்றுமையைக் குலைப்பதற்காக பணக்காரர்கள், நிலப் பிரபுக்கள் ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும் என்று கிராமம் கிராமமாய் போய் விவசாய சங்கத்தை ஒழிக்கப்பாடுபடுகின்றனர். விசேஷ ஆயுதத் தாங்கிய போலீஸ் படையானது அமைதியையும் ஒழுங்கையும் பாதுகாப்பதற்காக இருக்கிறது என்று சொல்வதில் எனக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. அமைதி இருக்கவேண்டும்; ஒழுங்கு இருக்கவேண்டும்; உற்பத்தி பெருகவேண்டும்; நாட்டில் சபிட்சம் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் சர்க்கார் கட்சியினரின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். இது விஷயத்தில் சர்க்கார் கட்சியினர் எவ்வளவு தூரம் விரும்புகிறார்களோ அவ்வளவு நாங்களும் விரும்புகிறோம். அமைதி எப்படி இருக்க முடியும்? விசேஷ ஆயுதத் தாங்கிய போலீஸ்காரர்களைக்கொண்டு துப்பாக்கியைக் காண்பித்து ஜனங்களை அமைதியாக இருக்கக் என்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தினால் ஜனங்கள் அமைதியாக இருக்கமுடியுமா? மிராசதாரர்கள் விவசாயிகளைப் பழிவாங்க மாட்டார்கள். பட்டினி கிடக்கும்படிசெய்யமாட்டார்கள் என்ற ஒரு அமைதியானது மக்களிடையே இருந்தால் தான் இது சாத்தியமெய்யாமிய விசேஷ ஆயுதத் தாங்கிய போலீசரைக்கொண்டு பயமுறுத்தி, விளைந்தாலும் விளையா விட்டாலும் குத்தகையைக் கொடுக்கும்படி நிர்ப்பந்தப்படுத்தினாலும், நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தினாலும் என் என்று கேட்கக்கூடாது என்ற பலாத்காரத்தை சர்க்கார் உபயோகித்தால் அமைதி இருக்கமுடியாது என்று சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக்கொண்டு, இது விசேஷமாக விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, 1-p.m.
in view of the allegations made by the first speaker, the hon. Member Sri C. Kandasami, I wish to state the policy of this Government with regard to kisans, kisan sangams and the kisan agitation. As far as this Government is concerned, it is not against the formation of kisan sangams but, at the same time, we also want to see that nobody is forced by threat or intimidation to join the kisan sangams. If, today, as it has been claimed by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, there are about a lakh of members in these kisan sangams, it has also to be seen how these one lakh of members were enrolled. I have known cases where threats of social boycott and other forms of intimidation and coercion have been used for the purpose of making the tenants and agriculturists join these sangams.”

[10th May 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Sir, I question this statement. I am prepared for an enquiry.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, it is a very cheap way of answering a charge. While we are not against anybody joining any sangam we have also, at the same time, to safeguard persons who do not want to join any sangam and wish to carry on their peaceful occupation. If anything is to be done for the purpose of forcing these people to join any particular sangam, we have to take sufficient measures to protect them against the use of force, coercion and intimidation.

“ Then, as regards the share which is due to the tenants, it is not as if the 45 per cent provided in the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act of 1952 is a fixed one and is not liable to any change. Taking into consideration the various circumstances prevailing in the State we have fixed the percentage at 45 and we are not against any agitation in a constitutional and peaceful manner to be carried on for the purpose of increasing the percentage of the tenant's share. But, if force is to be used or methods which are unlawful are to be followed for the purpose of getting this share increased, this Government have to step in and see that there are no breaches of the law and that people do not take to unlawful or unconstitutional methods for enforcing these rights. For example, we did not bring the Tanjore Tenants and Pannaiyals' Protection Act simply because of any pressure or agitation on the part of the tenants but because we felt the necessity for it and the justness of the cause and that is the reason why we straightaway fixed 45 per cent as the tenants' share. There is absolutely no necessity for this agitation for increasing the tenants' share to 55 per cent. Even at the very beginning, it was promised that, if only the Tenants and Pannaiyals' Protection Act was allowed to be worked properly and peacefully for a period of two years, the question of increasing the tenants' share would be considered and the Government would take the necessary steps to do so. But the Communists are not satisfied with this because they should show to the people that it was not the Government who gave this 45 per cent as the share of the tenant and that the Government were also not going to give the tenants 55 per cent as their share. They want to show that because of the agitation carried on by the Communist Party the tenants got 45 per cent as their share and that, if in the future they got 55 per cent as their share, it will not be so because the Government want to do justice by the tenants but it will also be due to the agitation carried on by the Communist Party. It is in this context that the present atmosphere has been created in the Tanjore district. Even though the leaders of the Communist Party may say that they do not take to paths of violence or adopt unconstitutional methods, they are not there at all times to control this movement. This is the reason why, in spite of them, in very many places, things have gone out of bounds and unlawful and violent methods have been resorted to. We have got reports about them.

19th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

“ What was the real situation prevailing in the Tanjore district which led to the stationing of the Special Armed Police in that district? It is not as if we are the enemies of the tenants. We are the best friends of the tenants in spite of the contrary assertions made by the members of the Communist Party who are leading the tenants in the wrong path, so much so, it is difficult even for the Government to make the necessary reforms and to create a peaceful atmosphere wherein it will be possible for the Government to take further steps.

“ We have stated in the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Act that it will not be applicable to the small landholders with less than one *veli* and that in respect of others we have fixed the tenants' share as 40 per cent. We have also laid down the wages of the labourers in the Act. What is it that was resorted to for getting an increased *waram* and increased wages? Here is the harvest time and the crops have to be harvested within a particular time as otherwise they would go to waste. Even a week's delay would mean the loss of the entire produce as all the paddy would fall down and go to waste. At this critical time, the tenants said that the landlords should agree to give them higher wages and that otherwise there would not be any harvesting. Can an agriculturist keep quiet simply because at the critical moment threats are used and demands are made for higher wages, wages higher than that fixed under the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Act itself? In these circumstances, the landlords said: 'If you have got any disputes you had better go to the Court. There is enough provision in the Act to entitle you to compensation if, we, the landlords, have committed any wrong.' At this juncture, the landlords could not afford to leave the paddy unharvested which would be neither beneficial to them nor to the tenants. They had, therefore, to bring in outside labour and harvest the paddy. At this, the kisans who were armed—we have received reports accordingly—went there and threatened that the outside labour should not harvest the paddy. What was the position of the Government? As a Government, we are interested in seeing that as much of the produce as we are able to obtain from these lands was harvested as otherwise it would neither benefit the tenants nor the mirasdars. The Government had to see that harvesting was done apart from the rights *inter se* as between the two parties, as between the labourer and the tenant and as between the labourer and the landlord or as between the tenants and the landlord. The Government had to safeguard the harvest as such and, therefore, in order to create a peaceful atmosphere and in order to see that unlawful and violent methods were not adopted by the kisans for the purpose of getting higher wages by preventing outside labour being brought into harvest, the Special Armed Police were sent there. It is only for this purpose they were sent there and there is nothing wrong in it.

“ Sir, I can also say, if unlawfully for no reason whatsoever, a labourer is excluded from carrying out the harvest, even though

[Sri C. Subramaniam]

[10th May 1954]

he did not actually harvest the crop, he is entitled to go to a court and demand from his employer his entire wages and the court will be bound to give him his wages, if his case is proved. Therefore, the labourer does not lose anything if he has been unlawfully, without sufficient reason, excluded from harvesting. He is entitled to get the entire compensation from the landlord.

“So also, in respect of the tenants, I do not say that asking for a share of 55 per cent of the produce is anything unconstitutional or unlawful. They are entitled not only to 55 per cent but may even ask for 75 per cent. The tenants are entitled even to say that the mirasdar has no place at all and he has got to be effaced. They have not only got the right to say so but they have got the right to do propaganda for it also. But, what is it that is happening now? 45 per cent is fixed as the share of the tenant and he is bound to give 50 per cent to the mirasdar under the Act. What the tenants actually do now is to harvest the crops and take them away forcibly threatening the landlords and without giving them their share. This is against the law. I do not mind their doing any amount of propaganda for getting a 55 per cent share for themselves. We, as a Government, are bound to take notice of such propaganda and, if it is felt that the claim is just, justice has got to be done and the share has got to be increased in some form or other. In spite of and apart from the Communist Party's attitude, we will do it on its own merits and not because the Communist Party is agitating for it or because we are also afraid that if we do not do it something else will occur. We will do so because of the justness of the cause; we will consider the whole matter and will do the needful when the time comes.”

* **SRI S. RAMALINGAM** :—“Point of order, Sir, ‘45 வாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது’ என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால், தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலே 40 வாரத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாற்பத்தைந்து வாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று தவறாகப் புரிந்துகொண்டு விவசாயிகள் கலகக் கொடியை உயர்த்தி விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“Sir, I am glad the hon. Member has corrected me. I meant only the percentage that is found in the Act whatever it may be. I thank the hon. Member for the correction he has made. Perhaps, we intended to make it 45 and the hon. Member reduced it to 40 per cent. (Laughter.)

“It was only in this context that the Government had to send the Special Armed Police to Tanjore district. I asked an hon. Member when he made charges on the floor of this House that there had been excesses on the part of the Police to give me concrete cases so that I could make necessary enquiries. Still I am awaiting those specific instances. There is no use in simply coming and saying that there have been excesses committed by the police. After all there might be only one or two such incidents and it should be possible for anybody to give details of them. So far, I have not received anything.

10th May 1954] [Sri C. Subramaniam]

“ As far as Valluvakudi is concerned, it is a contentious matter. As a matter of fact what is happening there is, as my hon. Friend, Sri C. Muthiah Pillai, pointed out, there are only small agriculturist landlords there and they are being victimised, terrorised and coerced so that they may join the Kisan Sangam or whatever Sangam that is just now being sponsored by the Communist Party. Therefore, should we not give protection to the persons, I mean innocent persons, against those who take the law into their own hands and who want to intimidate and coerce the people for a certain purpose? It is only in those circumstances that we have sent the Police. It is not with a view to intimidate or injure or give trouble to any persons that we sent the Police. I may give this much of assurance to the members of the Communist Party and that is if they bring to my notice real facts about any specific instances wherein excesses have been committed by the Police, we will not hesitate to take action against the concerned officer however high he may be or the person complaining, however low he may be. This much of assurance I can give on behalf of Government.”

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn till 8 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.

V.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.^a

Amendment to the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.
[Laid on the table under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.]

Notification No. 232, issued with G.O. Ms. No. 806, Home, dated 26th March 1954.

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 629 asked by Sri N. K. Palanisami at the meeting of the Legislative Assembly held on 10th May 1954, page 396 supra.]

Statement showing the quantities of foodgrains procured on Government account from Nellore and Tadepalligudem in Andhra and other Northern States during 1953.

(All figures in tons.)

Serial number and name of the commodity.	From Andhra.			From Northern States.							Total Northern States.
	Nellore.	Tadepalli- gudem.	Total.	Madhya Pradesh.	Uttar Pradesh.	Orissa.	Punjab.	Hydera- ba l.	Madhya Bharat.	Bhopal.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
1 Rice	..	18,227	18,227	53,500	3,839	74,477	..	..	..	..	11,816
2 Jowar	..	..	..	23,793	..	..	859	4,402	3,811	999	33,864
3 Korra	..	..	..	..	..	..	..	500	..	..	500
Total	..	18,227	18,227	77,293	3,839	74,477	859	4,902	3,811	999	166,180

[10th May 1954]

10th May 1954]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 633 asked by Sri K. Venkataramana Gowda at the meeting of the Legislative Assembly held on 10th May 1954, page 398 supra.]

(a).—Yes, Sir.

(b).—The people's contribution towards the Community Projects Programme during the first year of the scheme is as follows :—

	RS.
Labour	1,06,251
Cash and other contributions	1,07,665
	2,13,916

The total Government expenditure on the scheme is Rs. 1,55,649.

Clause (c).—The main achievements in the project area during the first year of the Scheme are as follows :—

Agriculture—

1 Compost pits dug (including farm-yard manure pits and manure pits).	4,234
2 Fertilizers distributed (maunds) (including chemical fertilizers, town compost and green manure).	10,544
3 Seeds distributed (maunds)	3,154½
4 Demonstration farms started (Japanese method of cultivation).	127
5 Fruit trees planted (numbers)	135,102
6 Area brought under vegetables (acres).	622
7 Loans sanctioned for purchase of seeds and fertilizers.	Rs. 1 lakh.

Reclamation—

8 Area reclaimed (acres)	142
--------------------------------	-----

Irrigation—

9 Additional area brought under irrigation (acres).	130·92
10 Loans sanctioned for purchase of pump-sets.	Rs. 93,000

Animal Husbandry—

11 Veterinary dispensaries started ..	3
12 Veterinary First Aid Centres started ..	6
13 Bulls castrated	473
14 Cattle inoculated and vaccinated ..	2,442
15 Cattle treated	2,345
16 Fisheries—Fingerlings supplied ..	3,504

[10th May 1954]

Health and Sanitation—

17 Primary Health Centres started	2
18 Maternity and Child Welfare Centres started.	12
19 Rural latrines constructed	76
20 Drains constructed	4
21 Wells constructed	3

Education—

22 Schools converted into basic	6
23 New schools started	11

Social Education—

24 Adult Education Centres started	31
25 Adults under training	465
26 Community entertainments organized.	78

Communications—

27 Kutchha roads constructed (miles)	132
28 Culverts	2
29 Foot-bridges	7

List of engineering works sanctioned during the first year of the programme.

(1)	Number of works, (2) RS.	Estimated cost, (3) RS.	Expenditure sanctioned, (4) RS.
Education—			
1 Additional accommodation.	6	58,305	12,000
2 Community Recreation Centres.	1	5,520	2,760
Communications—			
3 Culverts, etc.	83	57,787	57,787
4 Foot-bridges	26	70,872	54,064
5 Bridges	3	19,636	19,636
Health—			
6 Primary Health Centres and Maternity Centres.	1	27,300	13,650
7 Wells for drinking water.	13	32,870	22,393
Total	133	2,72,290	1,82,290

N.B.—Some of these works have now been completed and some are in various stages of execution.

10th May 1954]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 637, asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 10th May 1954, page 401 supra.]

Statement showing income and expenditure during 1952-53 for each forest division in the State.

Name of division.	Receipts.	Charges.
	RS.	RS.
1 Vellore, East	2,44,933	2,01,548
2 Vellore, West	17,16,927	2,27,790
3 Salem, North	1,43,241	1,81,889
4 Salem, South (except part of South Arcot district).	2,12,360	2,19,068
5 Chingleput (except part of South Arcot district).	66,384	1,17,592
6 Coimbatore, North	10,19,187	2,22,260
7 Coimbatore, South	8,49,295	4,96,292
8 Madurai, East	2,80,246	1,53,888
9 Madurai, West	2,34,995	2,46,963
10 Tiruchirappalli	4,02,815	2,15,478
11 Tirunelveli	9,45,572	1,86,646
12 Kollegal	3,13,834	2,33,686
13 South Kanara	3,13,834	3,02,896
14 Wynaad	23,64,748	9,40,270
15 Nilambur	14,77,963	4,58,457
16 Palghat	3,18,062	2,35,969
17 Nilgiris	3,58,252	4,91,589
Total	1,16,07,870	51,32,281

